

Magazine

March 1984

Handwritten text, possibly a signature or name, in a cursive script.

Printed text in a stylized font, possibly a title or heading.

மேன்மை-தேவியை

Chundikuli Girls' College, Magazine

CHELLIAH NUMBER

Volume XI.IV

March 1984

Chundikuli Girls College
Madras

CHETIAH
NUMBER

March 1984

Volume XIV

Contents

1. Editorial

2. Principal's Notes

3. Prize day Programme

Prize day Report—English

பரிசளிப்பு விழா அறிக்கை—தமிழ்

Chairman's Remarks

4. Farewell to Mrs. G. E. S. Chelliah

Tribute I — Lord Bishop of Colombo

II — Teachers' Guild

III — School

Thanksgiving Service

Tributes by the O. G. A.

Appreciations — Old Girls.

— Students.

Speeches at the Function Organised by the S. D. S.

I — Vice-President S. D. S.

II — Manager of the School.

III — Principal, St. John's College.

IV — O. G. A. Representative.

V — Former Joint Secretary, S. D. S.

VI — Staff Representative.

Response — Mrs. G. E. S. Chelliah.

Vote of Thanks — Parent

5. Welcome to our New Principal—Mrs. L. P. Jayaweerasingham.

Welcome I — Staff

II — O. G. A.

6. In Memoriam — Miss S. T. Matthai

— Mrs. T. Rasaratnam

7. Farewells.

8. Open Day.
9. English day.
10. Students' Section.

Permanent International Peace is an impossibility.

My Favourite Writer.

Private Tuition.

Cancer is Preventable.

Computer Age has come.

A Little knowledge is a Dangerous Thing.

Ghandhi—The Best Film I Ever Saw.

'May Day'

Autobiography of a Kettle.

Autobiography of a Horse.

Good Habbits.

My Favourite Book.

கல்வி பெண்ணின் பெருமை

இழப்புகள் தொடர்கின்றன.

நான் ஒரு தனித் தீவில் அகப்பட்டால்.

எனக்குச் செட்டை முளைத்தால்.

நான் விரும்பும் நூல்

நினைவாஞ்சலி,

11. Reports—

O. G. A. — Jaffna Branch.

S. D. S.

School Activities.

12. Vocational Training Institute

13. News of Old Girls

14. Prefects.

15. Members of Staff — 1983.

16. Calender for 1984.

17. Acknowledgement.

Mr. J. T. Chelliah,
B. A. (Lond.),
Tr. Grad. Teachers' Cert. (Col.)
Dip. in Teaching Eng. as Foreign Lang. (Lond.)

OUR RETIRED PRINCIPAL

Mrs. G. E. S. Chelliah,

B. A. (Lond.) P. G. C. E. (Lond.)

Asst. Teacher : 1945 — 1958

Vice - Principal : 1959 — 1960

Principal : 1961 — 1983

Editorial

This issue...

This issue of our school magazine marks the beginning of a new era. Mrs. G. E. S. Chelliah laid down her mantle of office (She had officially retired earlier) in June 1983. Her association with the school in turn as student, teacher, Vice-Principal and Principal counting several decades has 'ipso facto' made her an institution.

Taking charge of the school when the decision was made to continue it 'private' she toiled laboriously and steered the school clear through the most anxious periods bringing it upto praiseworthy heights.

Her administration was characterised by dynamic energy at once inspiring co-operation and enthusiasm among her colleagues. Strong though her administration was, it did not lack the human touch and understanding that endeared her to her fellow workers and pupils. Simple yet elegant there was nothing she touched she did not adorn. The extensive building works she planned and executed bear ample and eloquent tribute to her skill and foresight.

This number of the college magazine is dedicated to her as a humble token of appreciation by the school population. We wish her many restful and happy years of retired life.

In the middle of the year under the overcast sky of July's gathering storm, Chundikuli bravely changed horses in mid-stream. Mrs. L. P. Jeyaweerasingam well groomed for her task while she was Vice-Principal took over the office of Principal and began her 'Forward'

journey with confidence and with a will to succeed. We are very glad to welcome Mrs. Jeyaweerasingam a kind hearted, understanding and efficient person as our new head.

It is very strange that this special number of our magazine, which also marks the change of Principals should include the sad news of the passing away of another past Principal—Miss Mathai. She was connected with our College for 35 long years which indeed is a unique record of service. Her sincerity of purpose, devotion to duty and above all her pleasant ways won for her the affection and admiration of all those who came in contact with her. Chundikuli will remember her forever with affection and deep gratitude.

Education and Nationalism

The saddest aspect of the traumatic events of black July is the painful revelation that "in the context of the breakdown of law and order in our country in the recent past and in the resulting lawlessness, disorder, arson, looting and murder, youngsters (thank goodness — no girls) a part of the school population are also said to have taken part."

The Archbishop of the Catholic Church speaking at the prize-giving of a public school in Colombo bemoaned the tragic position that within twenty three years of the take over, schools have lost their souls. Here one is reminded of an old time saying: Fortune lost nothing lost, Courage lost much lost, Soul lost all lost.

The recent violence has left behind an indelible imprint of hardened sadism on the onetime innocent visage

of one set of children and the harsh marks of nightmare, shudder and trembling following the nerve shattering brutish onslaught. Perhaps there will be little communication between the two sets of children besides hate. Sadism, fright and hate die hard. Future generations will carry these bitter traits.

What is the cause of the involvement of the young in acts of violence? It has been said that "indiscipline unchecked becomes a way of life with them and in times of crisis becomes a monster. Indiscipline aggravated is violence"—True. But when it takes a racial trend, is it something more—something deeper? It is race prejudice. It is here that faulty education can cause the school to lose its soul. It is in combatting this, that education and schools for a matter of that, has a big duty to perform.

It is worthwhile in this context to know the views on education against race-prejudice by the greatest of British philosophers, Bertrand Russell. In his essay 'What is Freedom' he says "Wherever there are mass prejudices whether of nationalism or of race or of religious

bigotry, the schools ought to set themselves consciously to the softening of such prejudices".

All such collective prejudices are harmful... It is they that cause comparatively decent people to agree in persecution ... — It is these that make it seem practical and reasonable to organise vast communities for purpose of mutual homicide ... All this will be different if schools are different but schools will not be different until governments are different ...

Education is not at present designed with a view to eliminating prejudice ... In the present state of the world nationalism is the greater danger ... If the racial group is large enough the school children will be expected to consider that it is justified in putting members of other groups to death whenever it interferes with its desires. The justification is derived from the pre-eminent merit of the group to which the school child belongs and this pre-eminent merit is taught so pervasively and hypnotically that in the end of the school years hardly any child is able to question it.

OUR NEW PRINCIPAL

Principal, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Mr. A. Jayaweerasingham,
(Civil Engineer.)

OUR NEW PRINCIPAL

Mrs. L. P. Jayaweerasingham,
B. Sc. (Madras) Dip-in-Education.

Asst. Teacher : 1956 — 1974

Vice - Principal : 1975 — 1982

Principal : June 1983 —

Principal's Notes

I thank the Governing Body for appointing me as the Principal of the great Institution. I am deeply conscious of the honour in being asked to fill a place which has been occupied with distinction by a succession of leading educationists and administrators.

The chief event at Chundikuli since the last issue of the College Magazine, was the retirement of Mrs. G. E. S. Chelliah from the Principalship. Mrs. Chelliah has been connected with this College for nearly half a century as a student, teacher, Vice-Principal and Principal (for well nigh twenty two years) except, I suppose for a short time when she was at the University. Her term of office had seen developments that could never have been imagined in the previous years. She was able to guide the College through very difficult times and come out victorious. As if with a wave of a magic wand she erected classrooms, laboratories, quarters for a few teachers and many other spacious structures. It could truly be said that Mrs. Chelliah is the builder of modern Chundikuli. We are thankful to her for all what she has been and for all what she has done to place Chundikuli as one of the leading educational Institutions in the Island.

No doubt we will miss her presence but we feel assured that she would be always ready to help, advise and guide us. We wish her and Mr. Chelliah a long, happy and useful period of retirement.

We deeply regret to record the sudden demise of Miss. S. T. Mathai which occurred at Kerala. She was connected with our school for 35 years, 24 years as a teacher of History and English and 11 years as

Principal. Simple, unassuming and devoted to duty she had reaped rich reward in the affection and high esteem in which she was held. She gave the best years of her life in unstinted service to Chundikuli. She had lived a full life, leaving an affectionate memory in the hearts of Old Girls, who thank God for having come under her influence. Her foot prints will remain not only on the sands of Chundikuli, but in the hearts of the many whom she influenced.

The Prize Day Report gives a vivid account of the events of the school. But I will briefly touch on the events of the latter half of the year to keep our readers informed of our activities after I assumed the Principalship from July 1st.

During the last week of July our Country went through days of agony and destruction which brought about suffering to a certain section of the people in particular and ruination to the country in general. The country is still in throes of Economic disaster.

As a result of this sudden conflagration a number of people were displaced. This resulted in a rush for admission to our College. The intake during this period numbered 220 and the number on roll now is 1318 which is a steep increase on last years total. With these additional numbers we had to form new classes.

Miss K. Nadarajah and Miss D. A. Daniel left us to join in holy matrimony and Miss Y. Jayaratnam who went on a holiday to England on her return decided to resign in order to work in Colombo. We thank them for their services to the College and wish them all success and happiness in their new sphere of life.

We welcome the appointment of Mrs. C. N. Dev Anandhan as Vice-Principal of the School in January this year. We congratulate her and rejoice in her appointment.

We are happy to welcome Miss V. Coomarasamy, Miss R. Rasiiah, Mrs. V. Wimalanathan, and Mrs. P. Sithamparanathan who joined us this term and extend to them a cordial welcome and wish them a happy and long stay at Chundikuli.

We record with sorrow the death of Rt. Rev. Lakshman Wickramasinghe. He was a very simple and unostentatious man and never hesitated to speak his mind out. He was a true and sincere well wisher of the College.

We are also sorry to mention the passing away of Mrs. Thaiyalnayaki Rasaratnam who served on the staff with acceptance for 23 years. She was a devoted teacher and took a great interest in the welfare of the College and the students who came under her tutelage. We extend our heartfelt sympathy and condolence to her bereaved family.

To have the staff members living within the school premises is an asset to the school. The two newly built staff quarters have been allocated to Mrs. M. Paramanathan and Mrs. R. Rajaratnam.

The Tamil Day and the English Day were held on July 8th and October 29th respectively. A large number of children both Juniors and Seniors took part in the various items.

The Lower School Parents Day was held on the 11th of November which included an exhibition of the work done by the pupils. A large and representative gathering of parents were present.

Our Advanced Level examination results have been most encouraging 9 were admitted to the University, 3 for Medicine, 1 for Engineering, 2 for Bio Science and 3 for Arts.

The Student Christian Fellowship has played a significant role in equipping our girls spiritually for the dark unknown morrow. The girls had a 3 day Camp from 20th of October.

We thank God for his guidance throughout the eventful past.

At no time in the history of Sri Lanka did we experience so much of tension and fear. Looting and arson have become common occurrences. The state of disquiet and destruction has led many students astray. Such chaos cripples progress in the field of education too. In such a context, we as a Christian Institution are faced with a dual challenge, not only to instill faith into young minds but also to spur them on in their forward march as our motto demands.

“Burns the fiery pillar

At our Army's head

Who shall dream of shrinking

By our Captain led?”

OUR NEW VICE - PRINCIPAL

Mrs. C. N. Dev Anandhan,
B. A. (Ceylon)

Your genial and spontaneous hospitality at the Cathedral Precincts cannot be easily forgotten.

We thank you most sincerely for honouring us today by consenting to be present with us to perform the most important task this evening-namely the distribution of prizes. This will be a memorable day for the Prize Winners who receive their awards at your gracious hands.

To our Chairman the Ven. S. D. Horshington we extend our sincere thanks for presiding at this function today. His genial presence at all our functions is a source of encouragement and strength to us.

The report I am presenting to you, covers a period of one year and eight months the last Prize Giving been held in July 1981,

The No on roll is 1043, the break up being 371 in the Primary School 522 in Grades 6-10 and 150 in Grades 11 and 12, which is an increase on previous years. There is much pressure from Old Girls and others for admission and we hope to take in more next year with the completion of the new set of classrooms.

Staff :

Mrs. M. J. Muthiah retired in September last year having served here for thirty four years. She was a very efficient and capable teacher in our Primary Department, and will be missed very much. We thank her for her services and wish her a happy and useful retirement.

Mrs. T. Rasaratnam our Mathematics teacher who had worked here for twenty three years, retired in 1981, but continued to do part time work for a few months. She is now reading for the M. A. Degree in

Education at the Jaffna University. She was a painstaking and loyal member of our Staff and I wish to take this opportunity of expressing my appreciation of her loyal and devoted service. We wish her and her family a happy future.

Mrs. P. Ponnudurai who had obtained her B. Ed Degree at the Ceylon University worked here from January 1980 and had to leave us last year to join her husband who had taken up work in Malaysia.

Miss. N. Shanmuganathan a Bio-Science Graduate who had done very good work since her appointment in 1979 left us in 1981 to join Government service.

Miss. P. Paripooranandan a Mathematics Graduate who had been here from January 1981 and was doing good work particularly in the teaching of Mathematics in Grades 6-10 left us early last year to get married.

Misses. M. Saverimuthu and J. Nava ratnam of the Primary Department also left last year to get married.

Miss. H. Y. Jeyaratnam who was away in the U. K. on one year's leave, on her return decided to settle down in Colombo, and hence had to leave us.

We extend our sincere thanks to all these teachers for their services to the school and wish them all the best in their new spheres of life.

Mrs. T. Rajaratnam and Mrs. M. S. Devanayagam returned to us in October 1981 and Miss. G. Anandanayagam in October 1982 after completing the Diploma in Education at the Jaffna University.

Miss. D. A. Daniel had been selected to do the Diploma in Education this year.

We have the following additions to the Upper School Staff - Mrs. R. Balendra B. Com., Mrs. C. N. Dev Anandan B. A., Miss. K. Subramaniam B. Sc., Miss. N. Somasundaram B. Sc., Miss. R. Selvarajah B. Sc., Miss. A. Kailayanathan Tamil Honours and Mr. Mahalingam B. Sc., Mrs. R. Rajaratnam English Trained, Misses. C. Navaratnam, M. Canagarajah, N. Navaratnarajah Advanced Level, Mrs. A. Mahinda and Miss. K. Nadarajah Art Teacher have joined the Primary Department. Mr. S. Canagarajah B. A. is doing part time work here from this term. He teaches English for the Advanced Level Class.

We welcome all these teachers and look forward to their special contribution to the life of the school.

We have now on the Staff forty, full time teachers of whom twenty four are Graduates, six Trained Teachers, seven Advanced Level and three others and two part-time teachers.

The Primary School under the able and devoted supervision of Mrs. C. Vijayadharma is making very satisfactory progress. It has a life of its own, distinct and separate from the rest of the school. They had a successful 'Language Day' Programme last year. Every Friday, those interested in Music are taught the Recorder with the idea of starting a Junior School Band. We have opened up a separate Library for them along with the Middle School. We soon hope to have one entirely for the Primary School, relocated in close proximity to their classrooms, since the habit of reading has to be inculcated early in life.

The Middle School Grades 6-10 which is under the supervision of Mrs. N. Ponniah has two Sectional Heads Mrs. T. Rajaratnam for Grades 6-8 and Mrs. M. Paramanathan for Grades 9 and 10,

for the sake of closer supervision Mrs. M. S. Devanayagam supervises the teaching of Science and is also in charge of examinations.

The A. L. classes are under the personal supervision of Mrs. P. Jayaweerasingham. Mrs. M. Paramanathan is in charge of the Science Labs and also supervises the Advanced Level Science Practical work.

We have three tests during the term and also one at the end of term and reports are sent to the parents. There is evaluation of pupil performance in each test by the Supervisors and Sectional Heads and the progress of the students is closely followed. May I invite parents to drop in and meet us regarding problems faced by the children both academic and otherwise. We had an 'Open Day' for parents of the primary School on March 8th and we hope to extend it to the Middle School as well.

Examination Results

With the present emphasis on exams, parents are naturally concerned about our results. The performance of a school seems to be judged on the numbers entering the University, irrespective of the numbers presented for the exam, and here we are at a disadvantage, because as reported earlier we have only one hundred and fifty students in all, in the A. L. classes, compared to about seven hundred in certain other schools. When numbers are large, there is every chance for a large number to be selected and when numbers are small, there is every possibility of not even one being selected although they may have obtained the necessary aggregate.

In the April 1981 A. L. Exam Fourteen out of Thirty two in Science and Ten out of Fourteen in Commerce and

Arts obtained necessary aggregate marks for admission to the University, but they missed the cut off mark.

In August 1981 twelve out of twenty nine in Science and eight out of fourteen in Arts obtained the necessary aggregate for admission to the University and five were finally selected—one for Engineering, one for Phy. Science and three for Arts. One more Arts student who did her qualifying exam in New Zealand while on an A. F. S. Scholarship was selected for Arts.

In the August 1982 exam. our performance has been quite good. Twenty six out of forty one students had three or more passes in the Science Group and twenty out of thirty four in the Arts Group. One of our students Pakshmala Arulrajah secured 3 A and 1 B. These are the Best Grades in the Bio-Science section obtained by any student in the Island. The aggregate marks have not been released as yet, for us to know whether we have topped the list. Another girl had 1 A, 2 B and 1 C and two others had 1 A, 1 B and 2 C. In the Arts group one had 2 A, 1 C and 1 S and another had 2 B and 2 C

G. C. E. (O. L) Dec. 1981

Forty one sat for the exam and twenty seven passed in five or more subjects and thirteen qualified for admission to the A. L. Classes.

Extra-curricular activities

These form a vital part of our Educational Programme.

Games and Athletics

Inter House Matches were held in Badminton, Tennoquoit and Net-ball. We have a new Basket-ball Court, but we have not yet taken to this game seriously.

Our Badminton Team played with Ambalangoda Team when they visited Jaffna in April last year and we won Five out of the Eight Matches. In the All Island Nationals held in Badulla, Sashikala Samuel won the under 13 Championship. I wish to record my thanks to Mr. Kanagarajah who coaches them.

Inter House Athletic Meets both Upper and Lower School were held in June. Three new records were set up by Suganthy Navaratnarajah in Putt-shot in the under 13 group and by Manjula Mahalingam, both in Putt-shot and Discuss in the under 19 group.

These two functions had to be internal functions last time, because it was not possible to accomodate visitors, due to the building operations.

It is a matter for regret that the Inter School Athletic Meet has not been held these two years. I do hope it will be resumed in the near future, otherwise the standard of Athletics of our girls is bound to decline.

Guides and Little Friends

Have been busy as usual. Our Guides celebrated their Diamond Jubilee in 1981 and a Souvenir was released to mark the occasion. As part of the celebrations, they had an under Canvass Camp for three days and many new Guides were enrolled.

Our Literary and Science Unions have their regular programme.

Our students participated in the activities organised by the Field work Centre at Thondaimannar. Our girls participated in the 'Science Day' Programme organised by SLASS last year and came first both in the Science Quiz and the Oratorical Contest. This year too we participated but our team did not secure places.

Our Science Project Club was the only School Club to be invited to participate in the 'Technology for Progress' Exhibition held at Jaffna College in March last year.

The Upper School Tamil Day was held, along with the Annual General Meeting of the School Development Society. The Chief Guests on this occasion were Prof. Chandrasegaran of the Faculty of Education, Jaffna University and Mrs. Chandrasegaran,

Inter House Competitions were held in English and Tamil Elocution, English and Tamil Singing, Essay Writing and Cookery.

Religious Activities

The Christians have their weekly services with St. John's in the Church on Wednesday mornings and the X'mas Carols in November.

Our Easter Programme last year was the Oratorio in Tamil set to Carnatic Music which was composed by our teachers.

The S. C. M. meets regularly once a week. A Camp was held last March with the visiting Logos Team participating in it. They also have their weekly Prayer Cell.

The Hindu Students have their weekly meetings at the same time as the Christians. An Annual feature is the celebration of Saraswathy Pooja.

The Vocational Training Institute

This, now called the Thillayampalam Institute for Technical Studies has now shifted to the new and spacious building on the western boundary facing Old Park Road.

We are also renovating Miss Muthiah's house which is a few yards away to provide hostel accomodation for Institute students.

We have now twenty six in the Home Economics Section and thirty two for Shorthand and Typing. The Home Economics Course at present is more or less a personal enrichment Course where we prepare them to be good home makers. We hope to extend this to include Food Technology, Agriculture etc. which will prepare students for self employment and will also serve as preservice Vocational and Technical Education. The Old Girls both in Colombo and Jaffna have helped to equip the Home Economics Section.

We hope to introduce other Courses in the future.

O. G. A.

The Old Girls both in Colombo and Jaffna are quite active. The Ex-Co in Jaffna meets quite often in connection with their programme of Community Service, Cultural activities etc.

We regret to record the death of four of our Old Girls who were members of the staff here.

Mrs. Mary Chinnappah (nee' Hensman) was one of the first nine students when the school was started in 1896. She later joined the staff and taught for six years. She was a painstaking teacher who showed concern for the slow learner and the backward student. She died in July last year at the ripe old age of ninety four.

Miss. E. G. Thambiah died in August last year just two years after her retirement. She was one who was associated with the school all her life both as student and teacher. She was supervisor of the Lower School from 1956 to 1979. Girl Guide Captian from 1958 to 1979 and Commissioner of Girl Guides Northern District from 1974-1979.

Mrs. S. Nathan (nee' Saravanamuttu) a Graduate who taught here from 1932 — 1934 in the Upper Classes passed away on September fifteenth last year at the age of Eighty one.

Mrs. Chinnammah Kanagaratnam (nee' Samuel) had been here as a Matron and part time teacher for several years. She passed away in October last year at the age of Ninety two.

We thank God for their lives.

We congratulate the following Old Girls on their distinguished performances. Miss. Sornawathany Anandarajan who won the M. F. Khan Memorial Prize coming first in the G. A. Q Exam and also winning the I. D. S. Weerawardena Memorial Award for Economics at the same exam.

Mrs. Selvagowri Varadakumar nee' Anatheretchakan) who qualified for participating in the Asian Games by clocking a timing of 4.9 seconds in the Hundred Metre Hurdles, at the National Athletic Championship Meet which was held in Colombo in October.

Her best timing was 12.2 seconds in England where she qualified to take part in the Tarton Surface to be held at New Delhi, where she competed with Asia's best Hurdlers from China and Japan and came sixth, the only Sri Lankan who secured a place. She also clocked 13.0 seconds in the hundred Metre sprint at the J. A. A. A. Meet.

Hostel

There are sixty one students and ten teachers residing in the hostel. With the ever rising cost of living, running a hostel is a very difficult task. We are doing our best to look after the needs of the girls.

Education

My report will be incomplete unless I make some referenee to the much discussed proposals for reform set out

in the White Paper on Education. There are many salient features in the White Paper but I would like to comment on just two of them.

The White paper accepts the fact that the present method of exams has tended to subvert the whole educational process. This system of exams together with the limited intake by the Universities has been the cause for the emergence of a dual system of Education namely the schools and the tutorials which saps the life out of our children who are turning out to be human machines or robots which can only repeat what has been packed into their heads instead of developing into human beings. with the capacity for independant thinking. The scramble for the few University seats is so great that this process of turning out robots starts in the Primary School itself. It is really startling to know that even Grade One children are sent to tutors for the afternoon session.

The White Paper, in order to retrieve the situation proposes to reduce the reliance on external exams by undertaking research to evolve better instruments of measurement and evaluation. But whatever is to be done must be done at the earliest. Otherwise the subversion of the educational process may become irreversible.

We already have the precedent for the University, abolishing the Practical Exam for the University Entrance Exam and substituting the more meaningful method of continuous evaluation and assessment by the schools. With one stroke of the pen, all the Science Labs which had sprung up overnight, were done away with. Some similar revolutionary change in the method of exams for selection to the University and other seats of higher learning, would help to resolve the present impasse and restore the schools to their rightful place in the Educational System.

The White Paper also recognises the urgent need for a well planned Tertiary Educational System, with Institutions comparable to the Universities, to meet the man power needs of the country. We hope, that in the attempt to develop the Universities into places of excellence, the other Tertiary Educational Institutions which will be absorbing about 90% of the student population, will not be deprived of the resources needed for their developing into higher seats of learning, comparable to the University. We hope that this will not meet with the same fate that overtook the recommendation of the Kannangara special committee on Vocational and Technical streams in the schools, about forty years ago.

Thanks

My thanks are due in no small measure to all those who have helped me in the daily administration of the school—the two Vice-Principals, the Lower School Supervisor, the Sectional Heads. My thanks go to the Tutorial Staff, one and all for the splendid co-operation and readiness to try out new ideas. My thanks are also due to the Office Staff, Hostel Staff and Minor Employees for their loyal service.

I am grateful to the Prefect Body for their share in maintaining discipline.

My thanks are due to the members of the Governing Body and the Advisory Committee for their help and guidance.

To our Manager I owe a deep debt of gratitude for his help and guidance which he readily extends, in spite of his many other commitments. We are fortunate indeed to have a person like Mr. J. M. Sabaratnam as Manager. He is a man of many parts and is knowledgeable in everything. That he is an able administrator and financier, is a well known

fact and now he has discovered his ability to manage a school. I thank him most sincerely for all the help and guidance he has extended to us and we look forward to his continued involvement in the affairs of the school.

I wish to thank all the Prize Donors for their generous contribution and our special thanks for the Memorial Prizes.

I must thank the Donors of the following Scholarships.

1. Mary and Rajah Hensman Endowment Fund donated by the late Mr. G. R. Hensman.
2. Parimalam Perinpanayagam Endowment Scholarship Fund donated by her daughter Mrs. Swarnam Sivapragasam.

I shall be failing in my duty if I do not acknowledge the debt of gratitude we owe to our benefactors abroad—the C. C. F. of Canada with whose help, the school has been able to grow from strength to strength.

Finally, Ladies and Gentlemen, I thank you for your presence today in such large numbers and for the co-operation you have extended to us in numerous ways.

Conclusion

This will be my last Prize Day Report as I shall be retiring at the end of June this year.

On looking back over the past several years, I recall our joys, our sorrows, our hopes and our fears, our exam success and failures, our Games and Athletics, our Plays and Carol Services. I recall how I learnt to meet the challenges that came my way, and I am grateful to the many members of the

Staff past & present and Old Girls who were my partners in this adventure, all of whom played their roles admirably.

Some of my beloved teachers continued to encourage me all along—Miss. Caroline Hunt, the Late Dr. Miss. E. M. Thillayampalam, the Late Misses. Kanagam and Yogam Muthiah to mention a few. Here I must not fail to express my deepest gratitude to my teacher and friend Mrs. Lily Jesudasan who has been a pillar of strength to me and to the school over two decades. Her dedication and her love for her school has no parallel. Chundikuli needs many more people of her calibre in the days ahead.

To the members of the Governing Body past and present, I am greatly indebted for the friendship extended to me throughout the years. I am grateful for their help and guidance in the administration of the school.

Time will not permit me to mention all the names, but I cannot refrain from mentioning the name of the Late Prof. J. L. C. Rodrigo who was Chairman of the Governing Body at the time of the take over of schools. I was then a new member of the Governing Body, with no experience in administering a school and that too a Private Non-fee-levying one. I cannot forget his sympathetic understanding of our problems and his patient and friendly guidance.

I shall be failing in my duty if I do not also mention the name of Bishop Abeynayaikē to whom I owe a deep debt of gratitude for his wise counsel and mature guidance which were always readily available to me throughout my entire period of service. He was never too busy to spare a few moments for me and my problems.

I must also pay my sincere tribute to the building committee which has played a vital role in the development

of the school during this period. We owe everything to Mr. A. C. Canagarajah engineer for his devotion and ungrudging services. He gave us freely of his time and energy. He was responsible for the lay out of the Sports Field, Garden Space and Classrooms. He was both engineer and architect for this Hall which was reconstructed in 1976. Slowly but steadily the buildings reared their head under his careful and meticulous supervision, and entirely changed the face of the school. His name must surely go down into the annals of the school.

Here I must not forget to mention the name of Mr. V. S. Thurairajah, Architect who gave the initial thrust by designing the Jubilee Building at the entrance to the school and the Principal's Bungalow.

Things do not materialise out of nothing. An idea has to come first. The idea of the Jubilee Building—which sounded an impossibility at that time, came from the Late Mr. C. A. W. Edwards, the first President of our Welfare Association. He would hardly have believed that such rich harvest would be reaped from the single seed he sowed.

I am grateful to the numerous friends who have upheld me in Prayer most faithfully, particularly our friends at the Ashram at Maruthanamadam, including the Late Svak Selvaratnam, who set apart one day in the week to pray for our schools.

Finally I thank God for the blessings showered on the school and for using me, even me, inadequate as I am, to work out His purposes for the school.

There were moments when I felt a prisoner here, having unwittingly given my neck to the yoke. I learnt, that there was no running away from God.

'He would get you by the scruff of your neck' and bring you back. But my reward has been great. I am thankful, that I have been here, to witness the wonderful things, that have taken place which I would not have seen even in my wildest dreams. God has been working miracles here and He has used many people in various ways, to fulfil His purposes for the school. To me, this is a Holy Place, because I know that God is here. I have felt the shielding, protecting and guiding presence of God here.

As I lay down my office as Principal, may the Almighty pardon me for the sins I would have committed both unwittingly and otherwise.

I cannot adequately express the thoughts and feelings that surge through my mind on this occasion, except in the words of a hymn which I wish to quote in full.

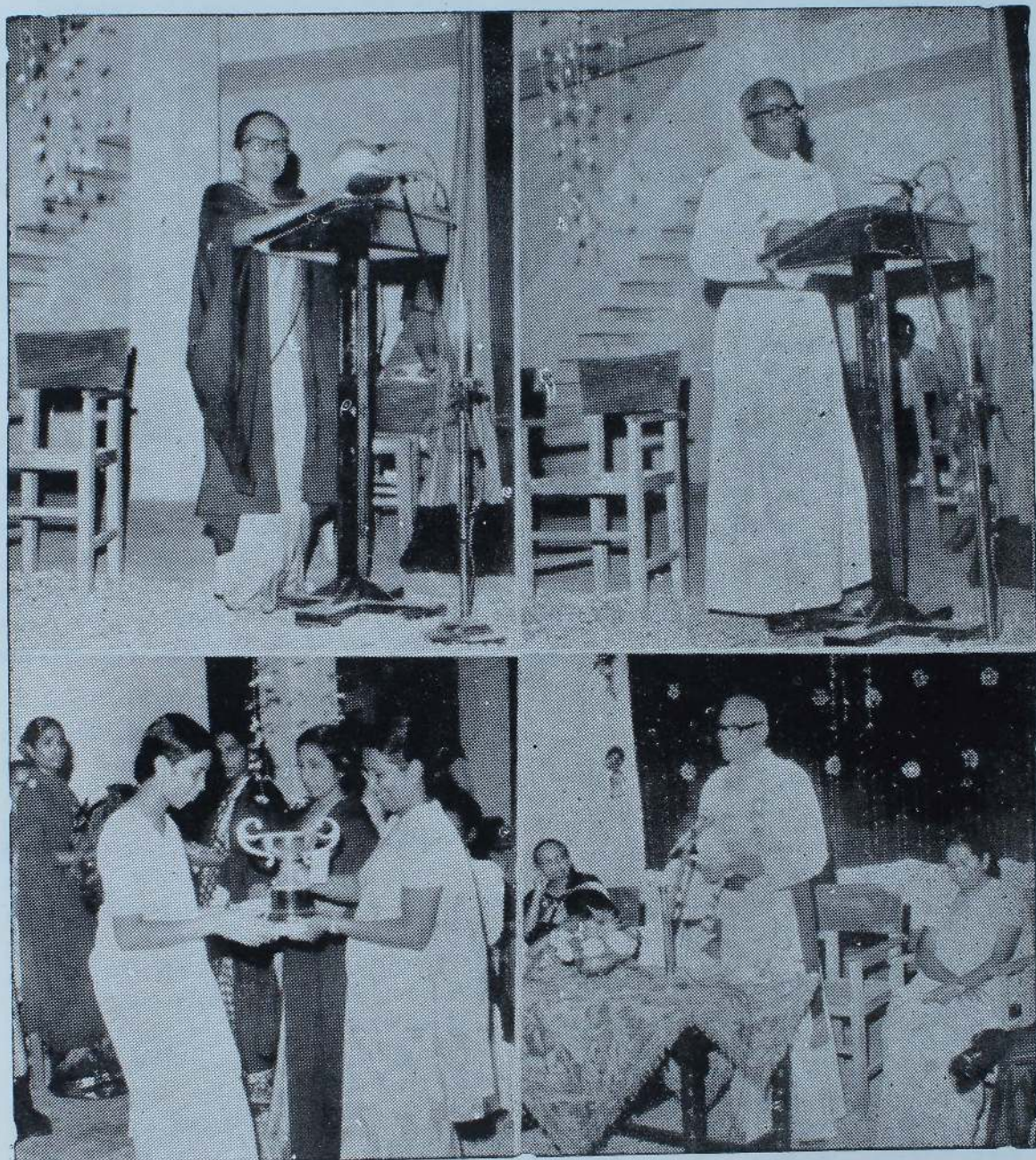
Our Father, by whose servants
Our house was built of old,
Whose hand hath crowned her children
With blessings manifold,

For Thine unfailing mercies
Far-strewn along our way,
With all who passed before us,
We praise Thy name today.

The changeful years unresting
Their silent course have sped,
New comrades ever bringing
In comrades' steps to tread;
And some are long forgotten,
Long spent their hopes and fears;
Safe rest they in Thy keeping,
Who changes not with years.

They reap not where they laboured
We reap what they have sown;
Our harvest may be garnered
By ages yet unknown,
The days of old have dowered us
With gifts beyond all praise;
Our Father, makes us faithful
To serve the coming days.

Before us and beside us,
Still holden in Thine hand,
A cloud unseen of witness,
Our elder comrades stand;
One family unbroken,
We join, with one acclaim,
One heart, one voice uplifting,
To glorify Thy name.

PRIZE DAY — 1983

பரிசளிப்பு தின விழா அறிக்கை

இன்றைய எமது பரிசளிப்பு விழாவிற்கு வருகை தந்துள்ள தலைவர் அவர்களே, அருள் திரு ஞானப்பிரகாசம் அவர்களே, திருமதி ஞானப்பிரகாசம் அவர்களே, பெற்றோர்களே, பழைய மாணவிகளே, சிநேகிதர்களே. உங்கள் எல்லோரையும் மிக்க அன்போடே வரவேற்கின்றேன்.

எமது பிரதம விருந்தினராக வந்திருக்கும் வணக்கத்திற்குரிய திரு. திருமதி ஞானப்பிரகாசம் அவர்களே வேலை நெருக்கடியின் மத்தியிலும் எமது அழைப்பை ஏற்று வந்தமை குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

கடந்த வருடம் ஒக்டோபர் மாதம் பரிசளிப்பு விழாவை நடாத்த உத்தேசித்தோம். ஆனால் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் பின்போடவேண்டியதாயிற்று இக்கால எல்லைக்குள் எமது பிரதம விருந்தினரின் பொறுப்புக்களும் அதிகரித்திருக்கும் எனினும் அளவுகடந்த பொறுப்புக்களின் மத்தியிலும் வந்து எம்மை மகிழ்வித்தமைக்கு மணப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

வணக்கத்துக்குரிய திரு. திருமதி ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் எம்முடன் அன்பாகப் பழகிய உறவினர்கள். எனவே நான் அவர்களை உங்களுக்கு அறிமுகம் செய்ய வேண்டியதில்லை. 9 வருடங்களாக எமது மத்தியில் சேவையாற்றி பலருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு அளப்பரிய சேவையினை எல்லோருடைய உள்ளங்களையும் கவர்ந்தவர்கள் இவர்கள். வணக்கத்துக்குரிய ஆஷ்டிக்கன் அவர்கள் கிறிஸ்து தேவாலயத்திற்கு அருகாமையிலிருந்த ஒரு பாடசாலையில் ஆரம்பப் படிப்பைத் தொடங்கினார். பின்பு நுகுகொடையிலுள்ள பரி. யோவான் கல்லூரியிலும், மாத்தறையிலுள்ள புனித தோமஸ் கல்லூரியிலும் தொடர்ந்தும் கல்வி பயின்றார். திரித்துவக் கல்லூரியில் தனது இடைநிலைக்கல்வியை முடித்துக் கொண்டு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டதாரிப் படிப்பினை மேற்கொண்டார். கல்கத்தாவில் இறையியல் கல்வியை ஆரம்

பிக்க முன்னர் இரு வருடங்கள் நுகுகொடையிலுள்ள பரி. யோவான் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். மேலும் கொழும்பில் பல திருச்சபைகளிலும் 16 வருடங்கள் சேவை ஆற்றினார். தனது கடமையிலிருந்த ஈடுபாடும் அதனுடன் இணைந்து காணப்பட்ட ஆதரவாக உணரும் திறனும் அத்தியட்சர் அவர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. அத்தியட்சர் சுவீதன் அவர்கள் இவரது சேவையினை மதித்து இவருக்கு இத்தகைமையை அளித்தார்.

பிரச்சனைகளை அறிந்து சுமுகமாக அதனைத் தீர்த்துவைக்கும் ஆற்றல் அறிவு இவரிடம் அதிகம் காணப்பட்டது. இதனால் பொறுப்பான பணிக்குமுனிலும் பொதுக்குழுக்களிலும் சேவையுரிய அழைக்கப்பட்டார். இவரிடம் குறிப்பாகக் காணப்பட்ட நடுநிலைமை, பகுத்தறிந்து தீர்ப்பை எடுக்கும் பண்பு இவை எல்லோருக்கும் மனத்திருப்தியை அளித்தது. இவரது தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த பண்பான 'கடின உழைப்பு. இவரை மேலும் ஒன்றல்ல பல பொறுப்புகளைத் தாங்கி நடாத்தும் பணிக்கு வழிவகுத்தது.

இன்று எமது மத்தியில் வருகை தந்தமைக்கு மட்டுமன்றி எமது பாடசாலை நிகழ்ச்சிகளில் ஆர்வம் காட்டி, எம்மை வழி நடத்தி பாடசாலை ஆட்சிக் குழுவில் அங்கத்துவம் வகித்து அதற்கு தலைமை தாங்கி வருவதற்கும் நாங்கள் எல்லோரும் நன்றியுடையவர்களாய் இருக்கின்றோம்.

திருமதி ஞானப்பிரகாசம் அவர்களே உங்களையும் அன்புடன் நாம் வரவேற்கின்றோம். தங்களிடம் சிறந்து விளங்கும் அமைதி, தியாகம், தயாளகுணம் ஆகிய நற்குணங்கள் உங்களது கணவரது திருப்பணியைச் சிறப்பிக்கும் அன்பு மனைவியாகப் படைத்துள்ளது. தாங்கள் தங்களது பிறப்பிடமாகிய மலாயாவைவிட்டு இலங்கையைத் தாயகம் ஆக்கியது எமது திருச்சபை செய்த பாக்கியமாகும். தங்களிடம் காணப்

படும் விசேட விருந்தோம்பும் பண்பு பேராலயத்தின் எல்லைக்குள் மறக்கமுடியாத ஒரு அம்சமாகும். இன்று மாலை இந்த வைபவத்தில் நீங்கள் கலந்துகொண்டு எங்களை மகிழ்வித்தமைக்கும், சிறப்பாக மாணவர்களுக்குப் பரிசினை வழங்க முன்வந்தமைக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக. உங்கள் கைகளால் பரிசினைப் பெறும் இந் நிகழ்ச்சி மாணவிகளுக்கு என்றும் நினைவு கூரத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும்.

இன்றைய இவ்வைபவத்திற்கு தலைமை தாங்கும் அருள் திரு ஹோஷிங்ரன் அவர்கட்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். எமது பாடசாலை வைபவங்களிலெல்லாம் அவரது மகிழ்ச்சி தரும் வரவு எமக்குப் பலத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளித்துள்ளது.

எமது புதிய கல்விப் பணிப்பாளர் சிமியாம்பிள்ளை அவர்களை மகிழ்வுடன் வரவேற்பதுடன் எமது விழாவில் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தமைக்காக அவருக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இன்று நான் உங்கள் மத்தியில் சமர்ப்பிக்கும் இவ்வறிக்கை 1 வருடம் 8 மாதங்களுக்குரியது. கடந்த பரிசளிப்பு விழா 1981ம் ஆண்டு யூலை மாதம் நடைபெற்றது.

எமது பாடசாலை மாணவர் தொகை 1016 ஆகும். கீழ்ப் பிரிவில் 373 மாணவர்களும், மத்திய பிரிவில் 616 மாணவர்களும் மேற்பிரிவில் 127 மாணவர்களும் உள்ளனர். பழைய மாணவர்கள் நண்பர்கள் நுழைவிற்காக நெருக்கிய பொழுதிலும் அதனை எம்மால் நிறைவேற்ற முடியாதது வருந்தத் தக்கதே, அடுத்த வருடத்தில் கட்டிடம் முடிவடைந்ததும் மேலும் மாணவர்களை சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என எண்ணுகின்றோம்.

ஆசிரியர் குழு

திருமதி எம். ஜே. முத்தையா அவர்கள் 34 வருடங்கள் ஆர்வத்துடன் பணி புரிந்து சேவையினின்றும் இளைப்பாறினர். இவர் ஒரு திறமை வாய்ந்த பாலர் பிரிவு ஆசிரியை

அவரது இழப்பு குறிப்பிடத்தக்கதே. திருமதி முத்தையா அவர்களுக்கு நல் ஆசிகளும் வாழ்த்துகளும் உரித்தாகுக.

கணித ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றிய திருமதி ரி. இராஜரட்டினம் அவர்கள் 23 வருடங்கள் அளப்பரிய சேவை புரிந்து 1981ம் ஆண்டு சேவையினின்றும் இளைப்பாறினர். தொடர்ந்தும் பகுதிநேர ஆசிரியராக ஒரு சில மாதங்கள் கடமையாற்றினார். தற்போது முதுமாணிப் படிப்பையாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் மேற்கொண்டு வருகிறார். இவர் கடமை தவறாத நம்பிக்கைக்குரிய ஆசிரியை, திருமதி இராஜரட்டினம் அவர்கட்கும் அவரது குடும்பத்திற்கும் எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பி.ஈ.டி. பட்டம் பெற்ற திருமதி பிரமிளா பொன்னுத்துரை 1980 ஜனவரியிலிருந்து கடமையாற்றி, கடந்த ஆண்டில் மலேசியாவில் கடமையாற்றச் சென்ற கணவருடன் அவரும் சென்றுள்ளார்.

செல்வி நளாயினி சண்முகநாதன் விஞ்ஞானப் பட்டதாரி. நல்ல சேவையின் பின்னர் அரசாங்கப் பாடசாலையில் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

கணிதப் பட்டதாரியான செல்வி பரிபூரணனந்தம் அவர்கள் கற்பிக்கும் திறன் வாய்ந்த ஆசிரியர். இவ்வாழ்வை மேற்கொண்டு எம்மை விட்டுச் சென்றார். செல்வி மனோரமா சவிரிமுத்துவும், செல்வி ஜெயந்தி நவரத்தினமும் மனை வாழ்க்கைக்காக எம்மை விட்டுச் சென்றனர். செல்வியோகேஸ் ஜயரட்டினம் ஒரு வருட லீவில் இங்கிலாந்து சென்றிருந்தார். தமது இருப் பிடத்தைக் கொழும்பிற்கு மாற்றியமையால் எம்மை விட்டுப் பிரிந்துள்ளார்.

திருமதி ராஜரட்டினம், திருமதி தேவநாயகம், செல்வி ஆனந்தநாயகம் ஆகியோர் பட்டப்பின் படிப்பை முடித்துத் தொடர்ந்தும் கடமையாற்றி வருகின்றனர். செல்வி டானியல் இவ்வருடம் பட்டப் பின் படிப்பிற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்.

மேற்பிரிவில் பின்வரும் ஆசிரியர்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். திருமதி பாலேந்திரா, பீ. கொம், திருமதி தேவானந்தன் பீ. ஏ., செல்வி சுப்பிரமணியம் பீ. எஸ்சி, செல்வி சோமசுந்தரம், பீ. எஸ். சி, செல்வி செல்வராஜா, பீ. எஸ். சி., செல்வி கையாநாதன் பீ. ஏ. திரு மகாலிங்கம் இரசாயனப் பட்டதாரி, திருமதி ராஜரட்னம் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியை, செல்வி நவரட்னம், செல்வி நவரட்னராஜா, செல்வி கனகராஜா க. பொ. த. (உயர்தரம்), திருமதி மகிந்தா, செல்வி நடராஜா பாலர் பிரிவு. திரு சுரேஷ் கனகராஜா பகுதி நேரமாக இந்தத் தவணை தொடக்கம் இங்கு கடமையாற்றுகின்றார். அவர் உயர்தர மாணவர்களுக்கான ஆங்கிலத்தைப் போதிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

இவர்கள் எல்லோரையும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்பதுடன் அவர்களது அளப்பரிய சேவையையும் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

எமது ஆசிரியர் குழுவில் 41 ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். அவர்களுள் 24 பட்டதாரிகள் 6 பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள். 4 க/பொ/த உயர்தர தகைமை ஆசிரியர்கள்.

திருமதி விஜயதர்மா அவர்களின் ஈடுபாடு கொண்ட மேற்பார்வையில் இயங்கிவரும் பாலர் பிரிவு திருப்திகரமாக முன்னேறி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதே. பாடசாலையில் ஏனைய பிரிவுகளிலிருந்து உறுதிப்பாடாகத் தனிப்பட்ட முறையில் இப்பிரிவு இயங்கி வருகின்றது கடந்த வருடம் பாலர் பிரிவு மொழி விழாவை வெற்றிகரமான முறையில் நடாத்தியது. ஒவ்வொரு வெள்ளியும் இசையில் ஈடுபாடுள்ள மாணவர்களுக்கு, பாலர் பிரிவு இசைக்குழு ஒன்றினை ஆரம்பிக்கும் பட்சமாக நெகோடர் பயிற்றப்படுகின்றது. மத்திய பிரிவினருடன் இணைந்து பாலர் பிரிவினர்க்கும் தனிப்பட்ட நூல்நிலையம் ஒன்றினை ஆரம்பித்துள்ளோம். வெகு விரைவில் பாலர் பிரிவினர்களை ஆரம்பத்திலேயே வாசிக்கும் ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்த ஒரு நூல்நிலையம் அமைக்க உத்தேசித்துள்ளோம்.

திருமதி பொன்னையா அவர்களின் தலைமையில் மத்திய பிரிவு இயங்கிவருகின்றது. இவருக்குத் துணையாக 6-8-ம் வகுப்புவரை திருமதி இராஜரட்னமும் 9-ம் 10-ம் வகுப்புக்குத் திருமதி பரமானந்தமும் பகுதித் தலைவர்களாகக் கடமையாற்றி வருகின்றனர் திருமதி தேவநாயகம் அவர்கள் விஞ்ஞானப் பிரிவை மேற்பார்வை செய்வதுடன் பரீட்சை சம்பந்தமான விடயங்களையும் கவனித்து வருகின்றார். உயர்பிரிவு தனிப்பட்ட முறையில் திருமதி ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களின் மேற்பார்வையில் செயலாற்றி வருகின்றது. திருமதி பரமானந்தம் அவர்கள் விஞ்ஞான ஆய்வுகூடங்களுக்குப் பொறுப்பாய் இருப்பதுடன் க/பொ/த உயர் பிரிவு விஞ்ஞான செய்முறை சார்ந்த கருமங்களையும் கவனித்து வருகின்றார்.

ஒரு தவணையில் 3 மாதப் பரீட்சைகளும் இறுதியில் ஒரு தவணைப் பரீட்சையும் நடைபெறுகின்றன. இவற்றின் முடிவுகள் பெற்றோருக்கு அறிவிக்கப்படுகின்றன. மாணவர்களின் பரீட்சை முடிவுகள் பகுதித் தலைவர்களாலும், மேற்பார்வையாளர்களாலும் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு மாணவர்களின் முன்னேற்றம் நுணுகி ஆராயப்படுகின்றது. பிள்ளைகளின் கல்வி சம்பந்தமான பிரச்சனை பற்றிக் கலந்தாலோசிக்க பெற்றோர்களை நான் அன்பாக அழைக்கின்றேன். பாலர் பிரிவு பெற்றோர் தினம் மாசி மாதம் 8-ம் திகதி நடாத்தப்பட்டது.

பரீட்சைப் பெறுபேறுகள்

பரீட்சையை மையமாகக் கொண்டது தற்காலகல்வி. எனவே பெற்றோர்களும் பரீட்சை முடிவுகளிலேயே அதிக கவனம் செலுத்துகின்றனர். ஒரு பாடசாலையின் செயல் திறனும் பெரிதும் பல்கலைக்கழக அனுமதியைப் பொறுத்தே மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றது. பரீட்சைக்குத் தோற்றிய மாணவர் தொகை கவனத்திற்கு எடுக்கப்படுவதில்லை. க/பொ/த/உயர் பிரிவில் 150 மாணவர்களைக் கொண்ட எமது பாடசாலையை 700 மாணவர்களைக் கொண்ட பாடசாலைகளுடன் ஒப்பிடும்பொழுது அது பிரதிகூலமாகவே உள்ளது. மாணவர் தொகை அதிகமாக இருக்கும்போது தெரி

யப்படுவோர்தொகை அதிகமாவதும், மாணவர் தொகை குறைவாக இருக்கும்போது வேண்டிய மொத்தப் புள்ளிகளைப் பெற்றும் ஒன்றுகூடத் தெரியப்படுவது அசாத்தியமாக இருப்பதும் தவிர்க்க முடியாததாகிறது. 1981-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதப் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய 32 விஞ்ஞானப் பிரிவு மாணவர்களுள் 14 பேரும், 14 வர்த்தக கலைப் பிரிவு மாணவர்களுள் 10 பேரும் சித்தியடைந்த பொழுதிலும் பல்கலைக்கழகத் தெரிவுக்கான புள்ளிகளைப் பெறவில்லை. ஆகஸ்ட் 1981-ல் நடந்த பரீட்சைக்குத் தோற்றிய 29 விஞ்ஞானப் பிரிவு மாணவர்களுள் 12 பேரும், 14 கலைப்பிரிவு மாணவர்களுள் 8 பேரும், புள்ளிகளைப் பெற்றபொழுதிலும் 5 பேரே தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். பொறியியல் துறைக்கு ஒருவரும், பொளதிக விஞ்ஞானப் பிரிவுக்கு ஒருவரும், கலைப் பிரிவுக்கு மூவரும், நியூசிலாந்தில் நடாத்திய தேர்வுப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த மாணவி ஒருவரும் கலைப் பிரிவுக்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளனர். 1982ம் ஆண்டுத் தேர்வின் முடிவுகள் மிகவும் சிறந்ததாக அமைந்தன, விஞ்ஞானப் பிரிவில் தேர்வுக்குத் தோற்றிய நார்பத்தொருபேரில் இருபத்தாறுபேர் மூன்று பாடமும், அதற்குமேலும் சித்தியடைந்துள்ளனர். எங்கள் மாணவிகளுள் ஒருவராவ பக்ஸ்மாலா அருள்ராஜா 3 ஏ, 1பீ பெற்றுள்ளார். இதுதான் இத்தீவிலேயே சிறந்த உயிரியல் விஞ்ஞானத்திற்கான பெறுபேறு என நான் நினைக்கின்றேன். மொத்தப் புள்ளிகளின் விபரம் இதுவரை வெளியாகாததால் நாம் தான் சிறந்த புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கோமா என்பதைத் தீர்மானமாகக் கூறமுடியாதுள்ளது. மேலும் குறிப்பிடக் கூடியதாக ஒரு மாணவி 1ஏ, 2பீ, 2சீ, வேறு இரு மாணவிகள் 1ஏ, 1பீ, 2சீ, கலைப்பிரிவில் 2ஏ, 1சீ, 1எஸ், - 2பீ, 2சீ, பெற்றுள்ளனர்.

க. பொ. த. சாதாரணப் பரீட்சையில் 81ம் ஆண்டு 41 பேர் பரீட்சைக்குச் சமுகமளித்தனர். அதனுள் 27 மாணவர்கள் 5 பாடங்களுக்கும் அதற்கு மேலும் சித்தி பெற்றனர். 13 மாணவர்கள் க. பொ. த. உயர்தரப் பிரிவில் பயிலத்தகைமை பெற்றனர்.

கல்வி சம்பந்தமான பிற நடவடிக்கைகள்
எமது கல்வியில் இது உயர் நிலையாக உள்ளது.

விளையாட்டுக்கள்

இல்லங்களுக்கிடையே Badminton Tannoquoit, வலை பந்தாட்டப் போட்டிகள் நடைபெற்றது. புதிய கூடைப் பந்தாட்ட மைதானம் உண்டு. ஆனால் அதில் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை.

அம்பலாங்கொடை விளையாட்டுக் குழுவுடன் நடந்த 8 போட்டிகளில் 5 இடங்களை நாம் பெற்றோம். பதுளையில் நடைபெற்ற அகில இலங்கைப் போட்டியில் சசிகலா சாமுவேல் சாம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்த திரு. கனகராஜா அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இல்லங்களுக்கிடையிலான வருடாந்த விளையாட்டுப் போட்டி ஜூன் மாதம் நடைபெற்றது. மூன்று புதிய சாதனைகள் நிலைநாட்டப்பட்டன. 13 வயதுக்குட்பட்ட பிரிவில் சுகந்தி நவரட்ணராஜா குண்டு எறிதலிலும், 19 வயதுக்குட்பட்டோரில் மஞ்சளா மகாலிங்கம் குண்டெறிதலிலும் பட்சொட்டிலும் சாதனைகளை நிலைநாட்டினர்.

புதிய கட்டிட வேலைகள் நடந்துகொண்டிருந்தமையால் உள்வாரியாகவே விளையாட்டுப் போட்டியை நடத்த வேண்டியதாயிற்று.

கடந்த 2 வருடங்களாகப் பாடசாலைகளுக்கிடையிலான விளையாட்டுப் போட்டி நடைபெறாமை விளையாட்டில் மாணவர்களின் முன்னேற்றிற்குத் தடையாக அமையலாம். எனவே இதனை மீண்டும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென நான் விரும்புகின்றேன். சாரணிகளும் சிறு தோழிகளும்

1981ம் ஆண்டு சாரணர் இயக்கம் வைர விழா கொண்டாடியது, இதனை ஒட்டி நினைவு மலர் வெளியானது

இலக்கிய, விஞ்ஞான சங்கங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றன. மாணவர்கள் தொண்டமொற்றுப் பயிற்சி நிலையத்தில் நடாத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றினர். Slass நடாத்திய விஞ்ஞான நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொண்டு முதல் இடங்களைப் பெற்றனர். இவ்வருடமும் மாணவர்கள் பங்கு பற்றினர். ஆனால் முதல் ஸ்தானங்களைப் பெறவில்லை.

இவ்வருடம் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நடாத்திய 'Technology for progress' என்ற கண்காட்சியில் விஞ்ஞான செயல் திட்டக் குழு பங்குகொண்டது.

பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கக் கூட்டத்தோடு மேல்பிரிவு மாணவர் தமிழ் விழாவினையும் கொண்டாடினர். இதற்குப் பிரதம விருந்தினராகப் பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்.

வழமைபோல இல்லங்களுக்கிடையே பேச்சு, பாட்டு, கட்டுரை, சமையற்கலை ஆகிய துறைகளில் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டது.

சமய சம்பந்தமான நடவடிக்கைகள்

வழமைபோலப் பரி. யோவான் கல்லூரியுடன் சேர்ந்து கரோல் ஆராதனையும், நடாத்துகிறோம். இவ்வருடம் உயிர்த் தெழுந்த திருநாளை ஒட்டி இசை உரை தமிழில் நடாத்தப்பட்டது. கிறிஸ்தவ மாணவர் சங்கம் கிழமையில் ஒரு தடவை கூடுகிறது. அத்தோடு ஒவ்வொரு கிழமையும் செபக்குழு கூடும். இந்து மன்றம் ஒவ்வொரு வருடமும் சரஸ்வதி பூஜை கொண்டாடுவதுடன், கிறிஸ்தவ மாணவர் சங்கம்போல் கிழமையில் ஒரு தடவை கூடும்.

தில்லையம்பல தொழில்நுட்பக் கல்லூரி இப்போது புது மண்டபத்துக்குள் செயல்பட்டு வருகின்றது. மனையியல் பகுதியில் 26 மாணவர்களும், சுருக்கெழுத்து தட்டெழுத்து பகுதியில் 35 மாணவர்களும், பயிலுகின்றனர். மனையியல் பகுதி பெரிதும் தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு வாழ்க்கையில் பயன்படும் ஒரு பயிற்சியாகவே இயங்கி

வருகின்றது. கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலுமுள்ள பழைய மாணவர் மனைப் பொருளியற் பகுதியை விரிவு படுத்த உதவியுள்ளனர். மிகவிரைவில் வேறு துறைகளும் இத்துடன் செயல்படும்.

பழைய மாணவர் சங்கம்.

கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் பழைய மாணவர் சங்கம் மிக்க உயிர்த் துடிப்புடன் செயலாற்றி வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் பழைய மாணவர் சங்கம் சமூகசேவையில் ஈடுபட்டுள்ளது.

எமது பாடசாலையில் கடமையாற்றிய நாலு பழைய மாணவிகளின் மரணம் பற்றி நாம் மிக்க துக்கத்துடன் அறிவிக்கின்றோம்.

மிகப் பழைய மாணவிகளுள் ஒருவரான திருமதி மேரி சின்னப்பா 94 வயதில் காலமானார். இவர் 6 வருடம் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். பின் தங்கிய மாணவர்களிடம் இவர் காட்டிய அன்பு குறிப்பிடத்தக்கதே.

செல்வி ஞானசோதி தம்பையர் அவர்கள் கடந்த வருடம் காலமானார். இவர் மாணவியாகவும் ஆசிரியராகவும் எமது பாடசாலை யுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர். பாலர் பிரிவு மேற்பார்வையாளராக 1956-1979 வரை கடமை புரிந்தார். 1958ம் - 1979ம் ஆண்டு வரை சாரண இயக்கத் தலைவியாகவும், அதிகாரியாக 1974 - 1979 வரை செயலாற்றினார்.

திருமதி நாதன் ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியராக 2 வருடங்கள் சேவையாற்றினார். இவர் 81ம் ஆண்டு செப்ரம்பர் மாதம் 15ம் திகதி காலமானார்.

பின்வரும் எமது பழைய மாணவர்களின் சாதனைகளையிட்டு நாம் பெருமை அடைகின்றோம். செல்வி சொர்னவதனி ஆனந்தராஜன் அவர்கள் G. A. Q, பரீட்சையில் அதிக புள்ளிகளைப் பெற்ற மாணவியாகத் தெரியப்பட்டு M. F. Khan ஞாபகார்த்தப் பரிசையும், T. D. S. விஜயவோட்டு பொருளியல் ஞாபகார்த்தப் பரிசினையும் பெற்றார்.

திருமதி செல்வகௌரி வரதகுமார் தேசிய விளையாட்டுப் போட்டியில் பங்கு பெற தெரிவுசெய்யப்பட்டார். அத்தோடு புதுடில்லியில் நடாத்தப்பட்ட ஆசிய விளையாட்டுப்போட்டியில் நீளப்பாய்ச்சலில் திறமைகொண்ட சீனா, யப்பான் போட்டியாளர்களுடன் பங்குபற்றி நீளப்பாய்ச்சலில் வெது இடத்தைப்பெற்றார். இலங்கையில் இவ்வெற்றி குறிப்பிடத்தக்கதே.

விடுதி

11 ஆசிரியர்களும் 61 மாணவர்களும் விடுதியில் உள்ளனர். சடுதியாக உயரும் விலைவாசியுடன் நாம் எம்மால் இயன்றளவு மாணவர்களைப் பராமரித்து வருகின்றோம்.

அண்மையில் வெளியான வெள்ளை அறிக்கை பற்றியும் ஒரு சில கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்காதுவிடில் எனது அறிக்கை திருப்திகரமாக நிறைவு பெறுது என எண்ணுகின்றேன்.

கல்வியின் நோக்கை பரீட்சைகள் நிலைபெறச்செய்துள்ளது. என்பது வெள்ளை அறிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு விடயமாகும். எமது நாட்டின் பரீட்சை முறையும் பல்கலைக்கழகத் தேர்வும் மாணவர்களைக் கல்விக்காகப் பாடசாலைகளையும் பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களையும் நாடவைத்துள்ளது. இது மாணவர்களை மனித இயந்திரங்களாக மாற்றுவதுடன் கற்றதை பிரதிபலிக்கும் அறிவுச் சின்னங்களாக அன்றி தாமாகவே சிந்தித்துச் செயலாற்றும் ஆற்றல் அற்றவர்களாகவே படைக்கின்றது. பல்கலைக்கழகப் பற்றாக்குறை பாலர் பிரிவிலேயே மாணவர்களைத் தனிமுறைப் பயிற்சி ஆசானை நாடவைத்துள்ளது. இந்நிலையை நன்னெறிப் படுத்துவதற்காக வெள்ளையறிக்கை வெளிவாரித் தேர்வுகளின் முக்கியத்தைச் சிறப்பான வழிமுறைகளையும், மதிப்பீடுகளையும் ஆய்ந்தறிந்து கொள்வதன் மூலம் குறைக்கின்றது. இதற்கான நடவடிக்கைகள் உடன் எடுக்கப்படாத பட்சத்தில் கற்கை நெறியானது மீட்டுக்கொள்ள முடியாதளவுக்குப் பாழாக்கப் பட்டுவிடலாம்.

பல்கலைக்கழகப் புகுமுகத் தேர்வில் செய்முறைப் பரீட்சையை இல்லாதொழித்து அதைப் பாடசாலைகளின்

தொடர்ந்த படிமுறை ஆய்வினாலும் மதிப்பீட்டினாலும் கணித்துக் கொள்ளும் பல்கலைக்கழக முறையை இதற்கு முன்னோடியாகக் கொள்ளலாம். எழுதுகோல் துணைகொண்டு இரவோடிவாக எழுந்த ஆய்வுசாலைகள் அகற்றப்பட்டது போன்ற புரட்சிகரமான மாற்றங்களை பல்கலைக்கழகத்தேர்வு முறையிலும் உயர்கல்வி நிலையங்களிலும் புகுத்துவதன் மூலம் இப்போதுள்ள தடைகளைக் களைந்து கல்வியில் பாடசாலைகள் தங்களுக்கே உரிய இடத்தை மீட்டுக் கொள்ள வழிவகுக்கும். பல்கலைக்கழகங்கள் தரத்தை உயர்த்தும் வேளையில் மூன்றாம் நிலைக்கல்வி நிலையங்களும் பல்கலைக் கழகமட்டத்திலான உயர்கல்வி வாய்ப்பினை அளிக்கக் கூடிய மூலவளங்களைக் கொண்ட நிலையங்களாக வேண்டும். நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னால் கன்னங்கரா அறிக்கையில் முன்வைக்கப்பட்ட தொழில் நுட்ப நுணுக்க கல்வி பற்றிய விடயம் புறக்கணிக்கப்பட்டதுபோல இன்றைய வெள்ளை அறிக்கை கூறும் இவ்விடயமும் அதே நிலையை அடையாது என நம்புகிறேன்.

நன்றி

எனது கடமையைச் சுமுகமாகக் கொண்டு நடாத்த எனக்குதவிய உபதலைகளுக்கும், பாலர் பிரிவு மேற்பார்வையாளர்க்கும், பகுதித் தலைவிகளுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். புதுக்காரியங்களைச் செயலாற்றக் கொண்டு நடாத்த என்னோடு ஒத்துழைத்த எனது ஆசிரியர் குழுவிற்கும், செயற்குழுவிற்கும், விடுதி ஆசிரியர்க்கும் எல்லா ஊழியர்க்கும் என் நன்றி.

ஒழுங்கை நிலைநாட்ட எனக்குதவிய மாணவர் குழுவிற்்கும் நான் பெரிதும் நன்றியுடையவராயிருக்கிறேன். ஆட்சிக்குழுவினர்க்கும், ஆலோசனைச்சபை குழுவினர்க்கும் எனது நன்றி. அவர்கள் செய்துவரும் எல்லா உதவிகட்கும் வழிநடத்துதலுக்கும் நன்றி எமது தலைவர் அவர்கள் அவரது பல கடமைகளின் மத்தியிலும் எந்நேரத்திலும் அயராது செய்து வரும் எல்லா உதவிகட்கும் நன்றி திரு ஜே. எம். சபாரட்ணம் அவர்கள் எமக்கு ஒரு ஊன்றுகோல் அவர் ஒரு அறிவாளி. பல விடயங்

கள் பற்றித் தெரிந்தவர். இவர் ஒரு நிர்வாகியாக மட்டுமன்றி நிதி பற்றிய விடயங்களையும் அறிந்தவர். எனவே தலைமை வகிக்கும் திறமை அவரிடம் காணப்படுவது இயற்கையே. அவர் எம்மை வழிநடத்திச் செய்த எல்லா உதவிகட்கும் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். தொடர்ந்தும் எம்முடன் தொடர்பு கொண்டு உதவிகளை நல்குவார் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

தாராளமாகக் கொடுக்கும் எல்லா நன்கொடையாளர்கட்கும் ஞாபகார்த்தப் பரிசுகளை வழங்கியவர்க்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

வெளியிலிருந்து எமக்குக் கிடைக்கும் உதவிக்காக நான் நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டுள்ளேன், இவர்களின் தாராள உதவியினால் எமது பாடசாலை வளர்ச்சியடைகின்றதெனக் கூறுவியில் நான் கடமையின்றும் தவறியவராவேன்.

இறுதியாக சபையோர்களே நீங்கள் அதேகர் இன்று இங்கு வருகை தந்தமைக்கும் பல வழிகளில் எமக்குச் செய்யும் எல்லா உதவிகளுக்காகவும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

முடிவுரை

ஐயன் மாதத்தோடு நான் எனது சேவையினின்றும் ஓய்வு பெறுவதால் இதுவே நான் உங்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் கடைசி அறிக்கையாகும்.

கடந்த காலத்தை நான் நோக்கிப் பார்க்கும்போது தாங்கள் அடைந்த சந்தோஷங்கள், துன்பங்கள், கஷ்டங்கள், தொல்லைகள் இவைகளின் மத்தியில் எனது கடமையைச் செய்ய நண்பர்களதும், ஆசிரியர்களதும், பழைய மாணவிகளதும் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் எனக்குக் கிடைத்த மையை நான் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவ்விதமாக என்னை ஊக்கிவித்த ஒரு சிலரை நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். செல்லி கரோலினா ஹண்ட், காலம் சென்ற யோகம் கனகம் முத்தையா இவர்கள் என்னை ஊக்குவித்து எனது கடமையைச் சிறப்பாகக் கொண்டு நடாத்த வழி நடத்தியமையை நான் மறவேன். எனது

ஆசிரியரும் நண்பருமான திருமதி யேசுதாசன் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். இவர்கடந்த இருபது வருடங்களாக எனக்கும் எனது பாடசாலைக்கும் பக்கபலமாக இருந்துள்ளார். இவருடைய இத்தியாகத்திற்கு இணையானது ஒன்றுமில்லை என்றே கூறவேண்டும் வருங்காலங்களிலும் இவரைப்போல மேலும் பலரின் உதவி எமக்கு வேண்டும்.

அன்றும் இன்றும் எமக்குப் பக்கபலமாய் நின்று உதவி நல்கும் எமது பாடசாலை நிர்வாக உறுப்பினரது அன்புக்கும் வழி நடத்தலுக்கும் நான் மிகவும் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

சம்பந்தப்பட்ட எல்லோருக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவிப்பதற்கு எனக்கு கிடைத்தகாலஅவகாசம்போதாது. எனினும் நிர்வாகசபையின் தலைவரான ஜே. ஐ. சி. ரெட்டிற்கோ அவர்களை குறிப்பிடாதிருக்க முடியாது. தனியார் பாடசாலையாக ஆரம்பித்த வேளையில் அனுபவம் குறைந்த எனக்கு எமக்கு வந்த பிரச்சினைகளுக்கு அவரது தயவான ஆதரவு வழிநடத்தலை ஒரு பொழுதும் மறக்கமாட்டேன்.

முன்னாள் அத்தியட்சரான அரியநாயகம் எனக்கு தந்த ஞானமாக அனுபவம் வாய்ந்த, என்றும் சலிக்காது பொறுமையுடன் ஒத்துழைத்து வழி நடத்தியமைக்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றியை தெரிவிக்காவியில் எனது கடமையினின்றும் விலகியவராவேன்.

பாடசாலைக் கட்டிடக் குழுவினர்க்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி. குறிப்பாக திரு. ஏ. சி. கனகராஜா அவர்களின் காலம் பாராத சேவைக்கு நன்றி கூறுகிறேன் விசேஷமாக விளையாட்டுமைதானம், வகுப்பறைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவரது மேற்பார்வையில் எழுந்த கட்டிடங்கள் இந்தப் பாடசாலைக்கு ஒரு புது அமைப்பினையும் அழகையும் கொடுத்தது. பாடசாலையின் சரித்திரத்தில் இவரது நாமம் பொறிக்கப்படவேண்டியது அவசியம்.

மேலும் கட்டிடக் கலைஞரான திரு. வி. எஸ். துரைராஜா அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக. குறிப்பாக அநிபரது

இல்லம் விழா மண்டபம் இவரது தலைசிறந்த கலை ஆற்றலால் எழுப்பப்பட்டவையே.

கருமங்கள் குனியத்தில் ஆகுவதில்லை முதலில் ஒரு விளக்கம் இருக்கவேண்டும். இவ் விழா மண்டபம் கட்டிமுடியுமா? என்ற ஐயத்தில் எழுப்பப்பட்டதே. அன்று welfare association முதல் தலைவரான திரு. சி. ஏ. டபிள்யூ. எட்வேட்ஸ் அவர்கள் தனி எண்ணத்தில் அறுவடை செய்யப்பட்ட இது நிறைவேறுமா என ஐயப்பட்டிருப்பார்.

எம்மை செபத்தில் வழிநடத்திய நண்பர்கள் ஆச்சிரமவாசிகள், பெரிதும் எமது பாடசாலைக்காக ஒரு வாரத்தில் ஒரு நாளை ஒதுக்கிய சீவக். செல்வரட்ணம் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

எமது பாடசாலைக்கு அளப்பரிய ஆசீர் வா தங்களைப் பொழிந்தருளிய இறைவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துகிறேன். இப்பொறுப்பை ஏற்று நடாத்த நான் தகுதியற்றவராயிருந்தும் இறைவன் சித்தத்தை நிறைவேற்ற என்னை அவர் பாவித்துள்ளார். நான் இங்கிருந்து அவ்வற்புத நிகழ்ச்சிகளைக் காணக் கிடைத்தது பெரும் பேராகும். எனக்கு அளிக்கப்பட்ட வெகுமதி பெரிதாகும்: எனது கனவிலும் நினைக்க முடியாத காரியங்களை பல வழிகளில் பலரினூடாக பள்ளிக்கூடத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார். இப்பாடசாலை எனக்குப் பரிசுத்த ஸ்தலம். ஏனெனில் கடவுள் இங்கு வசமாயிருப்பதை நான் அறிவேன். கடவுளின் அரவணைப்பு வழிநடத்தல் பாதுகாப்பு அத்தனையும் நான் இங்கு உணரக்கூடியதாயுள்ளது.

நினைத்தும் நினையாமலும் எனது சேவையின்போது நான் செய்த எல்லாக் குற்றங்களையும் இறைவன் மன்னித்தருள்வாராக.

இந்தக் கணத்தில் என்னால் முழுமையாக எடுத்துக்கூறமுடியாத எனது சிந்தனைகளையும் உணர்வுகளையும் முழுமையாகத் தரக்கூடியதான இந்தப் பாடலூடாக உங்கள் முன் வைக்கிறேன்.

கர்த்தாவே பக்தர்க் கூடாய்
எம்விட்டைக் கட்டினீர்
உம் தாசர்கள் எல்லோர்க்கும்
நல் ஆசி மொழிந்தீர்
இம்மட்டும் அருள் கூர்ந்து
வழி நடத்தினீர்
எல்லோரும் ஒன்றாய் சேர்ந்து
உம்நாமம் புகழ்வோம்

பொழுது நிலையற்று
பறந்து சென்றதே
மறைந்த தோழர்க்காக
இணைந்தார் தோழர்கள்
மறைந்து போயினோரை
மறந்து விடினும்
மாறாக் கத்தரிடத்தே
புனிதர் அணைவார்.

விதைத்தோர் அறுக்காத
பயனை அடைந்தோம்
தம் விளைவைப் பெறுவார்
மலரும் யுகத்தோர்
முன்னோர் பணியினாலே
கொடைகள் நாம் பெற்றோம்
என்றும் உறுதியாக
சேவிக்க அருளும்.

முன்னோருந்தனிடத்தல்
சரணாய் புகுத்தார்
முகிலின் கூட்டமாக
அவர்கள் சூழ்ந்துள்ளார்
உதுராக் குலமாக
நாம் ஒன்று கூடுவோம்
நாம் ஏகமனதோடு
உம் நாமம் போற்றுவோம்.

Chairman's remarks at the Prize Day

I thank Mrs. Chelliah for giving me the honour and pleasure of presiding at this Prize Giving.

It goes a long way if the heads of Church institutions have good, balanced, dedicated and able men and women. Chundikuli Girls' College has been fortunate in having such a one in Mrs. Chelliah to guide its destinies during the last few years. It is not surprising that the College has forged ahead during her tenure of office. I feel sure that in the history of the College, the years of Mrs. Chelliah's stewardship will go down as a glorious period. — glorious from any point of view. Expansion of the College in way of buildings, maintaining consistently the Christian character and discipline in the lives of the students, — and attempting at education in its truest sense, in spite of pressures to make it purely utilitarian with book learning and cramming. It does not need to be said that the Church, Parents, Old girls and students owe a deep debt of gratitude to Mrs. Chelliah for all that she has meant for the well being and progress of this college. As she lays down her

office she could have the satisfaction of knowing that the harvest of her labours in the words of the hymn she ended with - 'May be garnered by ages yet unknown' We are sure that even in her retirement she will be closely watching the progress of the College and praying for it, — the College that nurtured her, the College she loved and served with such devotion so well. We wish her health, happiness and all the best in her retirement.

May I venture to give you the young people of today a piece of advice for what it is worth. I am aware of the generation gap between you and me, but still I feel it may be of use. The Jaffna man has been known for his plain and simple living and high thinking. Let us keep to it. Adopt a simple style of life, keep close to, nature, take time to stand and stare. Take pleasure in the simple joys of life-scenic beauty, gentle breeze, reading, music that elevates and heals. Don't join in the rush to buy. A man's life consisteth not in the abundance of things he possesseth-Jesus said. That's all. I have done.

The Ven. S. D, Horshington

Speech made by His Lordship the Bishop of Colombo,
at the farewell luncheon accorded to
Mrs. Chelliah by the Governing Body

Mrs. Chelliah & My colleagues of the Board of the Governors & Friends.

Not until this gift was placed in my hands and I was asked to speak, did I know that it was going to be my privilege to express our thanks to Mrs. Chelliah on the eve of her retirement, from the post of Principal, Chundikuli Girls' School. Although this privilege is unexpected I do not say that I am not prepared for it because I do not need preparation to place on record what I feel about the stewardship of Mrs. Chelliah from my very first acquaintance with her. I have been deeply touched with the Christian graciousness of Mrs. Chelliah in all her dealings in all circumstances.

She is a total product of Chundikuli. As Principal of the college she leaves behind a record for which generations yet to come will thank God. It has been the privilege of our church to run schools that have been national assets & these schools have been such in large measure due to the men & women who served in them as Principals. In that respect I very confidently state that Mrs. Chelliah will for all time be remembered among the very best we have hitherto had as Principals.

It is not without regret that we have accepted the inevitability of Mrs. Chelliah's retirement. The Board of Governors would have liked to have her continue as Principal for many more years. But Mrs. Chelliah felt that it is time she stepped aside and we accept her judgment.

Mrs. Chelliah, please allow me to say some thing about which I feel very strongly. Your retirement from the post of Principal is not the end of your period of service in God's world. Your rich experience compiled together with your personal graciousness & Christian qualities will continue to be much in demand. People will need you again & again in their very personal needs for a word of counsel & friendship & I am confident that they will not turn to you in vain. You may, perhaps find that you are being called to greater & deeper human service in your retirement.

Mrs. Chelliah please take with you our love & very best wishes. This is a tiny token of appreciation of all that you have done & all that you have been. Please share our good wishes & assurance of our prayers, with Mr. Chelliah & your family.

God bless you all.

Mrs. Chelliah's reply

My Lord Bishop, Friends

I am entirely at a loss for words to express how honoured I feel at being accorded a function by so august a Body as the Governing Body. I want to thank you for this very kind gesture. I want also to thank you for the very kind words you have said about me. I feel I cannot take nearly so much credit, as you have so kindly bestowed on me. I am deeply conscious of the kindness that has prompted these remarks you have made about me.

May I express my sincere thanks for this gift you have so kindly given me. I appreciate very much indeed the spirit which prompted it. I am grateful for your generous thoughts and good wishes.

I must apologise for Mr. Chelliah's absence which was unavoidable. He wanted me to convey his sincere thanks for your invitation and his regret for his inability to be present.

I for my part must pay my tribute to all of you for making my task so agreeable and inspiring. As a member of the Governing Body, I have had the opportunity of coming in contact with minds of the highest intellectual excellence, integrity and culture and this was an inspiration and stimulation to me. I am thankful for this opportunity, for otherwise, people like Prof. C. C. De. Silva with his deep concern for the children under our care, Mrs. Siva Obeyasekera with her love and affection for her old school and Mr. Sam Wijesinghe, a man with a head as well as a heart, just to mention a few, would have been mere names to me. My life is the richer for the contacts I have made here. I'll be taking away, many happy memories of

friendship and fellowship I have enjoyed here, to which I can look back with pleasure when I am in a reminiscent mood.

These terminal trips to Colombo refreshed me in no small measure.

But I must also confess that I came to these meetings, when we had to give account of our stewardship, with fear and trepidation and a feeling of guilt. In the early days in the 60s, I used to feel guilty because I hadn't succeeded in raising enough money for the school although I had worked night and day for it.

Later on, in the 70s, I felt guilty for having too much money for which I was equally not responsible. Money just fell into my lap as it were.

I inherited a debt of Rs. 51,000/- when I took over but the tide had turned and now I have to pay income and wealth tax. I say this not in a spirit of pride or vanity, but with a feeling of thankfulness, and gratitude for the miraculous ways things have worked out. In the early days it was a hard struggle even with the grant from the C. C. F. when we had to go round soliciting help from unwilling parents and had to organise annual fund raising projects. But one morning I woke up to find that something called Fees had been introduced. I don't know what the reaction to this would have been in other quarters, but to me it was a God send. I don't think anyone in Sri Lanka would have been more delighted than myself on that day, because the dollars were going to fetch more Ceylon rupees, I think there was an increase of about fifteen to twenty percent.

On every occasion, there was a devaluation, I was delighted because the dollars would fetch more Ceylon rupees.

Pardon me for this digression, I couldn't help it.

When I started my teaching career in the early 40s, I never thought I would last this long. The years have slipped away quietly.

The age of 40 is called the old age of youth and the age of 50 is the youth of old age. I was appointed Principal at the age of 41 the old age of youth and I am well past the youth of old age but I am still young at heart. I have been almost spinning round for the last 20 odd years, my mind getting more alert, while my body was wearing out. The last 2 years I had tried in vain to slow down the pace of my life, but on the contrary, it was gaining momentum in my attempt to complete the tasks I had set myself and I realised that there was no slowing down for me. My body was unable to keep pace with my mind and so I decided that I should move out.

People have asked me what I intend doing after I retire and I too have been asking myself the same question. I don't have the foresight to plan things well ahead but by hindsight I know that there is a Power at work among us that plans our lives for us. So I leave it to the providence of God to plan for the rest of my days.

I have been doing some homework on this subject of retirement and I would like to share with you some of my findings, some of which may be irrelevant.

I was looking through a book of humorous quotations and I came across the following :

1. Life is one long process of getting tired.
2. He took his first holiday in 40 years and picked out a cemetery block.
3. To me 'old age' is always 15 years older than I am.

The poet W. H. Davies at the turn of the century in the opening lines of his poem entitled 'Leisure' says.

What is this life if, full of care,

We have no time to stand and stare
and the closing lines :

A poor life this if, full of care

We have no time to stand and stare

I don't think you expect me to make a long speech, so may I conclude with my Best Wishes to each one of you. May I also express the hope that the Governing Body will always be guided by men and women of the same intellectual excellence, integrity and character as yourselves.

Once again, let me thank one and all not only for this function, but also for all that you have been to me.

Believe me, I am much more grateful than these words can signify.

பாராட்டுரை

கல்லூரி ஆசிரியர் சங்கம்

கனம் தலைவி அவர்களே! ஞான விளக்கை இல்லக விளக்காய் ஏந்திய தலைவன் செல்லையா அவர்களே! பொறுமையின் அணிகலமாம் திருமதி ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களே! பொறியியல் வல்லுநன் ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களே! என் சக ஆசிரியர்களே! எனது அன்பு கனிந்த வணக்கம்.

கடல் சூழ்ந்த இவ்விலங்கைத் தீவின் சிகரமாய் அமைந்துள்ளது யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு. அதன் உச்சியிலமைந்தது பருத்தித்துறை. அறிவுத் துறையில் மேம்பட்ட இவ்வூரைத் தமது பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் நம் தலைவி அவர்கள். இவருக்குப் பெற்றோரால் இடப்பட்ட பெயர் சரஸ்வதி. தந்தையார் இவரின் ஞானத்தை உணர்ந்தே கலைவாணியின் நாமத்தைச் சூட்டியுள்ளார் என்பதில் ஐயமில்லை. அறிவு, அன்பு, பண்பு, அஹிம்சை, கண்ணியம், கடமை, சிறந்த நிர்வாகம் எல்லாம் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற ஈழத்துச் சிகாமணி எனலாம். வாழையடி வாழையாக வந்த திருமகள்.

வாழ்க்கை ஏனும் ஆழமான ஆழியிலே காலம் எனும் அலைகள் தோன்றி மறைகின்றன. இக்கால வேளையில் மனிதன் உயர்ந்தவனாயும் தாழ்ந்தவனாயும் ஆகிறான். சிலர் மகா உன்னத காரியங்களைச் செய்து போற்றப்படுகின்றனர், இந்த வகையிலே உலகு புகழும் உத்தமியாக, உச்ச நிலையை அடைந்துள்ளார் நம் தலைவி அவர்கள்.

பரம்பரை பரம்பரையாக நம் கல்லூரி மண்ணிலே ஊறியவர்கள். இவர் சிறு பராயம் தொடக்கம் உயர்தர வகுப்பு வரை கல்வி பயின்றார்.

“கற்க கசடறக் கற்க கற்றவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக.”

“தாமின்புறுவது உலகின்புறக் கண்டு காமுறுவர் கற்றறிந்தார்”

என்ற பொய்யா மொழிகளை மேற்கொண்டு தான் கற்ற கணித அறிவை மாணவருக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அவாவினால் கடமை ஒரு புறம், கருணை ஒருபுறம் தள்ள மாணவரின் மடமையை நீக்க கணித சாஸ்திர ஒளியைப் புகுத்தினார். மாணவரை அன்பாகவும், ஆதரவாகவும் விளங்காதனவற்றை விளக்கியும், தன் நோக்கை நிறைவேற்றினார். “கல்விகரையில்” என்பதற்கேற்ப தன் அறிவை பட்டப்படிப்புகளால் உயர்த்திக் கொண்டார். பின் பிரதம பாடசாலையின் தலைவியாகக் கடமையாற்றினார். 1960ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். இருபத்திரண்டு ஆண்டுகள் தலைமைப்பீடமும் ஏறக்குறைய இவரது வாழ்க்கையின் 2/3 பங்கு காலம் கல்லூரிக்கே கடமையாற்றியும் உள்ளனர். தன்னலங்கருதாத தகைமையாளர். எல்லோருக்கும் எளியராய், அறிதற்கு அரியராய் விளங்கினார். ஆழ்ந்த பரந்த அறிவுடன் சமயப் பண்பாடும் உடையவர். அல்லல் பட்டு ஆற்றது வருந்திய மாணவர்களை அன்புடன் அழைத்து அவர்களுக்கு விடுதியிலே இடங் கொடுத்து கல்வியறிவைப் புகட்டினார். நல்லாசியருக்குரிய குணங்கள் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவர். அதே போல ஆசிரியர்களையும் அன்புடனும், ஆதரவுடனும் ஆண்டவர், ஒழுக்கமற்ற கல்வி உயிரில்லா உடம்புக்கு ஒப்பாகும். ஆதலால் மாணவரிடையே நல்லொழுக்க நெறிகளை வளர்க்க வேண்டும். அவரவர் குழுவை ஆராய்ந்தறிந்து கற்பிக்க வேண்டும். அவரவர் குழுவை ஆராய்ந்தறிந்து கற்பிக்க வேண்டும். குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என உறுதி கொண்டு ஆசிரியர்களுடனே தானும் ஒத்துழைத்தார்.

“இதனை இதனால் இவன் முடிப்பன்
என்றும்புது
அதனை அவன் கண் இடல்”

என்ற வாக்குப்படி ஆசிரியர்களது தகைமைக்
கேற்றபடி கடமைகளை வகுத்து திருப்திப்
படுத்தினார். பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை
சிறந்த நிர்வாகத் திறமையுள்ள அதிபரின்
கையிலே ஒப்படைக்கின்றார்கள் எதற்காக?
கல்வி, கலாச்சாரம், பண்பாடு, ஒழுக்கம்
இவற்றில் தம் பிள்ளைகள் மேம்பட வேண்
டும். என்ற கருத்தோடுதான். வருங்கால
சந்ததியை நல்லுருவாக்குவதே சிறந்த
தலைவனின் நற்பண்பாகும்.

“தாழ்த்தப்பட்டோன் உயர்த்தப் படு
வான்” என்ற வேத வாக்கியத்தை மேற்
கொண்டு தன்னைப் படித்தவன் போலக்
போலக் காட்டிக் கொள்ளாத பரந்த
எண்ணமும் உயரிய மனப்பான்மையும்
கொண்டவர். அன்பினால் ஆளலாம்,
ஓத்தால் வாழலாம், ஐக்கியத்தால் முக்கிய
குறிக்கோள்களை வெற்றியீட்டலாம், பண்
பினால் பயனடையலாம் என்ற தத்துவங்
களை எடுத்துக் காட்டியவர். மாணவரி
டையேயும், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்களிட
மும் அன்பெனும் வலையை வீசி அவரைத்
தம்வசப்படுத்தி அரிய பெரிய காரியங்
களால் கல்லூரியை மேம்படுத்தினார்.

மரநிழலிலும், தகரக்கொட்டில்களி
லும் கல்வி பயின்ற மாணவர் மழை,
வெயில் தாக்குண்ணாது பாதுகாப்புடனே
பயின்று கொள்வதற்கு வழிவகுத்து தந்துள்
ளார். மாணவரின் உள்ளத்தை ஊக்குவிப்
பது விளையாட்டு, பதவியேற்றதும் பெரிய
தொரு விளையாட்டிடத்தை ஆக்கித்
தந்துள்ளார். இடவசதிக்கேற்ப இருமாடி
மும்மாடிக் கட்டடங்களாக அமைத்து
வகுப்பறைகளை உருவாக்கியுள்ளார். அத்
தோடு வீட்டுப் பணியறை, ஒவ்வொரு
பிரிவுக்கும் நூல்நிலையங்கள், உயர்தர
மாணவர் பரிசோதனைக்கேற்ற விஞ்ஞான
ஆய்வு கூடங்கள், பாதுகாப்பான அலுவ
லகம், ஆகிய தேவைகளையெல்லாம் பூர்த்தி
செய்துள்ளார். அத்தோடு நின்று விடாது
தொழில் நிறுவனப் பாடசாலையொன்றை
யும் பிரத்தியேகமாக அமைத்துள்ளார்

சுருங்கச் சொன்னால் மிகச் சிறந்த ஆசிரி
யர், அதிபராக நோக்குங்கால் மிகச் சிறந்த
நிர்வாகி, நண்பனுக்கு நண்பன், சிறந்த
தன்னலமற்ற தியாகி, ஜீவகாருண்யமிக்க
தயாள சிந்தையுடையவர் இத்தகைய
பெருந்தகையை நாம் என்றும் மறவாது
அவர் வாழ் நாள் பலநாளாகவும், சுகம்
பெறவும் வாழ்த்துகின்றோம்.

இவற்றிற் கெல்லாம் காரணகர்த்தா
வாக விருந்தவர் திருவாளர் செல்லையா
அவர்களே! இத்துணைப் பெருமையும்
உரியது அவருக்கே! அவருடைய ஒத்து
ழைப்பினால் தான் தன் கடமையை நேர்
சீரர்களும் கண்ணியமாகவும் திறம்படச்
செய்ய ஏதுவாயிற்று நமது கல்லூரியில்
நிகழும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளிலும் முன்
னின்று தன் தோள்கொடுத்து எங்கள்
அச்சங்களை நீக்கி அருந்துணையாக இருந்து
பணியாற்றி இன்புற வைத்தவர் அவரே!
அவருக்கும் எமது அன்பு கனிந்த நன்றி
யைத் தெரிவித்து பல்லாண்டு காலமாக
வாழ வாழ்த்துகின்றோம்.

அடுத்தபடியாக திருமதி ஜெயவீர
சிங்கம் அவர்களே!

“அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்”

“பொறுமை பெருமை தரும்”

“பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும்
தத்தம் கருமமே கட்டளைக்கல்”

என்றுய்ந்து தன் குடும்ப நலத்தை பொருட்
படுத்தாது இவ் அரும் பெரும் பணியைச்
செய்ய முன்வந்தமைக்காக எங்கள் சங்க
சார்பில் நன்றி கூறுகிறேன்.

ஜெயமான் ஜெயவீரசிங்கம் அவர்
களே! உற்ற துணையாய் இருந்து உதவி
புரியவும், கல்லூரியின் வருங்கால
வாழ்கை மென்மேலும் சிறப்பு ஓங்கவும்
ஆண்டவன் ஆண்டருள வேண்டுமென்று
கூறி என் சிற்றுரையை முடிக்கின்றேன்.

—திருமதி இராசையா

Tribute to Mrs. Chelliah

Our dear Mrs. Chelliah, we are gathered here today, not only to bid farewell to you our beloved Principal, but also to express our gratitude for your loyal service to our College as Principal for the past twenty three years.

Your simple unassuming ways, amiable disposition, integrity and high sense of responsibility and above all your affection and interest in the welfare of the individual pupil have won our hearts. You gave of your best to the school, and in turn you expected the best from the pupils. You aimed at developing the whole personality of the student. Under your guidance and encouragement the school has produced many good plays, ballets and operas in English and Tamil. You encouraged the girls to learn music and we are proud of the fact that Chundikuli has always excelled in both western and oriental singing. Your interest and encouragement in games and sports have enabled Chundikuli to set up unprecedented records in games and athletics. The magnificent buildings erected during your period are a glowing tribute to your wise planning and ability. Thanks to your untiring efforts Chundikuli has the best school library in Jaffna. It will

not be an understatement to say that you have rebuilt a Chundikuli Girls' College, yet maintaining the glorious traditions of the past!

Your untiring efforts and contributions towards the progress and improvement of the College will stand out as a legend to generations of students to come.

Mrs. Chelliah, though you are retiring from your service for your well earned rest, yet we are confident that you will continue to give us your help and guidance in all our activities in the future as well.

We shall definitely miss your genial smile, kind presence and great leadership but the ideals you installed will live in our hearts and spur us forward.

May I on behalf of the students of Chundikuli Girls' College wish you God's blessings and many pleasant years of fruitful activity in your retired life.

Manjula Wijayarajah

(on behalf of the Students of Chundikuli Girls' College)

Thanksgiving service and Au Revoir to a Veteran leader of repute

It is my privilege to place on record, an event of unique importance in the annals of Chundikuli Girls' College. It has fallen on my shoulders as president of the Old Girls' Association to do this pleasant duty.

The occasion was the retirement of our revered and well-honoured Principal, Mrs. G. E. S. Chelliah who had been at the helm of affairs, for a period of 22 years. She took up her responsibility when the College faced a crisis, regarding the take-over of schools, and having made the firm decision to continue as a non-fee levying private school, carried it through with fortitude and affective guidance, to glory and praise through times of stress and anxiety. She worked indefatigably and ably and has left a rich heritage. She was also faithful to her calling as a Christian.

The proceedings of the day June 25th 1983, started with an awe-inspiring praise service at the St. John's Church Chundikuli led by the Ven. Horshington the Arch-deacon of Jaffna and the Rev. J. Sarvanandan, the Vicar of St. John's Church. As the bells pealed at 7 a.m. the Old girls who had turned up in large numbers took their seats in the Church. The Hymn "Praise to the Lord, the Almighty" was sung with fervour and thanks giving to the Ever-lasting God who had led them through happiness as well as turmoil. Gratefulness surged in everybody's hearts for Mrs. Chelliah's wise counsel and able leadership during the 22 years, following the traditions left by her esteemed predecessors.

Two epistles, Rom 15:1-7 and St. John 15:4-14 were read by Mrs. P. Arulrajha, the President and by Mrs. G. Balasundram, the treasurer of the O.G.A. After the litany of thanks giving and dedication the choir consisting of the present girls of Chundikuli, rendered a beautiful anthem "As pants the heart".

The message for the day was delivered by the Ven. Horshington, after which choir again sang, "Thanks be to God". The first part of the service came to an end.

The Holy communion followed administered by the Ven. Horshington and the Rev. Sarvanandan. During the singing of the hymn "Eternal Ruler of the ceaseless word", the collection was taken for the 'Y. W. C. A.' building fund. After two more hymns "Love divine, O Love divine" and "Now thank we all our God" the choir brought the service to an end by the fitting Seven Fold Amen.

Soon the atmosphere changed to one of gaiety and remembrances, and greetings could be heard on all sides when the Old Girls marched into the gaily decorated college to partake of a sumptuous breakfast.

This was followed by an impressive meeting in the hall with the President Mrs. Arulrajha in the chair. The stage presented an array of speakers along with the out going Principal Mrs. G. E. S. Chelliah and the new Principal Mrs. L. P. Jeyaweerasingham who was taking over.

The president paid a glowing account of Mrs. Chelliah's period and said that she had guided the destinies of the college with wisdom and held up against the ravages of time, stress and different circumstances.

Mrs. G. S. Chelliah, spoke on behalf of the 'very old' girls giving humorous and happy accounts of her life at Chundikuli. Mrs. G. Jeevaratnam on behalf of the next generation, and Miss. S. Panchalingham on behalf of the recent old girls also paid tributes.

Mrs. Chelliah in her reply thanked the O. G. A. for the beautiful function organised for her, for the kind sentiments expressed and for the handsome presentation made to her

Dr. (Miss) M. Jesudason welcomed the new principal for which Mrs. Jeyaveerasingham responded.

The finale of the function was the hearty vote of thanks proposed by Mrs. Naveena Dev Anandhan, the energetic Secretary of the O. G. A.

Mrs. P. Arulrajha
(President O. G. A. Jaffna branch)

The President's Message on the occasion of felicitating Mrs. G. E. S. Chelliah, the out-going Principal

25th June 1983

Mrs. Chelliah, Mrs. Jayaweerasingham, Mrs. S. C. Chelliah, Mrs. G. Jeevaratnam, Miss Jesudasan, members of the Alumni and staff.

It is my pleasant privilege to welcome you all most cordially to our midst. Your presence this morning in such large numbers is a happy indication of your love, loyalty and gratefulness to your Alma Mater of which you have been a part at some time. Your devotion and your continued support is a firm foundation on which the College stands. Many of you, who have gone through the portals of the College have blossomed out as women of national and international repute of which we are proud. Your warmth and concern have always been of much value. It is my belief that where ever you are placed, you will inspire and uphold Chundikuli and rally round as you have done today, enthuse it with your widened knowledge and experience which is a continuation of the heritage you had in the College. Old girls never grow old in spirit, though may age in body. When looking round, I can see the happy faces, which is the reflection of the happiness you gained in your experiences at Chundikuli, and this makes you all look young. You will agree with me that it is a refreshing experience to recreate the image of the College on this vital occasion.

Today is another land mark in the history of Chundikuli and an occasion of unique importance. We have met to felicitate Mrs. G. S. Chelliah, who after

shouldering the onerous responsibility of being at the helm for the last 22 years, is retiring from her leadership. She assumed responsibility at a time of crisis, when schools were taken over by the Government. Having opted to run it as a private non-fee levying school, she carried it through with singleness of purpose, steady courage and immense wisdom, so that Chundikuli has withstood all storms and ravages and has kept its role as one of the foremost schools in Jaffna. Mrs. Chelliah worked indefatigably and ably with vision and acumen to impart education, ideals and character so that every student achieved the best and thus, have become prominent citizens in every walk of life. I may also add that Chundikuli girls are well in demand in the marriage market.

Vital changes have taken place in the sphere of education, some of which are welcome features and are necessary. But many students at the present time, mostly Tamil students wonder about the usefulness of education and what their future is going to be like. Ivan Illrih, a foremost radical critic says, 'To buy the schooling hoax is to purchase a ticket for the back seat in a bus headed no where'. This has been and is the feeling of many students in the field of education. Amidst this stress and strain, Chundikuli has tried to provide education so that every student develops her personality to the highest, "feels a secure sense of her worth" and is attuned to taking her place in the life

and culture of the society in which she finds herself.

Commendation must be given to Mrs. Chelliah who was always a wise administrator, firm leader and very pleasing in her ways. To her a 'Yes' was a 'Yes' and a 'No' was a 'No', after due consideration. Her generosity and foresight were remarkable. Her distinctive traits were simplicity, hardwork and unassuming ways. She was competent to handle any situation. She has guided the college to glory and praise, through times of great stress and storms. We feel grateful for her wise counsel, effective guidance, fortitude and warmth of friendship. True to the traditions of her predecessors, she has left a rich heritage. Ever faithful to her calling as a Christian, she trusted in her Lord and Master and derived her strength to face any insurmountable task. She has also tried to steer Chundikuli as a Christian school for which it opted to go private.

May she enjoy, continued health and strength, be ever cherished and ever honoured. We are glad she will fittingly take her place now as a distinguished Old Girl and support it with her strong sense of wisdom and experience. We all wish her all the best in her retired life.

I should also add that she was singularly fortunate in having as her able partner Mr. J. T. Chelliah who himself has had a distinguished career.

I should not take long as there are other speakers to follow,

I wish the Alumni a happy time of reunion and hope you will enjoy all the proceedings of the day. I also hope you will continue to show the same fervour and enthusiasm as you work with our new Principal.

Mrs. P. Arulrajha
President, O. G. A.

'Farewell to Mrs. G. E. S. Chelliah'

by a colleague at the O. G. A. — Function.

*Madam President, Mr. & Mrs. Chelliah,
Mr. & Mrs. Jeyaweerasingam,
Ladies & Gentlemen,*

When I was asked to say a few words on this memorable occasion, my thoughts flew back to the early thirties when Mrs. Chelliah and I were contemporaries at Chundikuli Girls' College. Even in those days parents were very keen to have their daughters admitted here, and girls from all parts of Jaffna were on the roll. Among them was a group from Kopay and a bigger one from Station Road. We from Kopay came in an old Ford car, the like of which you cannot see now a days, and our friends at Chundikuli very aptly named it the "Irupalai Bus" as every parts of it would make a deafening noise except the horn. And invariably we were late to school always coming in after the first bell. But we were never dismayed as we were sure that another group would faithfully follow us, and that too after the second bell! Now, that was the Station Road Group, and at the end of the day during dismissal time, we would all be called up on to the platform and given bad points against our houses. But in that Station Road Group were a select few who would somehow speed up in time among them being Saraswathy Walton in whom you now see our revered Principal, Mrs. Chelliah, who from that time has gained so many, many good points for her College that it now ranks as one of the leading Girls' Schools in Jaffna. Mrs. Chelliah bears the rare distinction of being the only one so far who has had her entire education from infancy upwards at Chundikuli Girls' College from 1924 to

1937, and then serving on the Teaching Staff from 1945 to 1960 after graduating and finally stepping up as Principal of her Alma mater from 1961 up to date for twenty two years.

She was affectionately called Saras by her friends and colleagues at school, and in these five letters of her name lies the secret of her retiring from service today as a dedicated Principal who has won the respect, confidence and loyalty of everyone, 'S' for her serene nature — always calm, quiet and unruffled how big the problems that confronted her. It was part of her unassumed grateness that in all her ways she was utterly simple.

'A' denotes her administrative capabilities. She instilled into her charges a deep sense of loyalty and devotion to duty, and the importance of subjecting themselves to discipline. We have seen how she has been able to steer the College clear through every troublous times, and her wise handling of the Staff and Students alike has won for her their readiness to help, their devotion to work, and their unstinted co-operation at all times. as has been proved by the success of all the College Public functions.

Now, the letter 'R' brings us to the religious nature of Mrs. Chelliah. She was deeply pious and God-fearing, and there is no doubt that to have wielded the reins of Chundikuli so successfully she must have received guidance from her Lord and Maker.

The second 'A' in her name portrays her amiable disposition — always gracious without effusion, courteous towards every-

one, quiet in speech and manner. And finally the 'S' which completes Saras. It would not be wrong to liken her to a seer — she had wonderful foresight and vision as to what the future generation would need. We realize this as we look round and see the additional buildings that have come up under her regime. Her introduction of the Vocational Courses into the Curriculum will definitely be an asset to so many girls in the future. However accomplished a girl may be, and whatever career she may choose, she has definitely to be first and foremost a Home — maker. Mrs. Chelliah must have foreseen this when she introduced Home Science and Needle work into the Vocational Section along with Short-hand and Typewriting. Why, we know that even in the matrimonial field, being from Chundikuli Girls' College is an additional qualification. I can see Mr. Chelliah smilingly nodding his whole hearted agreement, as he himself had the wisdom to choose as his life-partner one of our most distinguished old girls. I am

sure Mrs. Chelliah goes into her well-earned retirement after 22 years of devoted, unselfish and untiring service as Principal of her Alma mater with the complete satisfaction of a mission well-accomplished. On behalf of the O. G. A. I extend to her our deep gratitude and sincere good wishes for a Peaceful, Joyous and Restful retired life. May God bless her.

I would like to take this opportunity and extend to Mrs. Jayaveerasingam our warmest wishes. We old girls are indeed glad that yet another Chundikuli Old Girl is taking over the reins from Mrs. Chelliah, and I am sure that under her able guidance the college will progress onwards so that the future generations will go on singing as lustily as ever—:

"Forward be our watchword
Steps and voices joined,
Seek the things before us
Not a look behind."

Selvamalar Chelliah

TRIBUTE BY AN OLD GIRL

Madam President, Mr. & Mrs. Chelliah, Mr. & Mrs. Jeyaweerasingham, Members of the staff, friends, and old girls of Chundikuli Girls' College.

I stand in your midst today to bid adieu to Mrs. Chelliah on behalf of the old girls of this institution. Our "Annual-Reunion" in the past has always been an occasion to get together for fun and frolic, but today a sense of depression descends upon as we say 'Good bye' to her.

Mrs. Chelliah has been associated with this institution for more than 50 years. First as a student, then as a teacher from 1945 and finally as Principal which position she has held for the last 22 years. She has devoted the best part of her life to the "Alma-mater".

No sooner Mrs. Chelliah took over the responsibility of this institution, the entire set up changed with the take over of schools by the State. As you all know, our school opted to remain as a non fee levying private school.

Mrs. Chelliah, the baby was thrust into your hands and from its toddling stage, unassured of its future existence you have nursed it to its present stature. Today, she stands as one of the leading schools in Sri Lanka in all respects.

During the last two decades you have proved yourself the ideal person to have been at the helm of this institution even when the outlook was so bleak. This school is indebted to you tremendously.

Not only the past and present pupils of this school but the whole of Jaffna will always be grateful to you for your services as a great pioneer of education. Therefore it is our fervent hope that Chundikuli Girls' College will be enriched by your expertise for many more years to come.

As members of the executive committee we are indeed greatly indebted to you. Without your unstinted co-operation it

would not have been possible to carry out the activities of this association successfully. Many were the times when we were confronted with problems and you were there to guide us to make the correct decision. Your regular presence at our meetings and the enthusiasm you showed, made it obvious that you were there not as a head to represent the school, but as a friend to guide us. We the members of the executive committee earnestly request you to continue to attend our meetings and lend us your support.

The connections of almost all the members of this association with you have been so intimate that it is impossible for us to imagine that you will not be here to greet us when we assemble for various functions of this school. We have found in you many admirable qualities which have been an example to us.

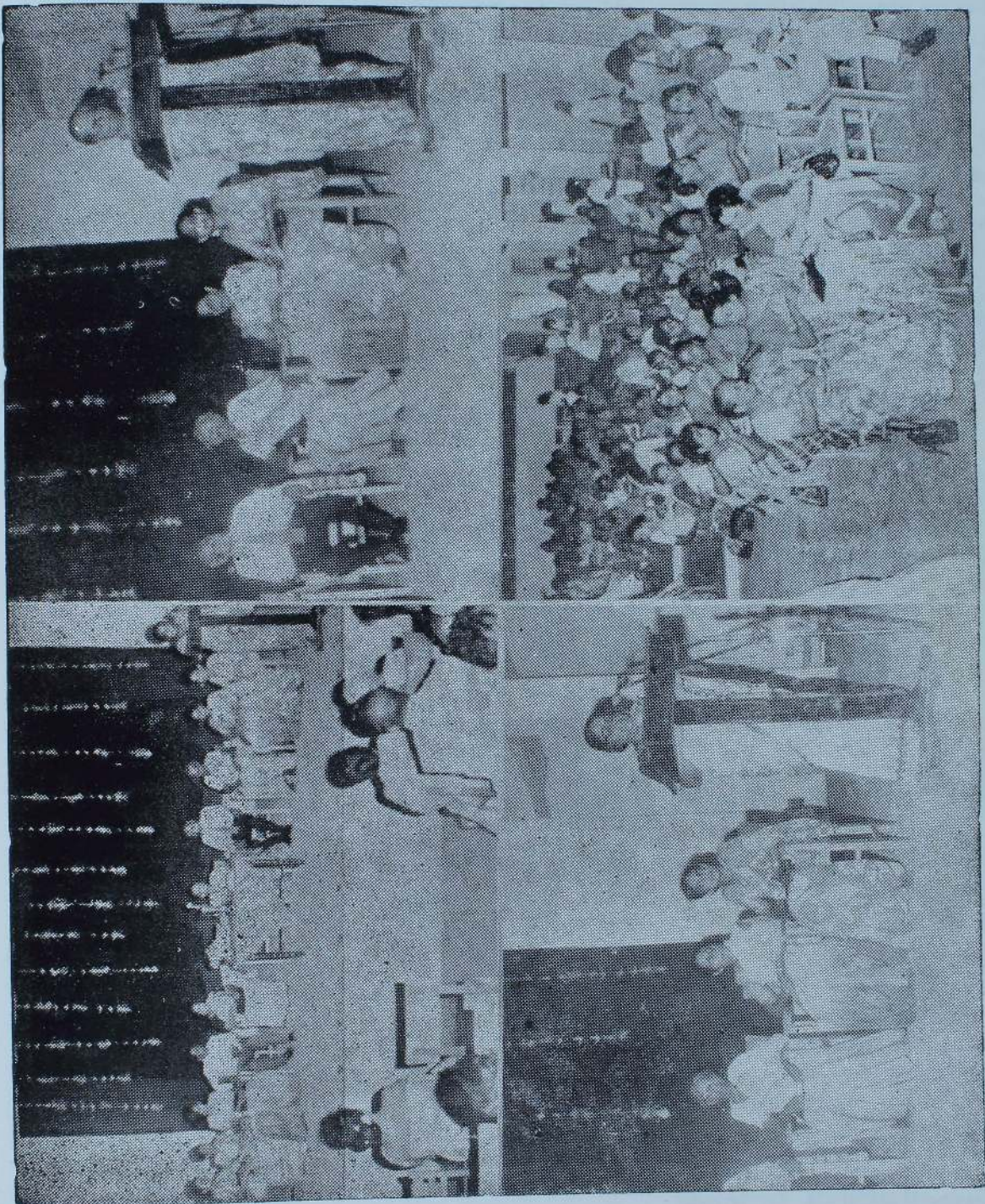
Once you leave the portals of this school every building in these premises will wonder where you are? For you know each one of them individually as you have taken so much care to build them beautifully and maintain them.

I would fail in my duty, if I do not say a big 'thank you' to Mr. Chelliah on behalf of this association. Mr. Chelliah you were one of those who held the ladder firmly at the bottom, while your spouse struggled to carry the school up, soon after the take over of school, that you all succeeded in your tasks is very evident today. On behalf of the association I sincerely thank you Sir.

In conclusion I wish you Mrs. Chelliah, on my own behalf and on behalf of the Old Girls' association a well-earned rest after the many years of dedicated service you have given not only to our Alma Mater but to the cause of education in this country. Our best wishes go with you in your retirement. May God bless you and Mr. Chelliah.

Thank you

Gnanaselvathy Jeevaratnam

FAREWELL TO MRS. CHELLIAH by the O. G. A.

A Tribute by one of our Students in the University

Madam President, Mr. & Mrs. Chelliah, Mr. & Mrs. Jeyaveerasingham, Ladies & Gentlemen.

I am very happy indeed and thankful to the organisers and the Old Girls' Committee for giving me this opportunity to express my deep sense of gratitude, on behalf of us at the University, to Mrs. Chelliah, our greatly loved Principle.

Before referring to the various changes in the college after she took charge of, I would like to say how much we owe her for everything that she has been to Chundikuli.

Her connection with Chundikuli has been for nearly half a century beginning from 1924 - of course with a few years break now and then - this is something which no others would be able to surpass.

It is during her period of 22 years as Principal of the school that she was able to do her best for the progress of the school.

She was a strict disciplinarian, firm and kind. She wouldn't like any of us to go to her over trivial complaints and waste her time. Whenever serious reports were taken to her she showed much tact and understanding in dealing with the miscreants.

It was during her stewardship that A/L classes were formed and permanent teachers, to these classes, were appointed for different subjects. She also broadened the curriculum and afforded opportunities to students and gave them wider scope to choose subjects to their liking and aptitude.

Year after year the O/L & A/L results have been very good. The girls made the best use of the well equipped labs and the library and thereby increased their knowledge and built confidence and readiness to face all competitive examinations. Not only did she lay stress on the academic side of the students but

gave them opportunities to improve and fit themselves for their future by putting up the Dr. Thiliampalam Institute as a sort of a finishing school for those who were not interested in higher studies.

Mrs Chelliah believed in the all-round development of the student. She extended the playing field and made provisions for us to take part in the co-curricular activities such as Athletics, Badminton, Basket ball and other games. Those of us who participated in the various games know the great interest she took in these and helped us to win at the inter school competitions.

Dramatics, Music (both oriental and western) and singing were greatly encouraged and Chundikuli is not second to other schools in these branches. She spared no pains to help those who had the aptitude for the aesthetic subjects.

Month by month, year by year, the old sheds and cramped up class rooms disappeared, and were replaced by spacious, well planned, pleasant and well equipped classrooms.

I could go on and on, mentioning the other progressive steps she had taken to make Chundikuli what she is today. Under her leadership we have marched forward and have lived up to our college motto - Forward

Once again on behalf of all the students at the Universities I thank you and wish you and Mr. Chelliah a quiet, happy retired life.

Finally we extend a warm welcome to her worthy successor Mrs. Jeyaveerasingham, who we have no doubt, as an old girl will do her best to uphold the traditions of our alma Mater.

Thank you.

Shantini Panchalingam

An Appreciation

I have been out of the island for a few months and missed the farewell given to Mrs. Chelliah by old girls & parents of Chundikuli Girls College. I am happy to send this tribute to your special number of the magazine.

I have known Saraswathy Chelliah for over forty five years as pupil, teacher, vice principal and then as principal of Chundikuli. For brief periods she has been out at the University in Colombo, and later in England. As a student, she proved to be intelligent, hard working and interested in her work. As a teacher of English and Mathematics she was excellent my daughters used to say.

Saraswathy bravely took over the principalship of Chundikuli in 1961. The school was in financial difficulties. Old Girls & Teachers had to go about collecting funds to pay the salaries of the Staff. In fact some land along the Old Park Road had been sold to find funds.

With Saraswathy taking over, soon a golden era dawned for Chundikuli. She found friends overseas who gave her generous contributions. She made good use of the money, not only to run the school but also to provide classrooms and other facilities for her students. She bought back the land that had been sold and enlarged the playing field and put up the Muthammah Thillayampalam institute bordering the Old Park Road. A new principal's bungalow, the Jubilee Block of laboratories and lecture halls for the science students a block of classrooms for the middle school and several more additions have been made. The Grace Hensman memorial hall has been renovated and enlarged and it serves as one of the best concert halls in Jaffna today.

Saraswathy never started a project without thinking out clearly all sides of it and when she was convinced went ahead. She chose her friends & her helpers wisely and they carried out her plans nearly always to her satisfaction. It was

not always plain sailing for her. She has had unkind criticism at times, but as the Psalmist has said. "Thou wilt keep him in perfect peace, whose mind is stayed on thee".

Mrs. Chelliah has proved to be a woman with 'a vision': She was not satisfied with looking after the interests of her present generation of students. She went further and encouraged her girls to go out and qualify in various fields. She put forward the idea of a 'Vocation Training Institute for girls' as a memorial to Dr. G. M. Thillayampalam and that is now growing in strength. She could draw out the best in her teachers. As one of her young teachers told me, "Oh we can't refuse Mrs. Chelliah, she knows how to get round us". As an old girl I have been involved in the school, since the time of the 'Take Over' and realised Saraswathy Chelliah's worth and depth of character. Some say Chundikuli Girls' College reached 'a peak' in the time of Dr G. M. Thillayampalam. Their cultural shows and dramatic performances in English & Tamil, their church services at Easter and Christmas drew large crowds. Saraswathy has kept up standards and even surpassed them at times.

Saraswathy is the first married woman principal we have had at Chundikuli and we have been very fortunate. Mr. Chelliah always stood by her, helping quite unobtrusively. Mrs. Chelliah would have liked to retire three years ago but some of us pressed her to stay on and she has left the school on a firm footing. May God give her the health & strength to do service for the community at large for many more years.

Lily Jesudason

Mrs. J. T. Chelliah

(Appreciation by an Old Girl)

I first came to know Miss Saraswathy Walton in 1946 when I joined Chundikuli Girls' College as a student in Form I. She was then essentially a teacher of Mathematics and English. It was from her that I learnt the principles of Mathematics and I found in her the ideal teacher to lay the foundation for beginners. I still have vivid memories of the way she taught us to prove riders in Geometry. It was she who inspired me to take a liking to the subject which ultimately led me to offer Mathematics as a subject for my degree.

In Form III she was my class teacher and I had the privilege of learning English under her in addition to Mathematics. She created an interest in Poetry and made the subject so interesting that even today I can recite some of the poems like "The Psalm of Life" and the "Elegy written in Country Churchyard" which were taught by her.

In 1948, she got engaged to Mr. Chelliah. I still remember the day she walked into our class wearing her engagement ring. The girls were teasing her and asking her to show the ring, when the shy and demure Miss Walton covered the ring with her right hand and refused to show it!

After graduation, I joined the staff in 1956. Many of my batch-mates, including the present Principal, Mrs.

Jeyaweerasingam were on the staff at that time. As a teacher, Mrs. Chelliah was awed, feared and respected. But, as a colleague, we found her relaxed and friendly. We shared jokes with her, teased each other and enjoyed ourselves in the staff room.

I remember the doubts and fears which beset me when I was asked to take Assembly for the first time. I confided in Mrs. Chelliah and she told me how she had to go through the same experience. As a young teacher how nervous and inadequate she felt when Miss Thilliampalam who was then Principal presiding at the Assembly gave her "a full eye from head to toe" but she gradually got used to public speaking. This encouraged me and gave me the confidence that some day I too would get over my nervousness.

She was very considerate and understanding. When I got engaged, she offered to do my corrections, to give me enough time to write letters to my fiancé! When I left school to get married she was Vice Principal.

Perhaps her highest contribution to her 'Alma Mater' was as Principal. When Chundikuli Girls' College went private, no fees were allowed to be collected from students. Yet, she carried on with courage and determination and acquired

new building sites and carried on a vigorous building programme. During the time she was Principal, the Old Hall was renovated into the present Jubilee Hall. A two storied building containing the Administrative Block Library, Home Science Room & Science Block now presents an imposing entrance to the College. A new Principal's Quarters and the Lower School building were also built. In fact, the architectural transformation of the College was mainly due to her efforts. A Vocational Training School for girls who left school was also started during her time.

Every year she comes to Colombo to attend our Old Girls' Annual General Meeting. She encouraged us to start a project towards a good cause. We staged the play "The House of Bernada Alba" produced by the Old Girls of Jaffna, in Colombo and raised funds, and were able to present the Vocational Training School with a 8 cu. ft Refrigerator out of these funds.

The Old Girls of Colombo Branch wish Mrs. Chelliah a long and peaceful retired life.

Arunthathy Handy

Mrs. Chelliah's reply at the O. G. A. Farewell

Mrs. Arulrajah and Friends,

Let me at the outset convey my very sincere thanks to the speakers Mrs. Chelliah, Mrs. Jeevaratnam and Miss Panchalingam for the very kind words they have said about me. I am deeply conscious of the kindness which has prompted these remarks.

This is a memorable occasion for me, because this is the largest gathering of Old Girls I have ever seen at a General Meeting. Perhaps you were waiting for my retirement to show up here. If so, my retirement has not been in vain. I hope you will all come again next year as well, and in the years to come. Please don't let us wait for another retirement to turn up in such large numbers.

I hope you will keep up your enthusiasm and give your loyal support and co-operation by coming here for at least every Annual Re-Union. I know, many of you are working people, but I am sure you will not grudge the time you can spare for your own school.

I wonder whether you realise that today we are at a most exciting moment in the history of the school. We are about to begin the last leg of the 1st 100 years in the life of our school. The most exciting moment in a relay event in a Sports Meet, is when the last runner takes the baton. By next Friday, I would be hitting the check mark (to use a technical expression), when I would let go my hand of the baton and Mrs. Jayaweerasingam would be starting on the last leg of the 100 years and we will be spectators or perhaps running alongside the track encouraging her and not across the track obstructing her.

Mrs. Carter started the race and Mrs. Jayaweerasingam is going to finish the 100 years. Hers is a tremendous responsibility and she will need super-human powers to run the school from this point onwards. She will need not only your encouragement, but your prayers as well.

A letter written by Dr. Stanley Jones the great Christian Missionary in India to Dr. E. M. Thilliyampalam on the occasion of her appointment as Principal of Chundikuli Girls' College in 1940 reads thus "I am sure, you will have power not your own" to run the school. Mrs. Jayaweerasingam will have to be on her knees, if she is to run the school well, God's Grace is always available for those who seek it.

E. B. Browning says,

Earth's crammed with heaven
And every common host afire with
God,

But only he who sees, takes off his
shoes,

The rest sit round it and pluck
black-berries.

When Moses died, the Lord told Joshua, "Now arise, go over this Jordan, thou and all this people. As I was with Moses, so I will be with thee. I will not fail thee or forsake thee. Be strong and of good courage". This promise we are sure, is true for Mrs. Jayaweerasingam.

A chapter in the Jubilee Magazine deals with the aims and ideals of past Principals. I would here like to refer to the era of Miss Northway.

When the boys school was expanding we had to move out, there was a controversy over the school going to

Nallur. Thanks to Miss Northway—she was a woman of action—the foundation for the New School was laid on July 23rd and we moved in on Oct. 6th. The hostel was occupied on Oct. 23rd in record time. I was in the Senior Form in 1936 and we Seniors were wondering whether we would get a chance of studying in the New School. We Seniors had the joy of marching in here and occupying the only solid classroom—the others being Cadjan sheds.

She says as recorded in the magazine “We long for the day, when the College will have a home that shall be worthy of her”.

Within 47 years—we have come a long way in fulfilling her wishes. She goes on to say. “We want always to see here, as in years gone by, a place where all that is good and true is cherished and from whence noble women go forth to help to make Ceylon a happier and better place. But the eagle which is our emblem flies not only Forward but Upward. This is very significant that while we do seek the things before us, we set our affections on those things that are above—the heavenly and spiritual things”.

In this fast changing world, there are eternal and unchanging values which it is our duty to see inculcated in the minds of the children entrusted to our care.

In 12½ years the school will be 100 years old and most of you will live to see the Centenary Celebration. I trust that Chundikuli Girls’ College would have more than justified her existence.

What is the role the O. G. A. is going to play in this.

In the past the O. G. A. has taken a lively interest in the school and has come to our rescue at difficult moments.

One such occasion was in December 1962 at a special meeting of the Governing Body it was decided that Chundikuli Girls’ College should be handed over to Government in January 1963, if the Principal failed to find the money for December Salaries. The Salary bill was 14,000/- and I had only 4,000/- in hand. The O. G. A. Jaffna and Colombo collected Rs. 5,000/- each and so the school was saved.

Mrs. Arulrajah, the President was my student in Form IV in 1946. She showed signs of leadership then itself.

I want to set her some homework. I would like her to do some research in our library regarding the history of the O. G. A. for the last 70 years, for it is recorded that it was inaugurated by Miss Page in August 1913, and I would like her to prepare a blue print for its plans in the future.

This is the era of women and now there is a Minister for women’s affairs. I hope the O. G. A. will make a distinct contribution to the progress of our country.

People have been asking me why I am retiring. The answer is that one can’t go on and on. I now find the work load too much for my advancing years and I felt it was time for a younger person to step in.

As I look back — I have no regrets because everything has worked out well for me. Perhaps the only thing I feel somewhat guilty about is that I was not able to give of my best to my daughter Indrani, my only child.

She was just 10 years old, when the school became non-fee-levying and it was a round the clock job for me. Mr. Chelliah was equally involved at St. John’s sometimes, both of us would return home as late at 9-30 p. m. tired and exhausted after our rounds collecting money for the

school. I for Chundikuli Girls' College and Mr. Chelliah for St. John's College. This child would sit up for us hoping to get a sum explained or some help with her homework, her only companion being a servant. Some of my teachers used to tell me that I was failing in my duty as a mother and I used to reply "My God knows all about it for, I have told him." My daughter, as a result learnt to do things for herself.

Before I sit down, I must thank the numerous people who have extended their co-operation to me through the years.

I miss today the familiar faces of some of the Senior Old Girls like Mrs. Lily Philips and her contemporaries who hardly ever missed an Old Girls Day as long as they were well enough to attend. I cannot easily forget their faithfulness in sending a regular monthly contribution to the school to keep her going in the dark days of the early 60s.

I would also mention the names of Mrs. Helen Gopalasingam, Mrs. Mahes Anandarajah and Mrs. Alagamalar Rajaratnam who used to join our teachers in our collection campaigns going on late into the evening escorted by Mr. K. Aiyadurai and Mr. C. A. W. Edwards.

Last but not least, I am indebted to my husband who had to put up with some inconvenience at home. He had also to help me in numerous other ways.

This week I received a letter from Mrs. L. T. Jesudasan where she says she thanks God for Mr. Chelliah. "He has been such a wonderful husband to the Principal."

I want to share a family secret with you. When my marriage was arranged, the first person I had to inform was the Principal before the news got round.

Those of you who know Miss Thillaiyampalam will understand with what awe and respect we approached her on any matter. Having rehearsed several times over, as to what I was going to say, I did summon up enough courage to knock at her door. 'Come in' came the voice and I went in and proceeded to repeat what I had rehearsed and felt a sense of achievement having got it off my chest. I expected the usual wishes etc. (my friends were awaiting my return in the Staff room) But instead, she frowned and very crossly said, "why do you want to get married?" Very apologetically I told her it was my parent's wish. Then she wanted to know who the young man was and when I told her, she warmed up and said that she knew the family etc. and I felt relieved. Subsequently she got to liking Mr. Chelliah and even called him a Son-in-law of the school.

When my name was considered for the Vice-Principalship in 1960, there were doubts in the minds of the people at the top, about the wisdom of appointing a married lady because they feared the husband might interfere in the affairs of the school. Fortunately Mr. Chelliah proved to be a non-interfering, tolerant and understanding person.

I believe when an appointment is made here the husbands are also screened.

I had no say in the choice of Mr. Jayaweerasingam as a son-in-law of the school, but having got to know him, I am quite sure he will prove to be an equally good son-in law, if not a better one. He is the 3rd man in the history of the school to play the role of Duke of Edinburgh the 1st being Mr. Carter the husband of the founder of the school. I am sure he will prove to be an ideal Prince Consort acceptable to one and all. Although he is not a Johnian like

his two predecessors Rev. Carter and Mr. Chelliah, he is as much a member of the Chundikuli family and will find a place in the annals of the school.

I do not wish to let this occasion pass without referring to the hard work done by the President Mrs. Arulrajah and her highpowered committee in organising this function in such an efficient manner. Over the last few weeks, they have had several meetings and area members have been exploring the bye roads and lanes and going into nooks and corners to search out the old girls.

This is an eloquent testimony to the training in efficiency and leadership they have received here.

I thank all the Old Boys, their wives, husbands of old girls and friends who have honoured us by their presence here this morning.

Once again, I thank you Mrs. Chelliah, Mrs. Jeevaratnam and Shanthini for the very kind words you have said about me and for the good wishes, and more than anything, the pleasure you have given me by coming here today. Nothing is so inspiring as the loyalty and sincerity that has prompted you to come today.

Letter from the Rt. Rev. C. L. Abeynaike

I regret it will not be possible for me to attend the Farewell to Mrs. Chelliah and the Welcome to the New Principal.

I have known and worked with Mrs. Chelliah for the past ten years. Chundikuli Girls' College owes a debt to her for the unremitting labour, the care and concern which she gave the school. She must have spent long days and laborious nights in the service of the school forgetting her personal comfort. She now adds to it the grace of retirement without any disturbance to the school. God bless her.

It is no easy task to succeed Mrs. Chelliah but the New Principal succeeds naturally to an inheritance rich in tradition. She too has the grace and the gifts needed and our prayers are with her, the staff and the pupils as they enter a new day.

+ Cyril L. Abeynaike

“என் மனதைக்கவர்ந்த அதிபர்”

1977 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 19ம் நாள், நான் சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் முதன் முதல் காலடி எடுத்து வைத்தேன். அப்பொழுது எனக்கு வயது எட்டு இருக்கும் 3 ‘A’ வகுப்பில் எனது படிப்பை ஆரம்பித்தேன். சிறிய வயதில் அதுவும் சிறிய வகுப்பில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு அதிபரைக் கண்டாலோ அல்லது அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டாலோ ஒருவித ஏக்கமும், பயமும், கூச்சமும் ஏற்படுவது வழக்கம். ஆனால் அதற்கு மாறாக எனக்கு எங்கள் முன்னாள் அதிபர் திருமதி. கிறேஸ் சரஸ்வதி செல்லையாவைக் காணும்போதெல்லாம், அவரை மறுபடியும் ஒருதடவை காண வேண்டும். அவருடன் சற்றுநேரம் பேச வேண்டும் என்னும் ஓர் அவா உண்டானது. சிறிய வகுப்பில் இருந்தமையாலும், சிறிய வகுப்புப் பிள்ளைகளுடன் அதிபருக்கு அவ்வளவு நேரடித் தொடர்பு இல்லாமையாலும் எனது அவா பூர்த்தியாகவில்லை. ஈற்றில் ஆறாம் வகுப்பை வந்தடைந்தவுடன் என்னை மற்றையோருக்கு அறிமுகப்படுத்தும் முகமாக “நான் அதிபராக வர விரும்புகின்றேன்” என்னும் ஓர் கட்டுரையை ஆங்கிலத்தில் எழுதி கல்லூரி வருடாந்த மடலுக்கு அனுப்பினேன். அக் கட்டுரை மடலிலே பிரசுரமானது. அதிஷ்டவசமாக இக்கட்டுரை எனது மனதைக் கவர்ந்த திருமதி செல்லையாவின் கவனத்தை ஈர்ந்தது. ஒரு நாள் அவர் என்னைக் கண்டதும் என்னைப் பார்த்து “do you like to be a principal” என அவர் வினாவினார். எனது நெடுநாள் அவா பூர்த்தியானது.

“என் மனதைக் கவர்ந்த அதிபர்” என நான் திருமதி செல்லையா அவர்களுக்குப் பட்டம் சூட்டி விட்டேன். வாசக நேயர்கள், நான் ஏன் எதற்காக அவரை அங்ஙனம் வர்ணித்தேன் அறிய விரும்பு வீர்கள்.

நான் சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரியில் சேர்ந்த நாள் தொடக்கம் திருமதி செல்லையா அதிபர் பதவியிலிருந்து இளைப்பா

றும் வரை அவரை, அவருடைய நடை உடை, பாவனை முதலியவற்றை நன்கு அவதானித்து வந்தேன். அவரில் தயாள குணம், பரோபகாரசிந்தை, இரக்க மனப் பான்மை மிகுந்து காணப்பட்டன. எல்லோருடனும் கனிவாகப் பேசுவார். ஒரு தாய்க்கு இருக்க வேண்டிய அவசிய பண்பானது தாய்மையாகும். இப்பண்பானது அவரில் இயற்கையாகவே அமைந்திருந்தது. கல்லூரிப் பிள்ளைகள் யாவருக்கும் ஓர் தாயாக விளங்கினார் இவரது முகத்தில் புன்னகை தவழ்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

இவர் மாணவியாக, ஆசிரியையாக, உப அதிபராக, அதிபராக ஏறக்குறைய அரைநூற்றாண்டிற்கும் மேலாக சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் இவர் கல்லூரிக்கு ஆற்றிய சேவை கல்லூரியின் சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படும் என்பது திண்ணம். இவர் சேவையில் இருந்து இளைப்பாறிய போது அவருக்கு நடாத்தப்பட்ட பிரியாவிடை விழாவில் பிரியாவிடைப் பாவை பாடுவதற்கு எனக்குக் கிடைத்த தருணத்தை யிட்டு நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவர் எங்களை விட்டுப்பிரிந்து போனபோதிலும் அவரால் உருவாக்கப்பட்ட பல சின்னங்கள் எங்களுக்கு அவரைப்பற்றி ஒவ்வொரு கணத்திலும் ஞாபகப்படுத்துகின்றன. அவர் கல்லூரிக்கு ஆற்றிய சேவை மிகவும் மெச்சத்தக்கது.

இதை வாசித்தவுடன் எல்லோரும் ஒரு அதிபராக வர விரும்புவீர்கள். ஆனால் நான் திருமதி செல்லையாவைப் போன்ற ஒரு அதிபராக வர விரும்புகிறேன்.

தக்ஷிணி - பரராஜசிங்கம்
வகுப்பு 9 A

மாணவருக்குரிய மாண்பு மிகு தலைவர்

ஆசிரியர் என்ற பதம் குற்றங்களை வர் ஆசு அகற்றுபவர் என்னும் பொருள் பயக்கிறது. அஞ்ஞான இருளில் அமிழ்ந்திக் கிடந்த எங்கள் உள்ளங்களில் மெய்ஞ்ஞானம் என்னும் விளக்கை ஏற்றி விழிப்படையச் செய்தவர் எமது அதிபர். திருமதி கி. எ. ச. செல்லையா அவர்கள் இக் கல்லூரியின் உயர்ச்சியையே மாணவரின் அறிவு மிக்க பண்பாட்டு நிலையையே தம் நோக்கமாகக் கொண்டவர். இதற்காகவே தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர். இதுவே தம் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டவர் கல்வியால் மட்டும் மாணவர்களை ஆற்றல் பெற்றவர்களாக ஆக்காமல் வாழ்க்கையின் சகல துறைகளிலும் முன்னேறுவதே அவர் கொள்கையாகும் இதற்காக தம் வாழ்வின் முழுப்பகுதியையும் அர்ப்பணித்து உழைத்தவர் எம் அதிபரவர்கள் அவர் எம்மை விட்டு இளைப்பாறியது எமக்கு மிகவும் கவலையளிக்கிறது.

சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரியின் பெயர் நூற்றிசையிலும் பரவி நின்ற கால கட்டத்தில் எமது அதிபர் செல்லையா அவர்கள் முதலில் இக் கல்லூரியால் 1945ம் ஆண்டில் ஆசிரியராக வந்தார். பின் 1961ம் ஆண்டில் அதிபராக பதவியேற்று கடந்த 38 வருடங்களாக இவர் ஆற்றிய தொண்டின் பயனை இன்று எம் கல்லூரி எண்ணிக்கையிலும் அதன் உருவத்தை மட்டுமல்லாது பெயரையும் பரப்பி நிற்கிறது. அத்துடன் ஒரு சிறந்த கல்லூரிக்கு வேண்டிய வையான விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம், மனையியல் பயில் கூடம், வாசகசாலை, நூல் நிலையம், சிறந்த ஒரு பெரிய கல்லூரி மண்டபம், திட்ட மிடப்பட்ட சிறந்த பெரிய மைதானம் போன்ற முதலிய சகல வசதிகளும் நிரம்பிய ஒரு கல்லூரியாகவும் இதனை ஏற்றம் பெற வளர்த்திருக்கிறார் நம் அதிபர்.

வற்றாத ஊற்றைப் போல் அறிவும் பண்பும் பெருக்கெடுக்கும் எம் அதிபர் அவர்கள் தம் வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றா

லும் பார்க்க கடமைக்கே முதலிடம் கொடுப்பவர் எமது அதிபர் அவர்கள் ஒரு சிறந்த கல்விமான். விஞ்ஞானம் முதல் சகல துறைகளிலும் நிரம்பிய அறிவு வரப் பெற்றவராக விளங்குகின்றார். அவர் தனது காரியாலயத்திலிருந்து எழுந்து நடந்து வரும் ஒலி எம்மை அவர் பக்கம் ஈர்க்கும் சக்தி வாய்ந்ததாகும். இதனால் மாணவர்கள் தம்மை அறியாமலே தாம் போட்ட சத்தத்தை அடக்கி விடுவர். உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என்ற பேதமின்றி எல்லோரும் இக் கல்லூரி அன்னையின் பிள்ளைகள் எல்லோரும் அன்னையின் அன்புச் செல்வங்கள் என்று இலட்சியத்துடன் அவர் 38 வருடங்களாக அதிபரின் அரியணையிலிருந்து கல்லூரியின் ஆட்சிப் பாரத்தை செவ்வனே நடத்தி வந்துள்ளமை போற்றற் குரியதே.

அதிபர் கல்வியை முற்றேற்றுவதையே தொழிலாகக் கொண்டாலும் ஒழுக்கம் உயரிலும் ஒம்பப்படும் என்ற வள்ளுவரின் விழுமிய கொள்கையையே போற்றிக் கடைப்பிடித்தவர். பண்பாடும் ஒழுக்கமும் நிறைந்த ஆசிரியரிடம் படிக்கும் பிள்ளையின் உள்ளம் பிள்ளைக்குத் தெரியாமலும் ஆசிரியருக்கும் தெரியாமல் பண்படுகிறது இப்பண்பிலேயே இன்பம் காண்பவர் எம் அதிபர்.

கல்லூரி மட்டும் பெரிதாய்த் தோற்றமளிப்பது கானகத்தில் எறித்த நிலாவைப் போல் வீணாகாமல் இருப்பதற்காக கல்வித் துறையிலும் அறிவுத் துறையிலும் அக்கறை செலுத்தி அல்லும் பகலும் உழைத்தார். அதே விதம் விளையாட்டுத் துறையிலும் எம் கல்லூரி முன்னேறி வெற்றிப் பாதையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் இவ் அதிபரே முக்கிய காரணகர்த்தா ஆவார்.

கலைக் கோயிலாக இன்று காட்சியளித்
துக் கொண்டிருக்கும் எமது கல்லூரியின்
வளர்ச்சிக்காகவே அதிபர் தன் பொன்னான
காலத்தின் பெரும் பகுதியைச் செலவிட்
டார். எங்கள் அதிபர் திருமதி செல்வியா
மன உறுதி படைத்தவர் ஒரு காரியத்தை
செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுவாரானால்
அவ்வேலை முடிவுறும் வரை உறங்காது
உழைப்பவர். அவர் இக் கல்லூரியின்
வளர்ச்சிக்காகவும் மாணவரின் கல்வி விளை
யாட்டுத் துறை வளர்ச்சிக்காகவும் மேற்
கொண்ட ஒவ்வொரு பணியும் வெற்றி
யையே அளித்துள்ளது. அவர் எங்கள்
ஒவ்வொருவரது உள்ளத்திலும் நீங்கா
இடம் பெற்று விட்டார் அவர் செய்த
சேவையினைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்து

வதே அவருக்கு நாம் செய்யும் உபசாரமா
கும். அவர் சென்ற செவ்விய வழியைத்
தொடர்ந்து செல்வதே அவருக்கு நாம்
செய்யும் கைமாறாகும்.

இவ்வாண்டில் எம் உத்தம அதிபர்
திருமதி செல்வியா எம்மை விட்டுப் பிரிந்து
இளைப்பாறினாலும் இவர் நினைவு எம்மை
விட்டு அகலாது இற்றைக்கல்ல நாளேக்கல்ல
பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் சுண்டிக்குளி
மகளிர் கல்லூரியின் சிந்தனையில் சிம்மாச
னம் கொண்டிருப்பவர் நம் அதிபரவர்கள்.

உதயனி - முத்திலிங்கம்

க. பொ. த. ப உயர்தரம் கலைப்பிரிவு

Our Dear Mrs. Chelliah

Our dear Mrs. Chelliah is our retired principal. She had been the principal of our school for 22 years. Due to her great efforts during her regime our school flourished well and reached a very high standard.

Mrs. Chelliah was a great diciplinarian Whenever we erred, she would give us kind motherly advice without scolding us in harsh words. This is what prompted us to obey her and love her.

Mrs. Chelliah was a symbol of simplicity. She was simple in her words, thoughts, deeds and dress. Although she was all powerful as a principal, power never corrupted her. She was utterly simple to the end. That is why we girls felt so free to go to her with our problems.

Mrs. Chelliah was very good at discovering hidden talents in students. She saw that our talents never went wasted. She gave every opportunity and encouragement to develop our hidden talents. That is why our school excelled in the sphere of education, athletics, drama, speech and music during her time.

At a time when the standard of English is very low in the country, Mrs. Chelliah took a great interest in developing it in our school. Although she has left us we still observe Wednesdays and Thursdays as English days.

Mrs. Chelliah was widely read and she could put a hand into anything. She never gave up anything half way saying that it was impossible. Due to her planning she has almost rebuilt a new C. G. C. without changing it's high ideals and traditions. The buildings she has erected will stand as monuments for generations to come.

In conclusion I would say that it is her untiring efforts, her intelligence, the love of the school and above all the great faith in God which made her achieve a very high standard in all our activities.

Although we are missing Mrs. Chelliah's presence in school now, we will not forget the great lessons she has taught us.

Dwaraka Dev Anandhan
Grade 9'A'

Au-Revoir Mrs. Chelliah

"Give us good women, we will have a great civilization. Give us good mothers we will have a great nation" said one of India's greatest statesman Dr. S. Radhakrishnan.

This spotlights effectively the great roll a lady plays in shaping and moulding the future of a nation. There is no doubt that Mrs. Chelliah fits into the category of women which Dr. Radhakrishnan has described.

Mrs. Chelliah's bonds of attachment to Chundikuli Girls' College go back to the time of her student days. Her loyalty to her Alma-mater is justified by the fact that after obtaining her degree, she joined the staff of Chundikuli Girls' College.

From the time of her appointment as a teacher, till her retirement as a principal, she identified herself fully with the life and work of the college, both in the academic sphere and in co-curricular field. She combined in herself the great qualities of an efficient teacher and a dedicated principal. As a teacher she taught, subjects like Maths and English. Interest in such a combination of subjects and the capability to handle them, speak of the broad-based all round education she has had.

Born in an illustrious christian family, She was a religious person and put her heart and soul into whatever task she undertook.

She was not only a fine administrator but also a stern disciplinarian and a person with great understanding.

Mrs. Chelliah spent a lot of time in the construction of buildings, many of the upstairs buildings which proudly stand high, bear testimony to her untiring efforts. The three storeyed classrooms, the decorative hall and the sky high observatory are some of many buildings which she had put up.

She took much delight in teaching English and I am sure she enjoyed it immensely. It will not be an overstatement to add that English at Chundikuli reached a high standard because of her.

Mrs. Chelliah was an advisor and a friend to one and all and moved closely with the staff and students, which makes the parting more difficult.

The golden era has come to an end and during this period she has to her credit of having moulded the minds of many great women who are serving the country in many walks of life.

Chundikuli Girls' College humbly wishes Au-revoir to Mrs. Chelliah, an eminent principal, and will ever remember with deep gratitude the services so nobly rendered by such a radiant personality.

Shanjutha Kumaradas
Grade 9 'A'

திரு.. திருமதி செல்லையா, திரு.. திருமதி ஜெயவீரசிங்கம்

அவர்களைக் கௌரவிக்குமுகமாகக் கல்லூரி அபிவிருத்திச்

சங்கத்தால் கடந்த ஜூலை மாதம் 9-ஆம் திகதி ஒழுங்கு

செய்யப்பட்ட விழாவில் கல்லூரி அபிவிருத்திச் சங்க

உப தலைவர் ஆற்றிய உரை

இன்றைய விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கும் அதி வணக்கத்துக்குரிய ஆயர் அவர்களே, இந்த விழாவில் முக்கியஸ்தர்களாக விளங்கும் திரு. திருமதி சேல்லையா அவர்களே, திரு திருமதி ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களே இங்கு சிறப்புரைகள் வழங்குவதற்காகச் சமுகந்தந்து மேடையில் வீற்றிருக்கும் பெரியார்களே, சபையை அலங்கரிக்கும் கனவான்களே, கனவாட்டிகளே உங்கள் அனைவருக்கும் எனது அன்பான வணக்கம்.

சட்டத்துறை வழக்காற்றில் வழமை யாகக் கூறப்பட்டுவரும் ஒரு கூற்று உண்டு. "ஒரு சட்டத்தரணி வாய் திறக்கும்போது பணச்செலவு உண்டாகின்றது", என்பதே அதுவாகும், அதாவது, ஒரு சட்டத்தரணி பணம் வாங்காமல் வாய் திறக்கவே மாட்டான் என்பதே அர்த்தமாகும். When a Lawyer opens his mouth, it costs money and until and unless money reaches his hands he will dare not open his mouth"

ஆனால் நான் ஒரு சட்டத்தரணி என்ற வகையில், அந்த வழமைக்கு மாறாக எவரிடமேனும் பணமெதுவும் வாங்காது, பதிலாக, எனது சொந்தப் பணத்தையே கொடுத்து, இன்று இந்த விழாவில் உங்கள் முன்னிலையில் வாய்திறந்து பேசுவதற்காக வந்து நிற்கிறேன். அதற்குக் காரணம் இன்றைய விழாவிலே சிறப்பு விருந்தினர்களாக வந்துள்ளவர்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் எவரேனும் கூற விரும்பினால் அதற்காகப் பணம்கொடுத்தே ஆகவேண்டும். அவர்கள் அவ்வளவுக்கு கௌரவம் மிக்கவர்கள். மேலும், இன்று இங்கே இன்றொரு வழமை முறியடிக்கப்படவிருக்கிறது. அதாவது ஒரு சட்டத்தரணியின் வாயிலிருந்து வெளிவரும் வார்த்தைகள் பெரும்பாலும்

உண்மைக்குப்பிறம்பானவையென ஓர் அபிப்பிராயம் நிலவி வருகின்றது. நான் அப்படிச் சொல்ல வில்லை, பொதுமக்களாகிய உங்கள் மத்தியில் நிலவிவரும் அபிப்பிராயமே அது. ஆனால் அந்த அபிப்பிராயத்துக்கு மாறாக, இன்று எனது வாயிலிருந்து வெளிவரும் வார்த்தைகள் யாவும் உண்மை, முற்றிலும்'' உண்மையேயன்றி வேறெதுவுமில்லை'' என்று அறுதியிட்டுக் கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன்.

திருமதி செல்லையா அவர்களை நான் கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அறிந்திருக்கிறேன். 1953ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 13ஆந் திகதியேன நினைக்கிறேன். நான் இக்கல்லூரியின் சகோதர கல்லூரியாகிய சென்ற ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் (St. John's College) ஓர் உதவி ஆசிரியனாக கடமையாற்றும் பாய்க்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அன்று தொட்டு இக்கல்லூரி வாசந் படிகளில் நான் அடிக்கடி காலடி எடுத்து வைத்ததுண்டு எதற்காக என்று என்னைக் கேட்டு விடாதீர்கள். அக்காலத்துப் பருவக் கோளாறு அதுவாயிருக்குமென வைத்துக் கொள்ளுங்களேன். அப்பொழுது திருமதி செல்லையா அவர்கள் எஸ். ரீ. மதாய் அம்மையாரின் கீழ் உதவி அதிபராக கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். காலம் உருண்டோடியது. அதிபர் செல்வி எஸ். ரி. மதாய் இளைப்பாறியதும் 1961 ஆண்டளவில் கல்லூரியின் சுமை புதிய அதிபராகிய திருமதி செல்லையா அவர்களின் தலையிலே பொறுத்தது இக்காலம் இந்நாட்டில் தனியார் முகாமையில் இயங்கி வந்த பாடசாலைகளில் கடமையாற்றி வந்த அதிபர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு பெரும் தலையிடையைக்

கொடுத்தது. அப்பொழுது ஆட்சியிலிருந்த அரசாங்கம் தனியார் பாடசாலைகளில் லாவற்றையும் சுவிகரித்து அரசமயமாக்கிய காலமது, பல தனியார் பாடசாலை அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் “நான் முந்தி நீ முந்தி”யென்று முண்டியடித்துக்கொண்டு அரசாங்கத்தை அரவணைத்தனர், திருமதி செல்லையா அவர்களும் விரும்பியிருந்தால் இன்று இந்த அரசாங்கத்திலே மிக உச்சப் பதவியில் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் பதவியைத் துச்சமென மதித்த திருமதி செல்லையா அவர்கள் இக்கல்லூரியின் நலனை விரும்பி, இக்கல்லூரி அரசாங்கத்தின் கெடுபிடிக்கு அகப்பட்டாதபடி, முன்போலத் தனியாகவே இயங்கி இச்சுற்றாடலிலுள்ள பெண்பிள்ளைக்கு நற் சேவையாற்ற வேண்டுமென்ற அங்கலாய்ப்புடன் மிகத்துணிகரமானவொரு முடிவை எடுக்க வேண்டி நேர்ந்தது. அவரின் இத் துணிச்சலைப்பற்றிச் சிந்திக்கும்போது எனக்குப் பாடசாலை நாட்களிலே படித்த ஒரு செய்யுளில் என் மனதைக் கவர்ந்த இருவரிகள் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன. பிரான்சு தேசத்து மகா சக்கரவர்த்தி நெப்போலியன் பொனப்பாட் (Napoleon Bonaparte) என்பவரைப் பற்றி ஒரு கவிஞன் எழுதிய செய்யுளில் இவ்விருவரிகள் வருகின்றன.

“With folded arms Napoleon stood
Serene alike in peace and danger”

இவ்விருவரிகளும், எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் நெப்போலியனின் திடகாத்திரத்தை இரத்தினச் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறுகின்றன, திருமதி செல்லையா அவர்களை, “இக் கல்லூரி தனியாய் இயங்க வேண்டுமா அன்றி அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டுமா”, பிரச்சனை கலக்கிக் கொண்டிருந்த சமயம், நெப்போலிய மகா சக்கரவர்த்தி எவ்வாறு கலவரம் மத்தியிலும் சரி, அமைதியின் மத்தியிலும் சரி, எவ்வித தளர்வும் தயக்கமுமன்றிக் கைகட்டி நின்றாரோ, அப்படியே திருமதி செல்லையா அவர்களும் பொறுமையுடன் அதே நேரத்தில் துணிச்சலுடனும் கைகட்டி நின்று எடுத்தார் ஒரு முடிவு: “இக்கல்லூரி தனியாகவே இயங்கும்” என்பதே அம்முடிவு. அவர் எடுத்த முடிவு

வின் நினைவுகளை இன்று நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கின்றோம் இக் கல்லூரி வாசலை எதிர் நோக்குகின்ற அழகான நுழைவாயில், நவீன மேல்மாடிக்கட்டடங்கள், விளையாட்டு மைதானம், கல்லூரி அலுவலகம், அதிபரின் இல்லம், உப அதிபரின் இல்லம் ஏன் மிக உருக்குலைந்த நிலையிலிருந்த இம் மண்டபம் கூடத் திருமதி செல்லையா அவர்களின் முயற்சியாலுண்டானவையே, இவை யாவற்றிலும் மேலாக திருமதி செல்லையா அவர்கள் ஒரு பெரும் சாதனையை நிலைநாட்டியுள்ளார், 1927 ஆண்டு திருமதி செல்லையா இக்கல்லூரிக்குள் ஓர் ஆரம்ப வகுப்பு மாணவியாகக் காலடி எடுத்து வைத்தார் என நான் அறிகிறேன், அன்று தொட்டுக் கடந்த மாத இறுதியில் தமது கடமையிலிருந்து இளைப்பாறும் வரை ஏறக்குறைய 56 ஆண்டுகள் அவர் இந்தக் கல்லூரிக்குள்ளேயே, கல்லூரின் வளர்ச்சிக்காகத் தமது காலத்தைக் கழித்துள்ளார். ஒரு மனிதனின் வாழ்நாளில் 56 ஆண்டுகள் மிகக் கணிசமான காலமாகும். இது உண்மையில் திருமதி செல்லையா அவர்களால் நிலைநாட்டிய ஒரு மாபெரும் சாதனையாகும். உலகசாதனைப் புத்தகத்திலே இத்தகைய சாதனைக்கு ஓர் இடமிருதால் திருமதி செல்லையா அவர்களின் பெயர் முன் வரியிலே இருக்கும் என்பதற்கையமில்லை,

அம்மணி, நீங்கள் இப்பாடசாலைக்கு ஆற்றிய சேவை மிக மிக அளப்பரியது, உங்கள் சேவைக்கு ஈடு செய்வதெவ்வாறு என அறியாது நாம் தத்தளித்து நிற்கிறோம். ஆங்கில மகாகவி ஷேக்ஸ்பியரின் (William Shakespeare) வார்த்தைகளில்.

Thanks, Thanks and Thanks, for of
Such good turns are Shuffled off with
such.

Uncurrent pay”

எனக் கூறி எமது நன்றிக் கடனைச் செலுத்துகின்றோம். நீங்கள் அரசாங்க நியமனப்படி தற்பொழுது இச்சேவையிலிருந்து இளைப்பாற நேர்ந்தாலும் உங்கள் சேவை மேன்மேலும் எமது நாட்டு மக்க

ளுக்குப் பயன் தரக்கூக பிரகாரம் ஆண்டவன் உங்களுக்கு நல்ல சுகத்தையும் பலத்தையும், நீண்ட ஆயுளையும் தந்தருளுவாராக, இந்தக் கட்டத்தில் திரு. செல்லையா அவர்களைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் கூறுதுவிடின் எனது இன்றைய கடமை பூரணமடைந்ததாகக் கூறுவதற்கில்லை. நான் 1953 ஆம் ஆண்டு சென்ற ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் ஓர் உதவி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றபோது திரு. செல்லையா அவர்கள் அக்கல்லூரி உப அதிபராகவிருந்தார். அங்கே எனது சேவை திருப்திகரமானதெனக் கணிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்குக் காரணம் அன்று எனக்கு வழிகாட்டியாயிருந்த திரு. செல்லையா அவர்களேயாகும். அவரிடத்திலிருந்து ஒரு நல்லாசிரியனுக்குரிய நற்பண்புகள் பலவற்றை நான் கற்றிருக்கின்றேன். அவருக்கு எனது நன்றிக்கடனைச் செலுத்த முன் தருணங்களெதுவும் ஏற்படவில்லை இச்சந்தர்ப்பத்தையாகுதல் அதற்காகப் பயன் படுத்த விரும்புகின்றேன். அன்புடையீர்! நீங்களும் உங்கள் அருமைப்பாரியாரும் ஆற்றிய அதியுன்னத சேவைக்கு ஏற்புடைய ஆறுதலையும் ஆரோக்கியத்தையும் ஆண்டவன் உங்களுக்கு அருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்வதோடு உங்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாகக் கல்லூரிக்குப் புதிய அதிபராகக் கடமையேற்று மாணவர், ஆசிரியர், பெற்றோர் யாவரினது உள்ளங்களையும் கொள்ளை கொண்ட திருமதி ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களை நான் கடந்த ஏழு வருடகாலமாகத் தான் அறிந்திருக்கிறேன். நல்ல வசீகரத் தோற்றம், பொலிந்த உருவம் உடையர், எந்தச் சனத்திரளுக்குள்ளோ, எந்தக் கூட்டத்திலோ, எங்கிருந்தாலும் சரி அவரை இலேசாக அடையாளம் கண்டு விடலாம். வணக்கத்துக்

குரிய ஆயர் அவர்கள் தமது உரையில் ஓர் இரகசியத்தை வெளியிட்டார்கள். அதாவது திருமதி ஜெயவீரசிங்கம் அவர்கள் இந்த அதிபர் பதவிக்காக இக்கல்லூரி ஆளுநர் சபையைக் கேட்டு மனுப்பண்ணவில்லையென்று. இது ஒரு மிகவும் வியப்புட்பட்டும் செய்தியாகும், சட்ட மன்றத்திலே நாம் ஒரு நிவாரணம் பெறுவதற்கு மனுச்செய்யும்போது அந்த நிவாரணம் இன்னவென்று தெளிவாகக் கூறி அதை எமக்கு வழங்குமாறு கோர வேண்டும். ஏன் கிறிஸ்துநாதர் கூறும் போதனையுமதுவே ‘‘கேளுங்கள் தரப்படும், தட்டுங்கள் திறக்கப்படும், தேடுங்கள் கண்டடைவீர்கள்’’ ஆனால் இங்கு நடைபெற்றதென்ன? திருமதி ஜெயவீரசிங்கம் அவர்கள் கோரவில்லை, கேட்கவில்லை, தட்டவில்லை, தேடவில்லை. பதவி அவரைத்தேடிவந்தது. இது எதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. திருமதி ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களிடத்தில் காணப்படும் நுண்ணறிவு, பேராற்றல், நிருவாகத்திறமை ஆதியாம் இலட்சணங்கள் ஆளுநர் சபையைக் கவர்ந்ததாலேயே அவர்கள், இவர், மனுச்செய்யாதிருந்துங்கூட, இவரைத் தம் முன்னிலையில் வரவழைத்து இப் பெரும் பதவியில் உயர்த்தி வைத்துள்ளார்கள். அம்மணி, உங்கள் தலைமையில் இக்கல்லூரி மிகப் பெருமையடைகின்றதென்பதை மிக மகிழ்ச்சியுடனும், பெருமிதத்துடனும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன். உங்கள் நிருவாகத்தில் இக்கல்லூரி மேன்மேலும் வளர்ச்சியடைய ஆண்டவன் அருள்புரிய வேண்டுமென்று வேண்டுதல் செய்வதோடு, நீங்கள் மேற்கொள்ளும் எல்லா முயற்சிகளிலும், கல்லூரி அபிவிருத்திச் சங்கம் தோள் கொடுத்து நிற்கத் தயங்காதெனச் சங்கத்தின் சார்பில் உங்களுக்குக் கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன்.

இப்பொழுது திரு. ஜெயவீரசிங்கம் அவர்கள் தன்னைப்பற்றி நான் என்ன கூறப்போகிறேன் என்று மிக உன்னிப்பாக

அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறார். நண்பன் ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களே; நீங்களும் நானும் ஒரு தோணிக்குள்ளேயே கால் வைத்திருக்கின்றோம். மகளிர் கல்லூரி அதிபர்களுக்குக் கிடைக்கும் சலாக்கியங்கள், சௌகரியங்கள் - தேநீர் விருந்தோ, மதியபோசனமோ இராப்போசனமோ - இவை எல்லாவற்றிலும் எங்களுக்கும் பங்குண்டு. இரண்டு சிங்கங்களும் உண்மையில் பாக்கியசாலிகள் தான். அன்பு உங்களுடைய அறிவும், ஆற்றலும் நீங்கள் வகிக்கும் அந்தஸ்தும் இக்கல்லூரியின் தலை

மைக்கு மேலும் மெருகூட்டுமென்பது எமது திடமான நம்பிக்கை. உங்களிருவரையும் ஆண்டவன் ஆசீர்வதிப்பாராக,

இறுதியாக, நான் உங்களிடமிருந்து விடைபெறு முன்னர், நானும் எனது பாரியாரும் இந்த விழாவில் பங்கு பெற வழிவகுத்த இவ் விழாக் குழுவினருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வணக்கம்

மு. பரராஜசிங்கம்
(உபதலைவர்-க. அ. ச)

Tribute by the Manager of the School

Grace Ellen Saraswathy Chelliah took over the destiny of Chundikuli Girls' College at a time when its future seemed very bleak. This was in January 1962 immediately after the take over of Schools by Government when leading Schools like Vembadi had given up the fight to survive as an independent Educational Institution. Nurtured in the traditions of the School as a Pupil and Teacher she was well endowed with qualities of head and heart to shoulder the great responsibilities of a Principal. The financial strain was great during the early years and Chundikuli was compelled to dispose even a portion of its properties in order to survive. She maintained its high standards of excellence and discipline and the community which came to value these knocked at its doors for admission of their children. The deterioration of standards in Government Schools and lack of loyalty and devotion among many of its teachers who now considered themselves government servants helped to bolster up the prestige of private non-fee-levying Schools like Chundikuli.

Mrs. Chelliah will always be remembered as a great administrator and builder. She gradually built up the School's finances and found new sources of support. She changed the face of the School by putting up a new upstairs Administration Block with science laboratories and a well equipped library. She remodelled the hall, put up a new Kindergarden Block, expanded the Playing Field, remodelled and put up a three storey building with classrooms. She thought of the School leavers and the necessity of training her girls in employment oriented schemes. A Vocational Training Institute was started for teaching

Needle-Work, Home-Economics, Shorthand & Typewriting. A new block of building facing the Old Park Road with a separate entrance was put up to house the Vocational Training Institute and Quarters for the Vice-Principal. That she was able to construct all these building costing nearly Three Million Rupees at that time was due to her financial management, integrity, and the ability to get the good will of donors, the community and especially the Old Girls of the School. That she was able to do all this for Chundikuli while maintaining its high academic standards speaks of her capacity for work, and ability to command the respect and support of her staff. During her period a large number of her pupils entered the Medical profession and the first Old Girls to become Engineers were also during her time.

She was the second Principal who was married-the other being Miss Carter. This proved an asset in her case as her husband who was for a long time Vice-Principal of St. John's was able to give her wise counsel and support. He had the great quality of not enforcing his views or personality and although he was in the background his presence was not palpably felt. He however gave her all the support she needed to enable her to imprint her personality on the life of the School and its administration. She had to make sacrifices in order to achieve this distinction. The time and attention she gave her family would necessarily have been curtailed in order to enable her to devote her time to her onerous duties. We must be thankful to her husband and daughter who would have been handicapped because of this.

As Manager of the School I was able to support her decisions which were well thought out planned and programmed. She had her vision and went ahead with determination and courage to carry them out. Her integrity commanded the respect of every one who came to work with her. She was an inspiration to her pupils and a great leader to the teachers. She was next to Miss. Page the Principal who had the longest tenure of service as Principal—having been Principal for twenty two years. That she would have influenced the thoughts and minds of the Governing Board with attention and respect as that of one of its great Principals.

She gave Chundikuli new life, hope and confidence in the future. She was able to expand its properties by the purchase of the house belonging to one of its former Vice-Principals—Miss. Muthiah. She has left the Institution in a sound financial position with expanded buildings to cater to a new and bigger number of pupils. She has left her imprint on a generation of pupils who will always remember her qualities of leadership, her ordered life of devotion and service. She will always be remembered as one of Chundikuli's great Principals.

May God's blessings be with her and her family in her useful years of retirement.

J. M. Sabaratnam
Manager

As the Principal of Chundikuli Girls' College for 23 years she has ably steered the College without fear or favour. We recognise three kinds of Principals in our Schools. Firstly, there are Principals who do not know what is happening in their Schools. The second group consists of Principals who know what is happening in their Schools but things will go on the same way whether they are there or not. These Principals are of no consequence. Thirdly, there are Principals who make things happen. Mrs. Chelliah, undoubtedly belongs to the Class of Principals who make things happen. The development & growth of the School during her period of stewardship bears ample testimony to this.

I am reminded of a Poem which I read recently. It goes thus.

A Man stood at the Heavenly Gates,
His face was scarred and Old,
He stood before the Man of Fate,
For admission to the fold.

She was a good planner. The pursuit of excellence was her motto and there was no aspect of the School which escaped her attention. The good results that the School has produced is an indication of her attention to the academic work at School. The various buildings that have been put up & the various courses of studies introduced including Vocational studies marks her out as a very successful and thoughtful planner.

A School is judged by the quality of the pupils it produces and the strength of the bonds which link the Old students

Tribute by the Principal, St. John's College, Jaffna.

My Lord Bishop, Ven Archdeacon,
Mr. Chelliah, Mrs. Chelliah,
Mr. Jeyaweerasingham,
Mrs. Jeyaweerasingham,
Ladies & Gentlemen,

I am thankful to the School Development society for giving me this opportunity to bid farewell to Mr. & Mrs. Chelliah & to welcome Mr. & Mrs. Jeyaweerasingham.

Mrs. Chelliah is retiring to the pavilion after a wonderful & successful innings and she richly deserves our praise, thanks and best wishes.

As the Principal of Chundikuli Girls' College for 23 years she has ably steered the College without fear or favour. We recognise three kinds of Principals in our Schools. Firstly, there are Principals who do not know what is happening in their Schools. The Second group consists of Principals who know what is happening in their Schools but things will go on the same way whether they are there or not. These Principals are of no consequence. Thirdly, there are Principals who make things happen. Mrs. Chelliah, undoubtedly belongs to the Class of Principals who make things happen. The development & growth of the School during her period of stewardship bears ample testimony to this.

I am reminded of a Poem which I read recently. It goes thus.

A Man stood at the Heavenly Gates.
His face was scarred and Old,
He stood before the Man of Fate,
For admission to the fold.

"What have you done" St. Peter asked.
"To gain admission here?"
"I've been a Teacher, Sir,
For many and many a Year".

The Pearly gates swung open wide,
St. Peter rang the bell,
"Come in and choose a harp, my dear,
You have had your share of hell".

To Mrs. Chelliah—teaching was a vocation and she enjoyed her work as a lively and enthusiastic teacher of Mathematics and English.

She is a great lady, with character, poise and feminine qualities. The female of the species is generally recognised as the vicious one. We hear of the proverbial Step Mother, the uncomprising Mother-in-law and the tyrant Woman Principal. Mrs. Chelliah on the contrary has been kind & considerate—full of womanly charm. She has been a dutiful daughter, a loyal wife, a loving Mother, a helpful Sister and even a good Mother-in-Law.

She was a good planner. The pursuit of excellence was her motto and there was no aspect of the School which escaped her attention. The good results that the School has produced is an indication of her attention to the academic work at School. The various buildings that have been put up & the various courses of studies introduced including Vocational studies marks her out as a very successful and thoughtful planner,

A School is judged by the quality of the pupils it produces and the strength of the bonds which link the Old students

to their School. Chundikuli has produced girls with character & well balanced personalities. The attachment of the Old Girls to their School is evident from the enthusiasm with which they extend their loyalty & support to their School.

Mrs. Chelliah's record is hard to beat for any Principal and we heartily congratulate her on her commendable achievements.

Mr. Chelliah has gallantly helped Mrs. Chelliah to shoulder her responsibilities. Mr. Chelliah is noted for his concern for others and it is well known that he remembers a very large number of Old Boys of St. John's College. Mrs. Chelliah is very fortunate in having a considerate husband who has been a source of inspiration and support to her.

Mr. & Mrs. Chelliah have laboured in the Lord's Vineyard and richly deserve our thanks for their loyal, unstinted and meritorious service. On behalf of all those who are gathered here I wish them many years of happy, active and peaceful retired life.

The task that Mrs. Jeyaweerasingham has undertaken is a heavy one but we are confident that she is equal to her

task. She is an Old girl of the School & has been on the Staff for 27 years such that she is steeped in the traditions of the School. Her experience, as Vice-Principal of the College for 8 years and the confidence and support of her Staff & Pupils will stand in good stead as she takes up her responsibilities.

It should be a source of pride and encouragement to Mrs. Jeyaweerasingham that the members of the Governing Body have unanimously selected her for this high position. Mrs. Jeyaweerasingham has displayed qualities which are essential for an administrator and we are confident that she will maintain the high standards that Chundikuli is noted for. We wish her a very bright, successful & long period of Principalship.

Like her predecessor. Mrs. Jeyaweerasingham is blessed with a good husband. I have known Mr. Jeyaweerasingham as a parent, an active church member & a friend. We are certain that Mr. Jeyaweerasingham will be a tower of strength to Mrs. Jeyaweerasingham.

We wish Mr. & Mrs. Jeyaweerasingham the best of all good things for the future.

C. E. Anandarajan

Tribute by the O. G. A. Representative

The Right Rev. Swithin Fernando,
Mr. & Mrs. Chelliah Mr. & Mrs. Jayaweera-
singam and Friends,

“The Best is yet to Be!”

It is with this maxim that I begin my talk at this farewell to Mrs. Chelliah at her retirement and welcome to Mrs. Jayaweerasingam.

“The Best is yet to Be”

When one is about to retire the question is asked, ‘நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்; நேரம் எப்படி போகிறது?’ and one wonders as to what answer to give as one does not know what he or she is going to do; but, for Mrs. Chelliah

“The Best is yet to Be!”

Retirement is a flight from Bondage to Liberty. Liberty is the birthright of every human being. Being under a regime of authority, bound, by rules and regulations, almost impossible to keep to one has lost one's birthright and when one has shaken off those binding factors one has regained one's lost birthright. In truth it is ‘Paradise Lost’, and ‘Paradise Regained’. Being free, we find unexplored fields open before us and discover talents that have been lying dormant within us. In our new pursuits we are led to a richer and fuller life of knowledge, love and service. With all your experience, Mrs. Chelliah, with all your success, and even perhaps failures, you are going to reap a rich harvest of what you have sown; you are going to find new delights, and pleasant surprises!

“I shot an arrow into the air;
It fell to earth, I knew not where.
I sang a song into the air:
It fell to earth, I knew not where.
Long, long afterward in an oak
I found the arrow, still unbroke,
And the song, from beginning to end,
I found again, in the Heart of a Friend!”

The Religious Poet, Browning says, ‘not one good thought or deed is ever lost but shall be realised some time: if not here, in the hereafter’. There need be no regrets.

“On Earth, the Broken Aros: in Heaven, the Perfect Round!”

I do not wish to dwell on all aspects of Mrs. Chelliah's contribution lest I infringe on the rights of those worthy speakers, yet to come. I am here as a representative of the Old Girls to the School Development Society. I must say that the School Development Society of Chundikuli Girls' College is a wonderful body of Parents, Teachers and Well-wishers. I have watched their representatives, at the committee, volunteering to help the school and Mrs. Chelliah even before they were asked. As for us, Old Girls, we used to meet in the past, to drink.....: (only tea) and to gossip, as it goes without say, with us women. We met once a year to ‘eat drink and be merry’! Today, we are a powerful and influential institution. The Old Girls in Jaffna and in Colombo, jointly rescued the college from being drowned in the schools' ‘Take Over’ in 1962 by their timely aid. Mrs. Lily Jesudasan is a representative of the Old Girls to the C.M.S. Governing Body for Religious and Educational Institutions in Ceylon. I am the

representative and secretary to the Advisory Committee to the Governing Body and representative to the School Development Society. As such we have a great share in the moulding of the destinies of the Institution. Mrs. Chelliah has been instrumental for this!

Besides Mrs. Chelliah has the knack of drawing out the best talent in each Old Girl and putting it to the best use. By her enthusiasm and encouragement we have become a "Bee Hive" of varied activity. She has given us her own books to read, one of which was entitled, 'Enough is Enough', the reading of which gave us a great revelation and a satisfaction for the rest of our lives.

“போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து”

She has also helped us in social work in various fields.

We are most grateful to Mrs. Chelliah for having helped us to realise our cherished hope of establishing a Dr. Miss. Thillayampalam Memorial Vocational Training Centre which is a boon to school leavers who do not gain admission to the University. You, dear Parents, will be glad that your beloved children will be safe in a good Institution, preparing for a job or for making a home, while they are neither in the School nor at the University for no fault of theirs or that of yours,

In these outrageous times when rudeness and crudeness prevail, not only on the streets, in buses, and in work places but even in religious places, the tone of the College which the dear, dedicated missionaries had striven to build up has been maintained to a great extent by Mrs. Chelliah. That is why perhaps a Chundikuli Old Girl, teacher or student is easily spotted out in a bus or in a crowd. That is why, as announced at the Old Girls' Farewell to Mrs. Chelliah the Chundikuli Girl comes first in the choice for marriage. Our dear friend, Mr. Chelliah has proved it by his own good choice of a Chundikuli Girl.

I fail in my duty if I do not thank Mr. Chelliah for what he has been to us and what he has done for us. As President of the Old Girls' Association I had occasions to approach him with requests, one of which was for permission to withdraw Hymn Books from the St. John's Church for which he was responsible. He not only granted permission but he also went on his bicycle and brought the books to me. I do not know whether Mr. Chelliah meant to help me and my association or that at that moment he felt the need of a bicycle ride! We also thank you, Mr. Chelliah for the useful and lovely garden you maintained around the Principal's Bungalow.

We wish you both, Mr. & Mrs. Chelliah a very, very long, restful, yet active and progressive and joyous retired life.

“The Best is yet to Be”
including a grand-child

Mrs. Jayaveerasingham, we warmly welcome you as the Principal of our beloved Institution, Chundikuli Girls' College. We trust that you will continue to maintain the tone of the College. We have known you to be always quiet! A doubt arose within me as to how you would be able to face the storm and stress of a responsible position. A voice uttered within me, In Quietness and Confidence shall by thy Strength”!

Yet another verse came to my mind,

“My Grace is sufficient for thee”!

We wish you, Mrs. Jayaveerasingham, and your 'prince-consort', Mr. Jayaveerasingham, a very long, happy and successful stay in our midst.

“The Best is yet to Be”!

M. M. Ariyanayagam
Old Girls' Representative to
The School Development Society

வாழ்த்துரை

வணக்கத்துக்குரிய பேராயர் அவர்களே, பெரியோர்களே, தாய்மார்களே, இன்றைய வைபவத்துக்கு நடுநாயகமாக விளங்கும் திருமதி செல்லையா அவர்களே உங்கள் அனைவருக்கும் எனது அன்பு வணக்கம்!

இன்று இக்கல்லூரியின் அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் சார்பில் நடைபெறும் சேவை நலம் பாராட்டு விழாவில் கலந்து கொள்வதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்,

இங்கு பெருந்திரளாகக் கூடியிருக்கும் தாய்மார்களையும் பெரியோர்களையும் உற்று நோக்குமிடத்து நீங்கள் உங்கள் நன்றி யுணர்ச்சியை திருமதி செல்லையா அவர்க ளுக்குக் காண்பிப்பிற்காக உணர்ச்சி வசப் பட்ட நிலையிலிருப்பதை நான் காண்கின் றேன். நானும் எனது நன்றியைத் தெரி விக்கக் கடமைப்பாடுடையேன். உணர்ச்சி வசப்பட்டிருக்கும் இவ்வேளையிலே அதிகம் பேசவும் முடியாது. பேசவும் நான் விரும்ப வில்லை.

கிரீத்தியும் புகழும் வாய்ந்த இக்கல்லூ ரியில் திருமதி செல்லையா அவர்கள் 1945-ம் ஆண்டு தொடக்கம் ஆசிரியராகவும் அதன் பின்னர் 1961-ம் ஆண்டு தொடக்கம் இக் கல்லூரியை வழிநடாத்திய பெருமைக்குரிய அதிபராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

இவ் வித்தியாலயத்தை ஆரம்பத்தில் கட்டிக் காத்து வளர்த்து வந்த முன்னோரின் உயர்ந்த நோக்கங்களையும் இலட்சியங்களையும் தனது அயராத உழைப்பால் பேணி வந்துள்ளார்.

இக்கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்கள் நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களாகவும் பண்பா டுள்ளவர்களாகவும் பெரியோரை நன்கு மதித்து கண்ணியம், கடமை, கட்டுப்பா டுடையவர்களாகவும் திகழ்ச்செய்து இந்த நாட்டிலே சிறந்த சமுதாயத்தினை அமைத்து நற்பிரஜைகளாக வாழ்வதற்கு வழிவகுத்த பெருமை திருமதி செல்லையாவைச் சார்ந்த தாகும். ஒரு நாட்டின் பிரதமரோ அல்லது ஜனாதிபதியோ ஆற்றும் சேவையிலும்

பார்க்க இது மகத்தான சேவையாகும். அவர் இக்கல்லூரியில் சிறப்பான அழகிய கட்டடங்களைக் கட்டுவித்துள்ளார். இக் கட்டடங்கள் எமக்கும் எமது சந்ததியின ருக்கும் இவரை ஞாபகமுட்டும் சின்னங் களாக அமைந்துள்ளன.

இவரை இக்கல்லூரி என்று ஆட்கொண் டதோ அன்று தொடக்கம் தனது உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் இக்கல்லூ ரிக்கு அரும்பணி செய்வதில் அர்ப்பணித் தார்.

இவரின் சேவைகளை மாணவர்களும் பெற்றோரும் என்றும் நினைவுகூர்வார்கள ளென்பதில் ஐயமில்லை.

எடுத்த கருமங்களைத் திடசித்தத்துட னும் இறை பக்தியுடனும் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் படைத்தவராக அவர் விளங்கினார். அவர் இளைப்பாறியிருக்கும் காலத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் நோயற்ற வாழ்வும் குறை வற்ற செல்வமும் பெற்று மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்து நல்ல கதியடைய இறைவன் திருவருளை வேண்டுகின்றேன்.

இத்தருணத்தில் புதிய அதிபராகிய திருமதி ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களையும் வர வேற்று எனது நல்லாசிகளைத் தெரியப் படுத்த விரும்புகின்றேன்.

அவர் எமக்குப் புதியவரல்ல, “அகத் தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்” என்றபடி சகல நற்குணங்களும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற இவர் இவரின் முன்னோடியான திருமதி செல்லையா அவர்களைப் பின்பற்றி இக்கல்லூரிக்கு சிறப்பான தொண்டு புரிய பெற்றோரும் மாணவர்களும் தங்கள் பூரண ஒத்துழைப்பை நல்க வேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டு இவ்வைபவத்தில் சலந்துரை நிகழ்த்த ஓர் தருணத்தை எனக்களித்த கல்லூரி அபிவிருத்திச் சபையினருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள் கின்றேன்.

வணக்கம்.

K. இராஜசிங்கம்

(முன்னாள் கல்லூரி அபிவிருத்திச் சங்க காரியதரிசி)

வாழ்த்துரை

இவ்விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கி கௌரவிக்கும் எமது அத்தியட்சகர் அருட் திரு. சுவீதின் Fernando அவர்களே !

திரு., திருமதி செல்லையா அவர்களே !

திரு., திருமதி ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களே ! மேடையில் வீற்றிருக்கும் பெரியோர்களே, மற்றும் பெற்றோர்களே, கல்லூரியின் நெருங்கிய உறவினர்களே ! என்சுக ஆசிரியர்களே ! உங்கள் யாவருக்கும் என் அன்பார்ந்த வணக்கம் !

கடந்த 38 ஆண்டுகளாக எமது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காகவும் அதன் முன்னேற்றத்திற்காகவும் தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த எமது அன்பிற்குரிய அதுபருக்கு நன்றி கூற இங்கு வந்திருக்கின்றோம், எமது கல்லூரியின் அபிவிருத்திச் சங்கம், பெருமனத்துடன் இவ்வைபவத்தை மிக அழகாக ஒழுங்கு செய்து இக்கோலாகலமான சந்தர்ப்பத்தில் அடியேனைப் பேசுமாறு அழைப்பு விடுத்ததில் நான் மிகவும் பெருமையடைகிறேன். அவர்கட்கு முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அறிவிலும், பண்பிலும், ஆற்றலிலும் உன்னதமாக விளங்கிய எமது தலைவியைப் பற்றி பேசுவதற்கு அடியேன் தகுதியற்றவளாகிலும், என் உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து எழும் ஒரு தடுக்கமுடியாத அன்பும், நன்றியறிதலுமுள்ள ஒரு உந்தலினால் இங்கு உங்கள் முன்னிலையில் நிற்கின்றேன். திருமதி செல்லையா அவர்கள் ஆசிரியராக அதிபராக இக் கல்லூரிக்கு ஆற்றிய அரும்பணிகள் சிலவற்றை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இக்கல்லூரியின் வரலாற்றிலேயே இவருடைய சேவை ஒரு தனி இடம் பெறும். இக்கல்லூரியின் உயர்வுக்கு இவர் பல துறைகளிலும் அயராது உழைத்தார். இக் கல்லூரி இன்று உன்னத நிலைக்கு உயர்ந்ததில் இவருக்கே பெரும் பங்கு உண்டு. தாம்

கடுமையாக உழைத்தது மட்டுமல்லாமல் ஆசிரியர்களாகிய எம்மையும் அயரவிடாது ஊக்குவித்து தம்மைப்போல் உழைக்கச் செய்தார் என்பதை என்சுக ஆசிரியர்களும் ஆமோதிப்பார்கள் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. கடமை உணர்ச்சியும் கட்டுப்பாடும் இவரது விசேட இலட்சணங்களாகும். “செய்யும் தொழிலே தெய்வம்” அந்தத் திறமை தான் நமது செல்வம் ! என்ற வண்ணமாக தமது பணியை திறமையாகவும், விடாப்பிடியாகவும் செய்தார் “உன் கடமையே உன் பிரார்த்தனை” என்று காந்தியடிகள் கூறிய வண்ணமாக திருமதி செல்லையா அவர்கள் தமது வாழ்க்கையில் கடமைக்கும், வழிபாட்டுக்கும் மிக முக்கிய இடங்களை கொடுத்திருந்தார்.

இவர் 1961-ம் ஆண்டு இக் கல்லூரியின் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். இந்நாட்கள் தான் உதவி பெறும் பாடசாலைகள் அரசாங்கத்தினால் சுவீகரிக்கப்பட்ட காலம், சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி பண நெருக்கடியினால் கட்டணம் வசூலிக்காத, தனியார் கல்லூரியாக எவ்வாறு இயங்கப்போகிறது என்ற பயமும். ஐயமும் கல்லூரியின் நலனைச் சார்ந்த எல்லோரிடமும் இருந்த பொழுதும் எமது அதிபர் துணுவுடனும், மன உறுதியுடனும் ‘முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியுடையார்’ எனும் நம்பிக்கையுடனும் இப்பணியை ஏற்றார் என்பது மிகவும் போற்றத்தக்கது. எதையும் முன்கூட்டியே அறியும் ஞானம் இவரிடம் காணப்பட்ட தன்மையினாலே என்னவோ மிகவும் பயபதியுடனே தன் காலை முன்வைத்தார். 1960-ம் ஆண்டு தொடக்கம் சில வருடங்களாக இக்கல்லூரி மிக வறுமையான நிலையில் இருந்தது. செய்யமுடியாத ஒரு காரியத்தை அரசாங்கம் செய்யும்படி பணித்தது எனலாம். பணம் வசூலிக்க முடியாது. மானியம் பெற முடியாது. ஆனால் பாடசாலை நடாத்தப்படல் வேண்டும். 1972-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இக்கல்லூரியின் பரிசளிப்பு விழாவில் பிரதம அதிதியாகக்

கலந்து கொண்ட முன்னாள் அத்தியட்சகர் அருள் திரு. சிறில் அபயநாயக்கா அவர்கள் தமது உரையில் இதை “Like asking her to run a car without petrol” என அழகாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். எமது தலைவியைப் பொறுத்தளவில் செய்யமுடியாத காரியம் என்று ஒன்று இருக்கவில்லை என்பது எனது அனுபவத்திலே நான் கண்ட ஒரு புதுமை. மண்ணையும் பொன்னுக்கும் வல்லமை நிறைந்த எங்கள் தலைவி அவர்கள் தமது பொறுப்பை ஏற்று, தமக்கே உரித்தான வசீகர பேச்சு வன்மையினால் பலரது ஆதரவையும் பெற்று, தமது சொந்த முயற்சியினால் பல்வேறு வழிகளாலும் பணம் திரட்டி, பெண் பிள்ளைகள் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் முதலாவதாக பாடசாலையைச் சுற்றிலும் மதிலை எழுப்பினார். இதனைத் தொடர்ந்து ஒலைக் கொட்டில்களாக இருந்த வகுப்பறைகளையெல்லாம் படிப்படியாக கோபுரங்களாக உயர்த்தி, எமது விளையாட்டுப் போட்டிகளை இங்கேயே நடாத்தக் கூடியதாக ஒரு சிறந்த விளையாட்டு மைதானத்தை நிறுவியதுடன், இங்கே காணப்படும் அதிபர், உப அதிபர் இல்லங்கள், உன்னதமான சகல வசதிகளும் உள்ள விஞ்ஞான ஆய்வு கூடங்கள், யாழ் மாவட்டத்திலேயே அதி சிறந்தவற்றுள் ஒன்றான நூல்நிலையம் ஆகியவற்றை உருவாக்கி, பழமையான எமது இம் மண்டபத்தை திசை திருப்பிப் புதுப்பித்து பாடசாலையின் அமைப்பிலே, உருவத்திலே ஒரு புதுமையையும் புரட்சியையும் ஏற்படுத்தினார். பெண் பிள்ளைகட்கு ஏட்டுக் கல்வி அவசியம் என வற்புறுத்தும் அதே வேளையில் எமது தலைவி அவர்கள், வீட்டுப்பணி, கைப்பணி, தையற் பணி முதலியனவும் ஒருங்கே கலந்திருந்தால் அது பெண்களின் ஆளுமையை முழுமையாக்கும் எனக் கருதினார். இதற்கு அடையாளமாக கல்லூரி நலன்புரிச் சங்கத்தின் ஆதரவில் நிறுவப்பட்ட கலாநிதி செல்வி தில்லையம்பலம் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனம் இவரது சாதனைகளுள் சிறந்தது ஒன்றாகும். கல்வித் தரத்திலே, விளையாட்டு அரங்கிலே, நாடகத்துறையிலே, கலை நிகழ்ச்சிகளிலே, கல்லூரியின் புகழ் வானளாவியது. இலங்கையில் முன்னணியில்

உள்ள கல்லூரிகளுள் சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி ஓர் உன்னத ஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கிறது.

எமது தலைவி அவர்களிடம் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய ஒரு திட்டமும், வரைபடமும், நடக்கும் சில சம்பவங்களை முன்கூட்டியே அறிந்து கொள்ளும் தீர்க்கஞானமும் செறிந்து காணப்பட்டன. அவரது உண்மை, ஒழுக்கம், இறைபக்தி, நிதானம், முதலிய சீரிய பண்புகள் அவரை மேலும் உயர்த்தியது: இந்த உயரிய பண்புகளுக்கேற்ற வண்ணம் அவருடைய தனி வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு யாவும் உயர்ந்ததாகவே காணப்பட்டது. இதனாலோ என்னவோ அவர் கட்டிக்காத்து பேணிவளர்த்த எமது கல்லூரியின் வாழ்வும் மிகவும் உயர்ந்த ரகமுடையதாகவே பலராலும் கணிக்கப்பட்டது.

“வெள்ளத் தனைய மலர் நீட்டம்-
மாந்தர் தம்
உள்ளத்தனையது உயர்வு.

என்பது திருக்குறள். தண்ணீரில் வாழும் தாமரை மலர்களைப் பற்றி நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். தாமரைத் தண்டின் உயரமும், தண்ணீர் மட்டமும் ஒன்றாகவே இருக்கும். சமுதாயத்தில் ஒரு பெண் உயர்ந்த நிலை வகித்தால், அல்லது ஒரு ஸ்தாபனத்தில் ஒரு பெண் பல புதுமைகளைச் செய்து பலரது ஏகோபித்த ஆதரவைப் பெறக் கூடுமேயானால் அதன் கருத்து அவரின் சாமர்த்தியம், புத்தி சாதுரியம், முயற்சி மட்டுமல்ல

“உள்ளத்தனையது உயர்வு”

என்ற வண்ணமாக திருமதி செல்லையா அவர்களின் உள்ளம், அன்பும், பரிவும், பாசமும், கருணையும், அதேவேளையில் கண்டிப்பும், எச்சரிப்பும் கொண்டதாகவே இருந்தது.

பெண்ணை யாரோ பொருள் பொதிந்து பின் வலுமாறு வர்ணித்திருக்கின்றார்கள்.

அன்பென்ற மண் எடுத்து
பொறுமை என்ற உருவமைத்து
தியாகம் என்ற உயிர் கொடுத்து
மென்மை என்ற ஒன்றையே
பெண் என்று படைத்தான் இறைவன்.

இந்த வர்ணனை எமது தலைவி அவர்கட்கு மட்டுமல்ல அவர் கட்டியெழுப்பிய இந்த ஸ்தாபனத்துக்குமே பொருந்தும் என நான் எண்ணுகிறேன். அன்பு, பொறுமை, தியாகம் இவைகளே தங்கள் வாழ்வின் இலக்கணமாக அமைந்தது. இவற்றையே நமது கல்லூரியின் இலட்சியமாகவும் ஆக்கி விட்டீர்கள்.

1896-ம் ஆண்டு எமது கல்லூரி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பொழுது அதன் ஸ்தாபகரான திருமதி காட்டர் அவர்கள் 3 வருடங்கள் அதிபராகப் பணி புரிந்தார். இதன் பின் கல்லூரிச் சரித்திரத்தில் 22 நீண்ட வருடங்கள் அதிபராக பணி புரிந்த முதல் குடும்பப் பெண் நம் அதிபராவார். இதற்கு முன் விவாகம் செய்யாதோரே இப்பணியில் அமர்த்தப்பட்டனர். ஒரு வேளை பலருக்கு குடும்பப் பொறுப்புக்கள் இப்பேற்பட்ட உத்தரவாதமுள்ள நிர்வாகப் பொறுப்புக்களை செயற்படுத்த முட்டுக் கட்டையாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் திருமதி செல்லையா அவர்களின் குடும்பம் ஒரு பல்கலைக் கழகமாகவே இருந்தது. ஆகவே அதே பாணியில் அவர் கல்லூரியையும் கட்டியெழுப்பினார். இதற்கு உறுதுணையாக அவரது கணவர் காணப்பட்டார். இதனால் போலும் இற்றைக்கு 20 வருடங்களுக்கு முன் தாம் அதிபராகப் பதவியேற்ற காலகட்டத்தில் தமது முதலாவது ஆங்கில சாடகத்தை மேடையேற்றியபோது அதற்கு 'An Ideal husband' என்ற பெயரைக் கொடுத்தார். இலட்சியக் கணவன், இலட்சிய மனைவி, இலட்சியக் குடும்பம்-எது என்று நாம் எளிதிலே மதிப்பீடு செய்து கொள்ள முடியாது. என்னைப் பொறுத்தளவில் தனது குடும்பப் பொறுப்புக்களை காத்திரத்துடன் நிறைவேற்றும் ஆற்றலும் ஒழுக்கம், கடமை, கட்டுப்பாடு, வீரம், ஆத்மீக உணர்வு முதலியவற்றில் மேம்பட்டு விளங்கிய திருவாளர் செல்லையா அவர்கள் ஒரு இலட்சியக் கணவனாக இருந்திருக்க

வேண்டும். திருவாளர் செல்லையா அவர்களே! தங்களது குமிண் சிரிப்பும், புன்முறுவலும் அறிவுச் சுடர் வீசும் அன்பு விழிகளையும் நாம் ஒருபோதும் மறக்க முடியாது. உங்கள் தியாகத்திற்கு எங்கள் உள்ளம் கனிந்த நன்றி.

38 ஆண்டுகள் ஒரு தலைமுறை. ஆகவே ஒரு தலைமுறை காலத்தில் எமது தலைவியின் கனவும், நனவும் இக்கல்லூரியாகவே இருந்தது. என அறியும்போது நாம் பெருமித மடைகிறோம். இந் நீண்ட நாட் சேவையில் இவருக்குப் பல சோதனைகளும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். மேற்படிப்பு, பிறநாட்டுப் பயணம், உயர்பதவி, பிறநாடுகளில் செல்வம் கொழிக்கும் வேலைவாய்ப்பு, தமது சொந்தக் குடும்ப முன்னேற்றம் — இவையொன்றும் இவரது உள்ளத்தைக் கவரவில்லை; இவற்றை அறவே தள்ளி இதற்கு மாறாக படிப்பித்தல் முறை, சிறந்த நிர்வாகம், எளிமையான வாழ்க்கை முறை முதலியன வற்றால் மாணவ, ஆசிரிய உலகுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாகவும், முன் தனாடியாகவும் திகழ்ந்தார். இத்தகைய பெருந்தன்மை கொண்ட ஒரு சமுதாய ஸ்தாபன தலைவருக்கு நன்றிசொல்ல எனக்கு ஆற்றலும், வார்த்தையும் போதாது என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

மகா பாரதத்தில் துரோணச்சாரியார் பாண்டவர்கட்கும், கௌரவர்கட்கும் வில் வித்தை பயிற்றிய சம்பவம் பல்கலை நிரம்பியது. அம்பை எய்து தூரத்திலிருக்கும் பறவையை வீழ்த்த வேண்டியது அன்றைய பயிற்சி. துரியோதனன் வருகின்றான். வில்லை வளைத்து நானேற்றுகின்றான். துரோணர் கேட்கின்றார். பறவை தெரிகின்றதா? ஆமாம் தெரிகின்றது என்றான் துரியோதனன். வேறென்ன தெரிகின்றது? இலைகள் தெரிகின்றன. வேறென்ன தெரிகின்றது? மரம் தெரிகின்றது. சரி உனக்குப் பயிற்சி போதாது பொறுத்திரு என்றார் துரோணர். இப்படியே மற்ற அரசகுமாரர்களும் வந்து மரம் தெரிகின்றது. இலைகள் தெரிகின்றன; பழங்கள் தெரிகின்றன என்று கூறிவிட்டுப் போகின்றனர். இதன்பின் அர்ஜுனன் வருகிறான் வில்லை வளைத்து அம்பைத் தொடுக்கின்றான்.

மரம் தெரிகின்றதா? என்கிறார் துரோணர். இல்லை என்கிறான் அர்ஜுனன். இலைகள் தெரிகின்றதா? இல்லை. பறவை தெரிகின்றதா இல்லை. என்ன தெரிகின்றது? — பறவையின் கழுத்து மட்டும் தெரிகின்றது. சரி அம்பை எய்து விடு என்கிறார் துரோணர்.

இதேபோல் 38 வருடங்களாக எமது அதிபர் அவர்கட்கு நன்றாக, கூர்மையாக, தெளிவாக, ஐயம் திரிப்பின்றி, ஆழமாகத் தெரிந்த, தொன்று இருக்குமேயானால் அது சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரியைத் தவிர வேறென்றுமில்லை.

இறுதியாக நமது பரிசுத்த வேதாகமத்தில் சாலோமோன் அரசனானபோது கர்த்தர் ஒரு இராத்திரியில் அவனுக்கு சொப்பனத்தில் தரிசனமாகி 'நீ விரும்புகிறதை என்னிடத்தில் கேள்' என்றார். அதற்கு சாலோமோன் 'அடியேனுக்கு ஞானமுள்ள இருதயத்தைத் தந்தருளும் என்று கூறினான். சலோமோன் உலக பரியந்தமான ஒன்றையும் கேளாதது ஆண்டவருடைய பார்வைக்கு உகந்த விண்ணப்பமாக இருந்தது. எனவே அவர் அவனை நோக்கி உன் வார்த்தைகளின்படி ஞானமும், உணர்வுமுள்ள இருதயத்தை உனக்குத் தந்தேன். இதிலே உனக்குச் சரியானவன் உனக்கு முன் இருந்ததுமில்லை, உனக்குப்பின் எழும்புவதுமில்லை என்றார். இத்தகைய ஒரு இரகசியம் தான் எமது அன்பிற்குரிய தலைவியின் பெரு வெற்றிக்கு காரணமாக இருக்குமோ என பல வேளைகளில் ஐயுறுவதுண்டு. அப்படியானால் நமக்கும் இது ஒரு முன்மாதிரியாக அமையட்டும்.

எமது தலைவிக்கு இன்னும் பல வருடங்கள் சேவை புரியக்கூடிய சுகம், பெலன் ஆற்றல் மதிநுட்பம் இருந்தும் அவர் இளைப்பாறிச் செல்வது எமது கல்லூரிக்கு ஈடு செய்ய முடியாத ஒரு பேரிழப்பாகும். இருந்தும் நாம் தன்னலமற்றவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இவ்வளவு அரிய ஒரு

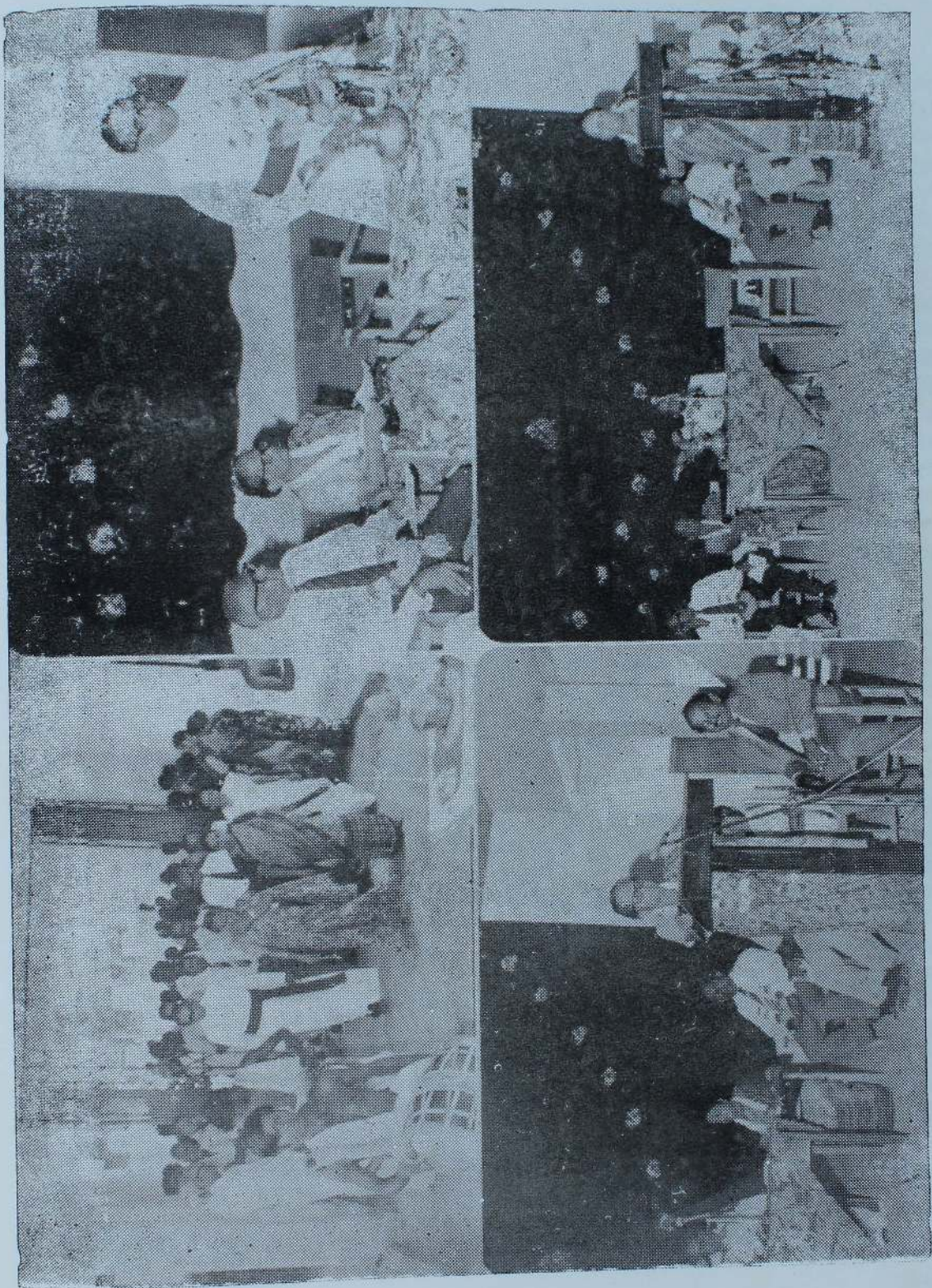
பணியின் பின் ஓய்வு உங்களுக்கும் அவசியமானது தான். என்றாலும் எமக்கு தேவை ஏற்படும் போதெல்லாம் தங்களிடம் ஓடிவந்து தங்கள் அறிவுரைகளைக் கேட்க எங்களுக்கு அநுமதி தரவேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

திருமதி செல்லையா அவர்களே, உங்கள் சேவையை நாம் பாராட்டுகிறோம். உங்கள் தியாகத்தை மெச்சுகிறோம். உங்கள் கடின உழைப்புக்கு நன்றி கூறுகின்றோம். உங்கள் அன்புக்கும், பாசத்துக்கும் தலைவணங்குகின்றோம். உங்கள் ஓய்வு காலம் சந்தோஷமும், சமாதானமும் நிறைந்து காணப்பட நாம் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

திருமதி ஜயவீரசிங்கம் அவர்களே! அடக்கமே உருவான தங்களையும் புதிய அதிபராக வரவேற்கவேண்டிய ஒரு பாக்கியம். இக் கல்லூரி பெற்றிருக்கின்றது. உங்களை வரவேற்பதில் நாம் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இந்தக் குறுகிய நாட்களுக்குள் எங்கள் அநேகரின் இதய இல்லங்களில் இடம் பெற்று விட்டார்கள். இக்கல்லூரியின் பழமையையும், பாரம்பரியத்தையும் பேணிக் காத்து அதை மேலும் முன்னேற்ற மடையச் செய்ய நீங்கள் விழையும்போது உங்களுக்கு எங்கள் மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பையும்- ஆதரவையும், நல்லாசிகளை நல்குவோமென ஆசிரியர்கள் சார்பில் உங்களுக்கு உறுதி அளிக்கிறேன். தங்கட்கு உறுதுணையான திருவாளர் ஜயவீரசிங்கம் அவர்களையும் நம் மத்தியில் வரவேற்பதில் நாம் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இக் கல்லூரியின் தலைமைப் பொறுப்பை நீங்கள் நிதானமாக நிறைவேற்ற உங்களுக்கு சகல ஞானத்தையும். ஆற்றலையும் அளிக்க வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

வணக்கம்

திருமதி புஷ்பா ராஜரட்ணம்
(சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி ஆசிரியை)

FAREWELL TO MRS. CHELLIAH by the S. D. S.

Response by Mrs. G. E. S. Chelliah

My Lord Bishop, Parents,
distinguished Guests, Friends,

My predicament today brings to my mind the experience of a good friend of mine a curate. This clergyman (cleric) who had been asked, as he understood to address a meeting at length and had prepared his material accordingly, found to his disappointment that he was only requested to pray. However he resolved at once that his material was too good to be wasted—even the anecdote that he had prepared. So it was that one portion of his so called 'prayer' ran thus. "O Lord, lest this point prove too obscure, permit thy humble servant to illustrate it with an anecdote"—and the anecdote followed.

Ladies & Gentlemen, I find myself in a similar situation today. I also as erstwhile president of the School Development Society expected to hold the floor as usual, but I find that mine is to be only a response to ten other speeches. Like my friend the curate I feel very strongly that my material is too good to be wasted. I can't even reserve it for another occasion because this is my last chance. So, I shall with your Lordship's permission take my cue from my friend and follow his good example.

The only function I had in mind in connection with my retirement was a Thanksgiving Service along with the Old Girls and I thought of combining it with the Annual Re-Union to save people the trouble of coming twice. I did not mean to let the S. D. S. bother about a function for me. But when Mr. Pararajasingham an Attorney-at-Law and Mrs. Yoganathan one equally involved in the legal profes-

sion approached me, I accepted their suggestion only because, I have a mortal fear of people who have anything to do with the legal profession. This irrational fear must be due to some childhood experience. The only one I can recall, was being constantly bullied by the only Lawyer in our family at that time, Mr. W. A. Walton. I used to be afraid of him though not now, the lion has lost his tooth and is as meek as a lamb. When I agreed, I didn't expect anything like this. I didn't have a procession to the accompaniment of Natheswaram even for my wedding. I am deeply moved by all this and I thank the organisers from the depths of my heart for this gesture. Regarding the sentiments expressed by the speakers I know they have said these from the goodness of their hearts. I remember reading somewhere that a person is "applauded and forgotten" but I don't think I will forget what you have said about me. I can hardly recognise myself. I feel if I am to be honest, I must unmask myself today:

The person you have eulogized today is only a character who has been acting a part in this Drama that has been taking place here over the last 20 odd years. I will begin with the one attribute of mine which, you have not mentioned through sheer politeness, which a parent here was free enough to tell me. He came to me on behalf of a candidate who had applied for the post of a Watcher here. அம்மா நான் அவருக்குச் சொல்லிப்போட்டேன் "நீர் interview இல் எடுபட்டால் சரி அங்கே பின் வழி இல்லை" இந்த admissions எல்லாம் உங்களுக்கு நல்ல தலையிடி ஆனால் நீங்கள் இரண்டு சொல்லோடு முடிக்கப்போடுவியன். அது தான் சரி. ஆனால் ஆக்களுக்குப் பிடியாது.

Those of you who would have come to me for admission would have seen me as a very abrupt unyielding person who would dismiss the matter in a few words. I assure you my heart was not in my words. That was not my real self. I had to act a part because for one thing, I didn't have the energy to put forward my point of view, and on the other hand I feared that I would be persuaded by you to grant a favour which I couldn't possibly grant. I was merely doing my duty and I thank God those days are over now.

When I entered the University my father laid an injunction on me. He was a man who hailed from Vadamarachchi and in addition to being a Mathematician, he was a voracious reader and quoting from the poet Milton, he told me "Scorn delights and live laborious days," if you wish to make the best use of your opportunity at the University.* I am afraid I honoured this more in the breach than in the observance in my University days but I made good during the years of my Principalship, I have really and truly scorned delights and lived laborious days the last 20 odd years. Psychologists say that people in general employ only 10 to 15% of the capabilities of their brains. They say that like the muscular system of the body, the mental powers grow with use. Every aspect of your personality is stored in your brain—this includes your will power which is also developed by practice. This is what happened to me. I had to use 100% of my powers of both Head, Mind and Heart to run this school and as a result I matured both mentally and emotionally just as my father wished—the school too benefited from it.

To tell you the truth, I did not enjoy administering the school as much as I did enjoy teaching. But unfortunately

I had fewer years of teaching. I taught for 17 years and administered the school for 22 years. When I started as a teacher I was that dashing, cocksure popular type of person who was considered a successful teacher of Mathematics, Latin and English. But the turning point in my attitude to teaching and life in general came when I did my Postgraduate Studies at the Institute of Education at the London University as an Internal Student. While there, I was given the chance to spend half a day at the so called special school i. e. school for the educationally sub-normal children whose I Q was very low i. e. below 100. I had learnt about these schools in the lecture room but when I did visit them, I was surprised and saddened to see the lustreless eyes of those children who couldn't say what day of the week it was or even their age—their I. Q. was so low. All that they could learn was to add and subtract with a limited amount of money and to read what was written on sign boards on the road, so that they could fend for themselves. On reaching the age of 15, they were found employment in factories where the only kind of job they could do was to paste labels on jam tins etc. But what touched me most, was to know that they were paid living wages like others because the Welfare State in England believed that they had a right to live as others in this world created by God.

The Welfare State in England in the 50s recognised the fact that every person is a child of God whether rich or poor, intelligent or dull and had the same rights and equality of opportunity in Education meant that each child was entitled to an education to suit his age, ability and aptitude. When I left England, I was a wiser person. In our schools here, there was no question of Education to suit, ability and aptitude. All were given the

same instruction and so automatically some were branded as dull and stupid. I was given the chance by my Principal Miss. Mathai, to try out some of the things I had learnt in England. It is after this, that teaching became a Vocation to me and it is my regret that I didn't get the chance of spending more of my time in the classroom.

It is not altogether irrelevant on an occasion like this to reminisce a bit. I'll begin with my home. When the Principalship was falling vacant, nobody was willing to take up the responsibility of running a private non-fee-levying school. As Vice-Principal, I was called upon to shoulder it. I hesitated because, I was a sick woman. I was a diabetic at the age of 36. I consulted my mother and she assured me that if God called me, He would give me the necessary health and strength and wisdom. After accepting it, I got jittery wondering whether I had made a wrong decision and was very worried and there was a turmoil in my mind. Dr. E. M. Thillayampalam happened to be holidaying in Jaffna at that time and when I visited her I told her that I had accepted the Principalship because there was no one else. She took me aside and said, "God has chosen you for this, don't think you are taking it up because there is no one else. This is a call from God" and she knelt down and prayed a prayer which gave me all the moral strength I needed and from that moment, there was no looking back.

The school has had its ups and downs over the years. In the early 60s I recall the experiences my teachers and I had when we went from door to door every month soliciting aid from the parents to run the school. I saw human nature both at its worst and at its best.. There were occasions when we were

greeted by barking dogs only and had to beat a hasty retreat. On the other hand I cannot easily forget an old widow who drew her pension at the Kacheheri and came straight to our office to give her voluntary contribution on behalf of her grand children, before she went home with the money. She would tell me that it was a privilege for her girls to study at Chundikuli Girls' College. We learnt one lesson—that is if you touch the purse strings the best of people would turn abusive but if something is given free, they can be most charming. I believe human nature is very much the same even now, if not worse due to the materialism that has invaded us. I recall waking up one morning to find that a set of classrooms had come down for a gale and thanked God that it had taken place in the nights. I didn't know where I was going to get the money to repair it or provide alternate accommodation, but my staff and I were a united team and adversity strengthened the bond and brought out the best qualities in each of us. We were able to find Rs. 15,000/= to put up the sheds on a different site to accommodate the children and thus quite by chance land space was made available for a 200 metre running track which gave us our own play ground.

Our best plays and ballets were produced during this time. Teachers who worked on the stage committee after the days work in the classroom would go on working late in the evening and one day they were so absorbed in their work that they didn't realise it was near midnight and hence we had to transport them home in our car. It was a labour of love on the part of the teachers.

Then later there was an exodus of some of our talented and qualified teachers who left us to join either the University

or Government Schools in Colombo when they got married and had to change residence. But I carried on in the belief that nobody was indispensable. and the right people came into our lives at the right moment.

The Financial burden started easing when the late Dr. D. T. Niles had become a convert to the belief that Private School also had a role to play in the National System of Education and he was able to channel help from the World Council of Churches. When this source dried up, God opened up another source, the C. C. F. quite by chance, as it appeared then. Now the situation is different. Today parents plead with us for places for their children here for a meagre sum of Rs. 1,000/- which is less than what some Government Schools collect towards Building Fund. In some cases even this Rs. 1,000- is waived if they are unable to pay. Mahatma Gandhi is supposed to have said, "The fact is, the moment financial stability is assured, spiritual bankruptcy is also assured".

May God's guidance and grace keep the Principal and Staff alert to see that this doesn't happen here and that true to the ideals of our founders, while "we seek the things before us" we must soar upwards like the eagle which is our emblem, seeking the higher things - the spiritual things.

The S. D. S. which was inaugurated only four years ago has a vital role to play in the future of the school. In this fast changing world with technological advances like Video Cassettes Micro Computers and commercialised teaching we must not lose sight of the eternal values.

The constitution of the School Development Society provides for the S. D. S. to organise library facilities, organise edu-

cational discussions, seminars to update the knowledge of Education policies for parents.

May I express the hope that the S. D. S. will prove to be a source of strength to the school in the crucial years ahead.

Once again may I thank the S. D. S. for organising this function and giving me this opportunity to speak. I didn't in the least expect a gift from you. My father used to never accept gifts from people. As a child I didn't quite understand why, but he gave me a practical lesson to teach me that I shouldn't accept gifts from people to whom I am in a position to grant favour in view of the office I hold. For my wedding which took place in Colombo, he told me that he would be accepting gifts only from his superiors in Office and not his subordinates. Since my father was the Assistant Registrar General then, there was only one man above him, the Registrar General and he stuck to his word and the only gift he accepted was from him. I am supposed to be a chip of the old block and I went one step further and presented my mother with the only wedding gift I received from his Office to indicate that I had no intention of claiming any benefit from his position in the public service. Moreover, this practical lesson he gave me has stood me in good stead all these years and I thank God for my parents. I accept with deepest gratitude and appreciation this gift as an expression of your good will and friendship, only because, now that I have retired, I am no longer in a position to grant you any favours.

I thank everyone of you who have contributed to this. I thank you for the tribute you have paid my husband. I admit he is an Ideal Husband. I am

indeed a fortunate woman. I am aware that my performance has fallen short of what was expected of me being thus fathered and thus husbanded'.

Mrs. Jayaweerasingham on whom the mantle has fallen, is one who has grown up in Chundikuli Girls' College from her childhood and has come into her own. She is knowledgeable in all that concerns the school, is fair minded and just and I am sure she will prove a faithful daughter of Chundikuli.

Like me, she is also a late developer and now as Principal she will have to use all powers of head and heart and you will witness greater wonders taking place here in the next decade or so. The other day, I appealed to the staff that each one of them should keep themselves at full strengthth by which benefit will accrue not only to the school but also to themselves and would result in their development into mature personalities which the school can be proud of. A great responsibility devolves on them.

The Centenary Celebrations of the school is just round the corner and the next decade is a crucial period in the history of the school and I have faith in the Principal and the present staff to

be able to deliver the goods and when the school completes her first 100 years I believe she would have more than justified her existence.

I thank each one of you for your presence here this morning for having come here to honour me. Last but not least, I am deeply indebted to his Lordship the Bishop of Colombo for having included this function in his crowded schedule in Jaffna. When people were wondering whether his Lordship would venture a journey to Jaffna which is cut off as it were, I did not have an atom of doubt in my mind. I was sure his Lordship would make it. That his Lordship does care for his flock in this corner of the island which at the moment is almost inaccessible, is a source of inspiration and encouragement to the church here. On behalf of the Christian Community in Jaffna, I thank your Lordship most sincerely for this gesture.

May I conclude this brief speech with my prayer and best wishes for the future of Chundikuli. With my apologies to the Post R. Browning, may I say to my alma mater

'Grow old dear Chundikuli
The Best is yet to be'

சுண்டிக்குளி மகளிர் அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் சார்பில் நன்றியுரை

இவ்விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கும் அதி வணக்கத்திற்குரிய பேராயர் சுவித்தின் பெர்னாந்து அவர்களே, திருமதி. ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களே, மேடையில் வீற்றிருக்கும் விசேட விருந்தினரே இங்கு குழுவியிருக்கும் சகோதர, சகோதரியினரே வணக்கம்.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு” என்ற வள்ளுவர் பெருமானார் கூற்றிற்கிணங்க கடந்த 38 வருடங்களாக திருமதி. செல்லையா அவர்கள் முறையே ஆசிரியராகவும், உப அதிபராகவும், அதிபராகவும் அறிவை வளர்க்கும் பெரிய பணியில் இக்கல்லூரிக்கு அரிய பெரிய சேவையாற்றுவதற்கு நன்றி கூறும் முகமாகவும், புதிய அதிபர் திருமதி. ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களை கௌரவித்து வர வேற்குமுகமாகவும் இன்று இக்கல்லூரி அபிவிருத்திச் சங்கம் விழா எடுத்துள்ளது அறிவின் தீபமாய் பிரகாசித்துள்ள அவரின் அளப்பரிய சேவைக்கு நாம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இந்த சுண்டிக்குளி சாம்ராச்சியத்தை அதிபராக அறநெறி வழுவாமல் தன் தியாகத்தின் மத்தியில் செவ்வனே பரிபாலித்துள்ளார்.

திருமதி. செல்லையாவிற்கு விழா வெடுக்கும் அதே வேளையில் திரு. செல்லையா அவர்களுக்கும் அதே அளவு நன்றி கூற நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். உங்களைப்போல் சகோதர கல்லூரியில் திரு. செல்லையா அவர்கள் கல்விக்குத் தெய்வமாய் விளங்கினார். நீங்கள் வானளாவ அறிவின் உச்சிக்கு மாணவிகளை அழைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு படியாகச் செல்லும் பொழுதெல்லாம் திரு. செல்லையா அவர்கள் அந்த ஏணியை கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு யாரும் வழுவி விழுந்து விடாமல் காப்பாற்றியுள்ளார். திரு. செல்லையா வகுப்பறைகளில் நாங்கள் உபத்திரவம் கொடுக்கும் போதெல்லாம் “டேய்

...டேய் யாரெடா அவன் குழப்படி வாடா இங்கே...” என்பார்; அவ்வளவு உரிமையோடும் பாசத்தோடும் அவர் கோரிக்கை விடும்போதெல்லாம் நாம் வெட்கத்தோடு அடிபணிந்து அமைதியாகக் கல்வி பயில்வோம். அவர் அப்படி இன்றும் எம்மை உரிமையோடும் பாசத்தோடும் “டேய்” என்று கூப்பிடமாட்டாரா? என்றுதான் ஏங்கித் தவிக்கின்றோம். உங்கள் வாயிலாக அறிவைப்பெற்று சீரிய வாழ்க்கை நடாத்தும், உலகெல்லாம்பரந்து வாழும், பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவிகள் மத்தியில் உங்கள் நினைவு, உங்கள் பாசம் உங்களுக்கு செய்நன்றி முதலியன இதயத்தில் என்றென்றும் பதிந்து இருக்கின்றன. இதுதான் உங்கள் செல்வம் நீங்கள் செய்த தவம் அவைதான் உங்கள் அணிகலன்.

திருமதி. செல்லையா அவர்களே கடந்த 25 வருடங்களுக்கு முன் பார்த்த பொழுது எவ்வளவு இளமை ததும்பும் செவ்வதனத்துடனும், இலட்சுமிகரத்துடனும், சுறுசுறுப்புடனும் அருள் பிராகாசித்துக் கொண்டிருந்தீர்களோ அவ்வளவிற்கு அவ்வளவு இன்றும் மேன்மேலும் இளமை ததும்பும் செவ்வதனத்துடனும், இலட்சுமிகரத்துடனும், சுறுசுறுப்புடனும் அருள் பிராகாசித்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். திருஷ்டிபட்டு விடக்கூடாது! இதை நான் மட்டும் கூறவில்லை. இதைப்போல் உங்களைப்பற்றி பலர் கூறக்கேட்டுள்ளேன். அதன் இரகசியம் என்ன? உங்களிடம் கேட்டால் நிச்சயம் புன்முறுவல்தான் பதிலாகக் கிடைக்கும். அது சிறந்த கல்விமான்களுக்கு ஒரு கொடையென்பார்கள். அதன் இரகசியம் என்னவென்றால் அறிவை பிறரில் வளர்க்கும் பணி மற்றெல்லாப் பணிகளையும் விட மேம்பட்டதொன்றாகும். அந்தப் பணியில் உங்களை மெய்வருத்தம் பாராது, கண் துஞ்சாது தியாகம் செய்துள்ளீர்கள். இறைவனின் ஓதாழிலை நீங்கள் நேரடியாகச் செய்தமையால்தான்

உங்களிடம் அருள் பிரகாசிப்பதை நாம் காண்கின்றோம். உங்கள் இளமையின் இரகசியமும் அதுதான். உங்களின் மாணவிகளில் பலர் உங்களைவிடத் தோற்றத்தில் வயது முதிர்ந்தவர்களாகக் காணப்படுபடுகின்றனர். ஏன் அவர்களுக்கு அந்தப் பாக்கியம் கிட்டவில்லை? அவர்களின் தொழில் வேறு ஆகையாற்றான். உங்கள் ஆலோசனைகளும் சேவையும் தொடர்ந்து எமது கல்லூரிக்குத் தேவை. நீங்களும் உங்கள் கணவரும் சகல செல்வங்களுடனும் சகல வசதிகளுடனும், நற்சுகத்துடனும் நீடுழி வாழ நாம் இதயபூர்வமாக வாழ்த்துகின்றோம்.

திருமதி. ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களே உங்களை இக்கல்லூரியின் மணமகளாக, கலைமகளாக, திருமகளாக, வலது காலை எடுத்து வைத்து வருக வருகவென உவகை கூர்ந்து வாழ்த்தி வரவேற்கின்றோம். இந்தப் பஞ்ச காலத்தில் ஆண்மையும் அறிவும், ஆற்றலும், நற்குணமும் பொருந்திய அதுவும் ஒரு எஞ்சினியர் மாப்பிள்ளை கிடைக்க வேண்டுமென்றால் 10 இலட்சம் சீதனம் கொடுத்தாலும் இலேசில் கிடைக்காது. ஆனால் எமது கல்லூரிக்கு கிடைத்த அதிஷ்டம் கூறப்பட்ட சகல நற்பண்புகளும் அமைந்த திரு. ஜெயவீரசிங்கம் அவர்கள் மருமகனாகக் கிடைத்ததுதான். நீங்கள் இருவரும் மரபுவழி தவறாமலும், பாரம் பரியம் கைவிடப் படாமலும், செல்வத்துக்குள் செல்வமாம் கல்விச் செல்வத்தை மாணவியருக்கு வாரிவாரி இறைத்து, நற்பண்புகள் ஒழுக்கம் முதலிய வற்றை மாணவிகள் மத்தியில் உருவாக்கி இந்தப் பெரிய சாம்ராய்ச்சியத்தை ஆட்சி செலுத்த வேண்டுமென்று, பெற்றோரும் நலம் விரும்பிகளும் ஆகிய நாம் அனைவரும் உங்களை இதயபூர்வமாக வாழ்த்தி வரவேற்கின்றோம். ஆற்றல், அனுபவம் படைத்த உதவி அதிபர்கள் திருமதி. பொன்னையா, திருமதி. விஜேயதர்மா மற்றும் சகல ஆசிரியர்கள், உதவியாளர்கள் அனைவரதும் உதவியுடன் நிச்சயம் எமது கல்லூரியை மேன்மேலும் மேம்படச் செய்து மாணவியரை நல்வாழ்க்கை வாழ வைப்பீர்கள் என்பது திண்ணம்

திருமதி. ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களே உங்களிடம் ஒரு பணிவான வேண்டுகோள் ஏனோ தெரியாது எமது பண்பாடு எமது பெண் குழந்தைகளுக்கு நாம் அதிகம் 'செல்லம்' கொடுப்பதும் அவர்களின் பிற்கால நல்வாழ்க்கையைப்பற்றி ஒரே ஏக்கத்துடனும் இருப்பதுதான் ஆண்பிள்ளைகள் அவர்களை துன்புறுத்திப்போடாமல் எங்களால் எடுக்கக்கூடிய சகல பாதுகாப்புக்களையும் எடுக்கின்றோம். அதே முயற்சியில் பெண் குழந்தை பிறந்த நாட்தொட்டு எம்மை ஒறுத்து சீதனம் தேடுவோம். மேலும் அவர்களை நன்றாகக் கல்வி பயிவ வைத்து, நற்பண்புகளை ஊட்டி, அறிவாளிகளாகவும், தம் காவில் யாருக்கும் அடி பணியாமல் 'ரூங்கியோடு' நிற்க வைக்க முயற்சிப்போம். ஆகவே எங்கள் குழந்தைகளை எம் இலட்சியத்துக்கு அமைய உருவாக்கித் தாருங்கள் என்று நாம் உங்களை உருக்கத்தோடு வேண்டுகின்றோம்.

அதி வணக்கத்திற்குரிய பேராயர் சுவித்தின் பெர்னாந்து அவர்களே நீங்கள் இந்த இக்கட்டான காலத்தில் விசேட விமானம் மூலம் இந்தத் பெரு விழாவில் பங்கு பற்ற வேண்டுமென்று கொழும்பிலிருந்து வந்துள்ளீர்கள். உங்கள் தலைமைப் பேருரையில் ஆழ்ந்த பலகருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளீர்கள். திருமதி. செல்லையா திருமதி. ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களைப்பற்றி எமக்குத் தெரியாத வியக்கத் தகும் அரிய பண்புகளை எடுத்துரைத்தீர்கள். உங்கள் ஆர்வத்திற்கும் சேவைக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எமது சங்கத்தின் உப தலைவர் திரு. பரராஜசிங்கம் அவர்களே உங்களிடம் ஒரு காலம் குட்டு வேண்டி விஞ்ஞானம் கற்றோம். உங்களின் மிகவும் சுவையான பேச்சு எம் எல்லோரையும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ வைக்கின்றது. இவ் விழா சிறப்பாக நடைபெற வேண்டுமென்று நீங்கள் அரும் பாடுபட்டீர்கள். அதன் விளைவாக இன்று எல்லாம் சிறப்புற நடைபெற்றது. இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் எமது உளம் கனிந்த நன்றி.

எமது கல்லூரியின் முகாமையாளர் திரு. சபாரத்தினம் அவர்களே எவ்வளவோ கஷ்டத்துக்கும் மத்தியில் இக் கல்லூரியை முன்னேற்றி உள்ளீர்கள். இப்பெரும் விழாவில் திருமதிகள். செல்லையா, ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களைப் பற்றி வியக்கத்தகும் அரிய கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தீர்கள். நீங்கள் பிரதம பேச்சாளர்களில் ஒருவராக வந்து சிறப்பித்ததற்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி.

திரு. ஆனந்தராஜன் அவர்களே உங்கள் சகோதரிகளுக்கு விழா எடுக்கப் போகிறோம் நீங்கள் முக்கிய பேச்சாளராக சிறப்பிக்க வேண்டுமென நான் உங்களை அழைத்த போது அதை பெருந்தன்மையோடு ஏற்று இன்று ஆற்றல் மிகுந்த சுவையான பல கருத்துக்களை எடுத்துரைத்துள்ளீர்கள். சமீபத்தில் ஒரு நாள் நானும் எனது நண்பனும் பாதையோரமாக ஆழ்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தோம் திடீரென்று எனது நண்பன் “ஆனந்தராஜன் வாருர்” என்று கூறிக் கொண்டே அருகாமையில் அகப்பட்ட தேநீர்க்கடைக்குள் ஓடோடி மறைந்தான். நானும் என்ன செய்வதென்று அறியாமல் அவன் பின்னால் ஓடிப்போய் அவனோடு இருந்து விட்டேன். உண்மையில் ஆனந்தராஜன் அந்தவழியால் வந்தாரோ இல்லையோ தெரியாது. ஆனால் நாங்கள் வில்லங்கத்திற்கு தேநீர் பருகியது உண்மை. வெளியில் வந்து பார்த்த பொழுது யாரையும் காணவில்லை. கால்நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் உங்கள் மாணவராக நாம் இருந்தாலும் உங்களுக்கு நாம் வழங்கும் மரியாதையில் இன்றும், என்றும் எதுவித மாற்றமும் இருக்காது. இன்றும் இதேமேடையில் உங்களைப் போன்ற பெரிய கல்விமானின் முன் பேச முற்பட்டது இங்கு குழுவியுள்ள சபையோரின் துணிச்சல்தான். அப்படிப்பட்ட சகல மாணவராலும் அன்போடும், பாசத்தோடும், பெருமையோடும் போற்றி மதிக்கப்படும் நீங்கள் இன்று இவ்விழாவில் பங்குபற்றி உங்கள் சகோதரிகளை சிறப்பித்ததற்கு நாம் என்றென்றும் நன்றியும், கடமைப்பட்டவர்களாகவும் உள்ளோம்.

பழைய மாணவிகள் பிரதிநிதியாக வருகை தந்து சிறப்பு சொற்பொழிவாற்றிய திருமதி. அரியரெத்தினம் அவர்களே உங்கள் சொற்பொழிவைக் கேட்டு நாம் அகமகிழ்ந்தோம். இவ்விழா சிறப்புற நடைபெற்ற சகல நிர்வாக சபை கூட்டங்களுக்கும் தவறாமல் வருகை தந்து உதவினீர்கள். எல்லாவற்றிற்கும் உங்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி.

திரு. இராஜசிங்கம் அவர்களே எமது கல்லூரியோடு கடந்த 35 வருடங்களாக நெருங்கிய தொடர்பு வைத்து சேவையாற்றியுள்ளீர்கள். திருமதி. செல்லையா அவர்கள் உங்கள் மீது அதிக மதிப்பும், மரியாதையும் கொண்டுள்ளார். திருமதி செல்லையாவின் அநேக மாணவிகள் அவருடன் நேரில் சென்று கதைப்பதற்குப் பயப்படுகிறார்கள் அவர்கள் எல்லாம் சலாரின்றி உங்களை நாடுவார்கள். நீங்களும் திருமதி. செல்லையா அவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து நிவாரணம் பெற்றுக் கொடுப்பீர்கள். திருமதி. ஜெயவீரசிங்கத்துடனும் அதேபோன்ற தொடர்பு வைத்துள்ளீர்கள். இவ்விழாவில் பங்குபற்றி அவர்களைச் சிறப்பித்ததற்கு எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

எமது கல்லூரியின் ஆசிரியரான திருமதி. இராஜரத்தினம் அவர்களே உங்கள் அழகு தமிழின் இனிமையான கருத்துமிக்க சொற்பொழிவு எம்மை திணறடிக்கவைத்துள்ளது. இப்படிப்பட்ட அறிவும், ஆற்றலும் மிகுந்த ஆசிரியர்களிடம் எமது சிறார்கள் கல்வி பயிலுகின்றார்களே என்பதை நினைக்க எமக்கு ஆழ்ந்த திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுகின்றது. உங்களுக்கு எங்கள் உள்ளம் கனிந்த நன்றி.

இறுதியில், குறைவாகவல்ல, திருமதி. செல்லையாவிற்கு வாழ்த்துப்பா வாசித்து அளித்த திரு. சிவபாதசுந்தரத்திற்கும்

பொற்கிழி சங்கத்தின் சார்பில் வழங்கிய திருமதி. யோகநாதனுக்கும், அயராது பின்னணியில் உழைத்த காரியதரிசி திருமதி. அலோசியஸ் அவர்களுக்கும் மற்றும் நிர்வாகசபை உறுப்பினர் அனைவருக்கும் வரவேற்பு வாயில் தொடக்கம் மண்டபம் உட்பட அழகான சோடனை செய்த யாவருக்கும், விழா ஆரம்பத்தில் வாழ்த்துப்பா அழகாக இசைத்து அளித்து வரவேற்ற திருமதி. ஆனந்தநாயகம், அவரின் மாணவிகள் அனைவருக்கும், விழா மண்டபத்தி

லும் வெளியிலும் சகலவற்றிற்கும் உதவிய மாணவ தலைவிகள் அனைவர்க்கும் எமது அன்பார்ந்த நன்றி.

இறுதியில் நடைபெறும் விருந்துபசாரத்தில் சபையோர் அனைவரும் பங்குபற்றி திருமதி. செல்லையா, திருமதி. ஜெயவீரசிங்கம் அவர்களை நேரடியாக வாழ்த்தி யேகுமாறு பணிவன்புடன் வேண்டிக் கொள்கின்றோம்.

வணக்கம்

பொ. சிவலோகனாதன்
(பெற்றோர்)

The Installation of our New Principal

Monday the 8th of July 1983 was another memorable day in the history of Chundikuli Girls' College, as our former Vice-Principal. Mrs. Lily Pathmavathy Jayaweerasingham, was ceremonially installed as our new Principal, in succession to Mrs. G. E. S. Chelliah.

The service of induction took place at St. John the Baptist Church, Chundikuli at 5 p. m. Parents, Old girls, friends and well wishers had gathered in the Church, well on time.

The impressive sight that caught our eyes, as my friends and I stepped into the church premises, was the staff, who were attired in white. As the processional hymn "O Worship the king, all glorious above" was sung by the congregation, the members of the staff walked into the church in pairs, followed by the Principal of St. John's College—Mr. C. E. Anandarajan, and the Manager of the Institution—Mr. J. M. Sabaratnam, our Head girl—Manjula Wijayarajah walked behind them, bearing a tray with the school key placed on it. Behind her walked our past Principal Mrs. G. E. S. Chelliah alongside Mrs. C. P. Jayaweerasingham. They were followed by the clergy and lastly the Bishop of Colombo—the Rt. Rev. Swithin Fernando. After they had all taken their respective places, the service proceeded with the reading of the first lesson by the School Manager, which was followed by the hymn "O life that makest all things new". The second lesson was read by the Head girl, which was followed by the singing of Psalm 121.

Next was the momentous time when Mrs. Jayaweerasingham was presented to the Lord Bishop by Mr. C. E. Ananda-

rajan the Principal of St. John's College. She solemnly stood before the Bishop, as she took her vows and he blessed and prayed over her and installed her as the Principal of the College, with the presentation of a Bible. She knelt as she humbly dedicated herself to undertake this office.

Next was the litany which was conducted by the Ven; Sam. Horshington. This was followed by an uplifting anthem "And the glory of the Lord" from Handel's Messiah which was rendered by the choir. "The Lord my pastures shall prepare" was the next hymn that was sung by the congregation.

Thereafter the Lord Bishop delivered a sermon that was most appropriate for the occasion. One of the striking and inspiring texts quoted by him, was, Isaiah 26: 3. "Thou wilt keep him in perfect peace whose mind is stayed on Thee, because he trusteth in Thee". He remarked that however tremendous the responsibilities may be, if implicit trust is put in God, He will grant this perfect peace which is a priceless possession.

The service concluded with the hymn "Thy hand O God has guided thy flock". After prayers and blessings while the college hymn "Forward be our watch-ward" was sung, the Bishop, clergy and other participants silently moved out of the church in procession.

Out side the church, it was a touching scene to see the entire congregation lined up, wishing our new Principal God's blessings on her new appointment.

Nirmalini Casinader
(A/L II Arts)

Welcome Speech at the Teachers' Guild lunch

Delivering a welcome speech for a new Principal is usually a coveted role among teachers, because it is expected that the new Principal would give a favoured and privileged treatment to the speaker in her new administration. But I am proud of Mrs. Jayaweerasingham for a different reason. Having been a colleague of hers for 28 long years in this school, I am thoroughly acquainted with her qualities and abilities, that I can introduce her to the new position with confidence.

It has to be agreed that the void created by Mrs. Chelliah's retirement is hard to fill, as she was such an efficient Principal for a long period of time. It is indeed difficult for a younger person to step into Mrs. Chelliah's shoes suddenly, and continue the same standard of administration. But I am confident that Mrs. Jayaweerasingham has the potential to meet the challenge successfully, as she has had nearly her entire education in this school and has been teaching in this school since 1955. She is fully imbued with the spirit of this school and acquainted with the proud traditions of this institution. She has also had ample opportunities to get used to the system of administration in this school, as she has been functioning as Vice Principal, since 1978 and as Co-Vice Principal earlier. I have no doubt that with her long history in this school she'll have any difficulty in mustering the support of her fellow teachers, Old Girls and parents in running the school smoothly.

Personally Mrs. Jayaweerasingham is a quiet, pleasant, affable person to associate with. These qualities have earned

her the identity of a "Maternal figure" in this school, whom the students can approach fearlessly and frankly to share their problems. But this humility and warmth in her should not be interpreted as signs of weakness and passivity, because we who have seen her, as Vice Principal, these last few years know how systematic she is in her work and also strict when it comes to discipline. This combination of qualities, humility and strictness, pleasantness and efficiency make her an ideal Principal for a Girls' school such as ours.

It is important to remember that Mrs. Jayaweerasingham is not only a Principal, but also a wife and mother. To supervise the administration of the school and at the same time mind the duties at home is indeed a trying task. But it is fortunate that she has an understanding husband Mr. Jeyaweerasingham who though himself busy as an Engineer- has so far supported his wife in her various tasks.

Though we have confidence in our new Principal, we cannot exaggerate her task as a simple one. We have to remember that she is taking her office at a critical time in the history of our Island. The political problems raging around us have disrupted the smooth running of our school many times, these past few months. Hartals, student demonstrations and violence have endangered the lives of the students and challenged the Principal to take timely and complex decisions. The Principal who is responsible for the lives of the students has not only to act with intelligence and foresight, but also see that the standard of education

doesn't drop. however disturbed the environment is.

When I consider the context we are living in and the challenging tasks before our new Principal, some of the lines in our College hymn sound poignant with meaning.

Forward through the desert;
Through the toil and fight,
Jordan flows before us,
Sion beams with light

Forward out of error
Leave behind the night,
Forward through the darkness
Forward into light."

I beg God to grant His Guidance and wisdom to our new Principal as she marches the school forward under her leadership during the coming years.

Mrs. H. S. Champion
(Staff)

Welcome by the O. G. A.

Madam President, Mr. and Mrs. Chelliah, Mr. and Mrs. Jeyaveerasingham, Old Girls, Ladies and Gentlemen.

It is my pleasant task today to welcome our New Principal on behalf of the Jaffna O. G. A.

We are proud to welcome one of our members as our New Principal.

Mrs. Jeyaveerasingham needs no introduction to this gathering. She has lived and worked in the neighbourhood of Chundikuli all her life. After attending the vernacular school run by the church she joined Chundikuli as a grade 4 student in 1943. After finishing her primary & secondary education here she went to India and graduated from Madras Christian College. After graduation she taught at Point Pedro Methodist Girls' High School for six months before joining Chundikuli as a teacher in 1955. She served the school as a teacher for 23 years before being made Vice Principal in 1978.

We all know Mrs. Jeyaveerasingham to be an unassuming person. She is always fair and straight forward and efficient. She

is a teacher who has inspired & encouraged many Chundikuli girls.

Being Principal of a girls' private school is not an easy job.

Mrs. Jeyaveerasingham, we are confident that your ability and experience will carry you through. Having been a student and later a teacher at Chundikuli and then Vice Principal you know Chundikuli and her long traditions. We couldn't wish for a better or more suitable person to be the new Principal. The O. G. A. has every confidence that you will give Chundikuli the right leadership as you guide the school forward into the eighties and nineties.

We, the old girls extend our fullest corporation. At anytime if you or the school need us, we will be there.

We wish you God's Blessings and good luck as you take over the school. We wish you health and happiness and a long and successful period as Principal.

Malini Jesudason

FORMER PRINCIPAL

Miss. S. T. Matthai,
B. A. (Madras), M. A. (Columbia)
Principal: 1950 to 1961.

In Memoriam

Miss Sarah Thevathundpl Matthai

We received the sad news of the death of Miss S. T. Matthai on the 4th of January. 1984 only after this magazine was sent to the printers.

She was one of the early pioneers who left their motherland to serve Ceylon. Miss Matthai B. A. (Madras) M. A. (Columbia) first came to Chundikuli in May 1926 as a young teacher from India. She was an inspiring teacher of History and English. As Principal from 1950 to 1961 she steered the school in the right path through calm and storm. She sponsored all the Christian movements in the school and the Jaffna Y. W. C. A. which was born in Chundikuli, reached successful maturity with her help guidance and active support. Thirty five years is indeed a long time for one to have left her own homeland and served in another country. She gave the best years of her life in unstinted service to Chundikuli. Her name is indelibly stamped in the annals of the school and in the sphere of education in the North.

The Late Miss Sarah Thevathundyl Matthai

(An appreciation by Mercy M. Ariyanayagam)

I do not wish to pass a judgement or verdict on the late Miss Sarath Matthai as the best of us have a great deal of bad in us and the worst of us have a great deal of good in us. "Why call ye, me good? There is none else good except the Father that is in Heaven." I wish to remind us of certain qualities of Miss Matthai, in order to express our appreciation and to be an inspiration to those of us who survive in these precarious times.

Having been a pupil of Miss Matthai, a colleague, and always a friend I am well aware of the fact that her's was a personality by itself. She loved the hymn that ends,

"So shall my walk be close with God,
Calm and serene, my frame
So purer light shall mark the road
That leads me to the Lamb."

This song depicts her whole life and character. She had a 'calm and serene' bearing, beneath which was a firmness and a steadfastness of purpose which was to serve her Lord and Master. It was with that resolution that the daughter of the green, hilly, beautiful country of Travancore, with its people of simple living and high thinking set foot on this alien isle, then, Ceylon which she made her second home and to which she was loyal to her end.

One bright morning, at the old school assembly, in the row of teachers was a new figure, in a new costume almost white all over except for the narrow, dainty border on the top piece of her dress, a youth in her twenties; and we,

in our teens took to her immediately, and there grew a personal friendship between her and ourselves and between her and our families as a result of which she left a host of sincere friends when she left the shores of Ceylon among whom I am pleased to mention, the Vanderdersons and the Lawrences.

Miss Matthai was a lady of few words. She would say, "Yea" or "Nay". She had no evasive answer such as "I'll see about it" or "அது பார்ப்பம்", which is in vogue today. Whom can we look up to? To whom can we turn for guidance and support? Where are the men and women of that calibre? They are almost all gone! Who will take their place? That is the Trumpet Call!

Inspite of her religious fervour and quiet demeanour Miss Matthai was not morose or dull. She was always receptive and entertaining. I still have the taste of the after-dinner desert in the hostel, she and the Lawrences prepared which was accompanied by lively table conversation. I still have the taste of those delicious sweet-meats she carried all the way from London, to treat us with, her colleagues and friends. She was an enthusiast in the teaching of History, in Reading, Recitation and above all in Dramatization. We did not act her plays; we lived them. Once, she organized a staff-play, in which she took part of young Lochinvar; a Lochinvar, she was, "So daring in Love and so dauntless in war!"

In her eleven years of Principalship, Miss Matthai was very simple and unassuming. She was in perfect submission

to authority, for her, "It was not to question why, but to Do and Die"! In her calm and quiet manner she maintained the tone and discipline of the College.

On her retirement she found herself in an air of perfect freedom. She took wings to her native village, Thiruvella where she began to explore new fields and lived a fresh life of knowledge, love and service, to her end. Someone said, "She died of a heart!" whoever dies of a heart? What was meant was, she had a natural death. She was fit, active and young as she crossed the Bar! she was not one of those who always said,

"In spite of this flesh, today.

I strove, made, head, gained ground
on the whole"

Instead as the bird wings and sings, she cried,

"All good things are ours,

Nor soul helps flesh more, now,
nor flesh helps soul"

She let herself go in the vast expanse of her Father's love.

It is said that, "Those whom the Gods love die young." By young God does not mean young in years. By young God means young in Spirit and Service. God does not measure man's life by the number of years he has lived but by the worth of his life.

"It is not growing like a tree
In bulk, doth make men better be,
Or standing long an oak, three
hundred year
To fall a log at last, dry, bald,
and sere;

A lily of a day
Is fairer far in May,

Although it fall and die that night;
It was the plant and flower of light.
In short proportions we just
beauties see;
And in small measures life may
perfect be."

Miss S. T. Matthai

I have been called upon to write on Miss S. T. Mathai a former principal who passed away in India on the 4th Jan. 1984. Due to my long-association with her for well over 4 decades I consider it a privilege as well as a duty to write, as I was her pupil a fellow teacher during her principalship, and more so for the very pleasant and lasting connections, through her being a personal friend of the family.

The news of her death brought poignant feelings of sorrow to all who

have known her, tinged with gratefulness to God for her inestimable life with us for nearly thirty-five years.

She came to us from India at a tender age, bubbling with enthusiasm and vigour, in the year 1926,

"Lord, when we sense, your call to serve,
Help us right quick to start;
We would not coolly stand aside.
But work with eager heart"

(Branon)

The above can be quoted as a good assessment of her unbounded fervour and the desire to work in our midst, leaving her motherland. She came at a time when Chundikuli badly needed graduate teachers. She was a talented teacher of English literature and History. True to say that the characters of Shakespeare became alive to us in the class when she acted out most of the parts, spicing it with little anecdotes when ever necessary to explain anything. The poetry of Shelly and Keats took us to soaring heights by her presentation, that we experienced sheer delight in what she taught. History was no humdrum of life. It acquired a new meaning by her interpretation. The impact of her teaching has left indelible marks on all those who passed through her hands.

Her abiding faith in the Lord, impelled her to sponsor several Christian movements, one of which was the Y. W. C. A. which reached maturity, stability and prominence through her nurture and guidance. The Bible pays tribute to such 'How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that publisheth peace'. Her outstanding characteristics of Christian leadership brought her to the forefront, so that she became Principal of Chundikuli Girls' College in 1950 and served it with painstaking and devoted care till she retired in 1961. As Principal, she gave of her best and occupied a large place in the school, as well as the community. She strove to see that Chundikuli was not one of the many schools—but one with an unique record. Her clarity of thought of precision and firmness saw her as a good administrator able to guide Chundikuli.

Not only did she strive for excellence in studies, but promoted it in the field of sports & games as well. Inter-school

fellowship and competitions in studies & sports were things dear to her heart, as a result there was a very friendly atmosphere in the whole community.

To the members of the staff, she was an understanding & sympathetic friend and guide. To the students she was a personality to look up to, and follow. Her labours and attainments have left a notable land mark in the history of the heritage. What Chundikuli today is, is in no small measure due to her leadership and faithful devotion. Her simple unassuming ways and openness of spirit earned the respect and love of all. She had a vigour of mind, a zest for life and gave time, thought and concern to things of appreciable value. Though possessed with a calm and composed mind, she had the capacity for firm and purposeful action in the affairs of the college.

As one of the early pioneers who left her homeland to serve Sri Lanka she will be remembered for a long time by her colleagues, friends and all who know her.

Even after leaving Chundikuli, she continued her good work in her village of Kottayam teaching in the Y.W.C.A. school and being on the Board of more than one school.

The force of her personality and all that she accomplished, still remain, and will always be cherished. We thank God for such a dedicated life lived out here with a spirit of service and sacrifice. Truly Miss Matthai can be said to be one of the priceless treasures of India to Sri Lanka.

Grace Balasundaram

Sarah Matthai's Contribution to Chundikuli in the Stormy Fifties

Welcoming Mahatma Gandhi to a joint-assembly of St. John's and Chundikuli in Robert Williams Hall in November 1927, Principal Henry Peto said: Your countrymen and women and my countrymen and women have laboured over the years in these schools to educate the children of this country. A young woman graduate teacher at Chundikuli in the person of Sarah Matthai and her brother T. M. Matthai, Science Master at St. John's, were in that assembly. Both hailed from the house of Theverthundiyl in Tiruvella, Kerala, and were destined to make distinctive contributions to their respective schools and the community around.

Article 19 of the Universal Declaration of Human Rights speaks of the right to freedom of ideas regardless of frontiers. I would say that, that freedom implies the freedom of those who teach and those who learn to cross frontiers. And indeed, I would go further and say that the community of learning everywhere and at every level is part of the international intellectual community.

For some quarter of a century, before she stepped up as Principal, Sarah Matthai taught English and History. That was a time when so few graduate teachers were available. Nor did her interests stop at the class-room or stop even as the School's boundary walls. The Y. W. C. A. was one of her favourite concerns, but she evinced interest in many other causes.

What was Sarah Matthai's special contribution as Principal of Chundikuli during the Fifties up to the take-over of Schools at the turn of the decade in 1960-'61? To assess her contribution we have to examine it against the background of the great educational advances of the Forties. Indeed, that decade, when the nation was hastening towards Independence, was one of the most creative periods of our modern history. The inauguration of the University of Ceylon, the opening of a number of Central Schools in the provinces, Free Education

and the gradual change-over to the mother-tongue medium helped us to anticipate a free and democratic country. Under the Principalship of Muthammah Thillayampalam Chundikuli rose to the height of the times and Chundikuli Girls entered the portals of Higher Education in numbers here and abroad. But, when from the mid-Fifties reactionary policies in Government and in Education sought to make the current of history flow backwards, Principal Sarah Matthai's achievement was to maintain and consolidate the gains under her predecessor and yet steer Chundikuli into the safe anchorage of freedom of learning. It was indeed fitting that what was gained under an eminent Scientist Head of the School was preserved by her Humanities-and-Education-qualified successor.

The test and proof that one who guided a big institution for a decade has herself matured and gained in wisdom is when she goes to work after retirement. Miss Thillayampalam proved this when she went to preside successively over two University level Colleges in India and served as Visiting Professor on both sides of the Pacific. Miss Matthai proved this when she served on the Governing Bodies of several Institutions in Kerala and served as President of the Y. W. C. A. for four consecutive terms.

To conclude, let us thank God for the life and work in our midst for over 35 years, and elsewhere till she passed away on January 4, 1984, of Sarah Theverthundiyl Matthai, in particular-

For setting an example for generations of her students of a life of dedication and service;

For the great service of preserving in the troublous times of the Late Fifties Chundikuli Girls' College as a Private School, and yet with an on-going communication with the larger community, and thus helping in our survival as a free society.

K. Nesiah

திருமதி தை. ராசரட்னம்

எமது கல்லூரியில் இருபத்துமூன்று வருடங்கள் ஆசிரியராக சேவையாற்றி எம் மனதில் நீங்கா இடத்தைப் பெற்று விட்ட திருமதி. தை. ராசரட்னம் அவர்களின் நினைவுகளை உங்கள் முன் தவழ விடுகின்றேன்.

திருமதி. ராசரட்னம் 1957-ம் ஆண்டிலிருந்து எம் கல்லூரியில் சேவையாற்றி வருகின்றார். நாம் சிறுபிள்ளைப் பராயத்தை விட்டு மெல்ல நீங்கி ஆளுந்தரத்தில் காலடி எடுத்து வைத்த போது எமக்கு விஞ்ஞான பாடத்தை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தவர் திருமதி. ராசரட்னம் அவர்களே. மாணவிகளாகிய எம்மைத் தன் சொந்தப் பிள்ளைகளெனவே எண்ணி “மகள்” என்றே எம்மை அழைத்து, ஒரு தாயைப் போன்ற அன்புடன் எங்களுக்குப் பாடங்களைச் சொல்லித் தருவார். தோற்றத்தில் எளிமையானவராயும், எந்நேரமும் சிரித்த முகத்துடனும் காணப்படும் திருமதி. ராசரட்னத்தின் அன்பும் பண்பும் அவர் பால் மாணவிகளை அன்பு கொள்ள வைத்தன.

திருமதி. ராசரட்னம் மத்திய வகுப்புகளுக்கு விஞ்ஞானம், கணிதம் போன்ற பாடங்களையும், உயர்தர வகுப்புகளுக்குக் கணிதம், பௌதிகம் போன்ற பாடங்களையும் போதித்து வந்தார். இக் காலத்தில் பல மாணவிகளுக்கு கணிதப்பாடம் வேப்பங்காயாகக் கசக்கிறது. ஆனால் திருமதி. ராசரட்டினம் ஒவ்வொரு மாணவியையும் தனித் தனியாகக் கவனித்து விளங்காத கணக்குகளை திரும்பத் திரும்ப பொறுமையாக அவர்களுக்கு விளங்கப் படுத்தி கணிதப் பாடத்தில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தினார்.

கல்விக்கடலுக்கு கரை இல்லை என்பார்கள், திருமதி. ராசரட்னம் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் கல்விக்கடலைக் கடக்க முயற்சி

செய்து கொண்டேயிருந்தார். அவர் படித்தது போதும் என்று இருந்து விடாமல் மேலும் மேலும் படித்துக் கொண்டேயிருந்தார். இதன் மூலம் மாணவிகளாகிய எங்களுக்கு நல்ல ஒரு முன்மாதிரியைக் காண்பித்தார்.

தந்தை இல்லாத தன் பிள்ளைகளுக்கு தாயாகவும், தந்தையாகவும் இருந்து வழிகாட்டவும், மேற்படிப்படிப்பைத் தொடர்வதற்காகவும் 1980-ஆம் ஆண்டில் எம் பாடசாலையை விட்டு நீங்கிய திருமதி. ராசரட்னம் இவ் உலகை விட்டே நீங்கி விடுவாரென நாம் சற்றேனும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அன்பிலே தாயாகவும், எங்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும் அமைந்த திருமதி. ராசரட்னம் இவ்வுலகைவிட்டு மறைந்த துயரச் செய்தியைக் கேட்டு எம் பாடசாலை முழுவதும் கண்ணீர் வழித்தது.

“நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை
என்னும்
பெருமையுடைத்து இவ்வுலகு”

நேற்று இருந்தவர் இன்று இல்லை. இது தான் உலக நியதி. ஆனால்,

“உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின்
- உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்”

என்ற பொய்யாமொழிப் புலவரின் கூற்றுப் படி எம் உள்ளமெல்லாம் நீக்கமற நிறைந்து விட்ட திருமதி. ராசரட்னத்தின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனடி இறைஞ்சுகிறோம்.

நிரஞ்சனி இராஜசேகரம்
க. பொ. த. விஞ்ஞானம் (2ஆம் வருடம்)

IN MEMORIAM

Mrs. T. Rasaratnam,

Asst. Teacher : 1957 — 1980.

RETIRED

Mrs. S. Rasiah,

Asst. Teacher : 1948 — 1983

தீருமதி இராசையா

எனது கல்லூரி வாழ்க்கையில் நான் பல ஆசிரியர்களைச் சந்தித்திருக்கின்றேன். அவ்வாறு சந்தித்தவர்களுள் எனது மனதைக் கவர்ந்த ஓர் ஆசிரியையாக விளங்குபவர் திருமதி. ராசையா என்பவராவர். அவரிடம் காணப்படும் சிறந்த நற்குணங்களும் சீரிய பண்புகளுமே அதற்குக் காரணமாகும். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு மிகுந்த இவர் எந்த நேரமும் சாந்தமான சுபாவம் உடையவராகவே காணப்படுவார். நேரத்தை வீணை கழிப்பது இவருக்கு பிடிக்காத செயலாகும். எப்போதும் எதையாவது செய்து கொண்டிருப்பதையே பல சந்தர்ப்பங்களில் எம்மால் காணக் கூடியதாக இருக்கும். இத்தகைய குணசுபாவங்களை உடைய இவர் இக்கல்லூரியில் 35 வருடங்களாக கடமையாற்றியிருக்கின்றார். இவர் 1948 ஆண்டு எமது கல்லூரியில் ஆசிரியராக பதவியேற்றார்.

கல்லூரி சம்பந்தமான இவரது சேவைகளை மதிப்பிடுதல் கடினமாகும். இக்கல்லூரியை இயன்றவரை முன்னேற்றவைப்பதற்கு இவர் பெரிதும் முயன்றிருக்கின்றார். அந்த வகையில் இவரது ஆசிரிய சேவையை என்றுமே எம்மால் மறக்க முடியாது. பெரும்பாலும் மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட திருமதி. இராசையா அவர்களிடையே பெருமதிப்பைப் பெற்றுள்ளார் எனலாம். பாடங்களை எளிய முறையில் விளங்கப் படுத்தும் திறமை இவருக்கு கைவந்த கலையாகும். இத்தன்மையானது மாணவர்களுக்கு அவர்பால் ஒரு வித பிடிப்பை ஏற்படுத்துவதொன்றாக விளங்குகின்றது. கற்பிக்கும் விடயத்தில் சிறந்த ஆசிரியையாக விளங்கும் இவர் தன்டிக்கும் வேளைகளில் தாயைப் போல காட்சியளிப்பார். கண்டிப்போடு கலந்த இவரது கருணையான தண்டனைகள் மாணவர் மீண்டும் பிழை செய்யாவண்ணம் இருக்கச் செய்யும் இயல்புடையன.

மாணவர்களுக்கு பாடங்களை கற்பிப்பதோடு மட்டும் நின்று விடவில்லை. அவ்வப்போது அறிவுரைகளைக் கூறி மாணவர்களை நல்லவர்களாக விளங்க வைப்பதற்கு அவர் பெரிதும் முயல்வதுண்டு. அவற்றை இப்போது நினைத்தாலும் உள்ளம் பூரிகவே செய்கிறது. மாணவர்களை சுற்றுலாக்களுக்கு அழைத்துச் செல்வது இவருக்கு பிடித்த செயலாகும். அவ்வாறு அழைத்துச் சென்ற சந்தர்ப்பங்களில் அங்கு காணக் கூடிய காட்சிகளை மிகவும் நுட்பமாக விளங்கப் படுத்துவதன் மூலம் எம்மையெல்லாம் மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தி விடுவார். திருமதி இராசையா அவர்களது முகத்தில் எந்நேரமும் மகிழ்ச்சியும் செந்தளிர் படிமே காணப்படும். பேசும்போது அவரது குரலில் அமைதியும் இனிமையும் பிரதிபலிக்கும். சினத்தல் என்பது இவரது சுபாவத்தில் காண்பது அரிது இளமைக் கால நிலையைக் கடந்து விட்ட போதும் கூட எப்போதும் சுறுசுறுப்பு உடையவராகவே இவர் காணப்படுவார். சுருங்கச் சொல்வதாயின் குணத்திலும் கொள்கைகளிலும் கற்பித்தல் திறமையிலும் அவருக்கு நிகர் அவரென்றே சொல்ல வேண்டும்.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க ஓர் ஆசிரியை எமது கல்லூரியிலிருந்து ஓய்வு பெறவிருப்பதை கல்லூரிக்கு மட்டுமன்றி மாணவ சமுதாயத்துக்கே ஒரு பேரிழப்பாகும். என்றாலும் அவர் தனது உடல் நல வசதிகருதி இளைப்பாறிச் செல்லவிருப்பதால் அவருடன் நாமும் ஒத்துழைக்க வேண்டியே உள்ளது. அவர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்றாலும் இக்கல்லூரியின் சகல முன்னேற்றங்களிலும் அவர் எம்முடன் ஒத்துழைப்பார் என்பது எமது தளராத நம்பிக்கையாகும். இவரது சகல விதமான சேவைகளுக்கும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் நன்றி கூறிவதோடு அவரது வாழ்க்கை சிறந்து விளங்க இறைவனை இறைஞ்சி நிற்போமாக.

தயமந்தி தர்மரட்ணம்
வகுப்பு - 7A

Miss, Y. Jeyaratnam

Our School misses the services of a very talented and efficient teacher this year. That teacher is none other than Miss. Y. Jeyaratnam, who is affectionately known by all the students as 'Yoges acca'. She is an old girl of our school, and later she was a teacher here, from the year 1971 — 1981.

Miss Jeyaratnam taught us Art and Hand-work, and she was a very talented Artist. She did mostly lower school and middle school work. All the girls liked her very much for she always had a smile on her face. She was kind to all the children, even to strangers, but as far as studies were concerned she was strict. She always saw that all the girls were treated equally and also saw that they passed the exams.

Whenever Chundikuli staged a play or an opera or had a special function it was Miss. Jeyaratnam's duty to see to the decorations and stage arrangements. With her imaginative mind and her artistic hand many a time she has changed our hall into a fairy land. Chundikuli's decorations and stage arrangements have

always been highly commended by the visitors, and the credit goes to Miss. Jeyaratnam.

Miss. Jeyaratnam was a devoted S. C. M. teacher. Her leadership qualities and her faith in the Lord, made the S. C. M. meetings very interesting and enjoyable. When we had Bible Studies, she used to tell us of her own experience in her, spiritual life, and we enjoyed listening to her. She organized hospital visiting and Christmas parties for the patients. She did quite a lot of work among the patients. It was a real service to God.

Miss. Jeyaratnam was also an enthusiastic guider in our school. She did a lot for the guides. She took after Miss. Thambiah. She never let our standard go down, and because of her intensive work the 1st Jaffna pack always 'shone' wherever it went.

We wish her all the best for her future, and we hope she will re-turn to us some day. May God bless her.

Dhamayanthi Karunanathan
Advanced Level I (Com)

Adieu Mrs. Saverimuthu

Mrs. Desiree Savirimuthu, the western music teacher at Chundikuli Girls' College, left us at the end of last year. It was with great sorrow that we had to bid her adieu. She leaves behind a great void and it's doubly so, as she was my teacher of pianoforte.

I was a little girl, when I first came in contact with her. It was the teacher pupil contact which I cherish with reverence.

I started my music lessons at the age of seven, under her able guidance and I proudly attribute my stride in the study of western music to her. She was always, kind and gentle and guided my little faltering fingers properly.

Mrs. Saverimuthu has toiled for our College for seventeen long years, and her services to the musical world in our College has been innumerable.

The various ballets, plays and musical shows which our College produced have had, Mrs. Saverimuthu as the live wire. It was her melody at the piano, which had sought success at every musical production.

She has been a versatile person, and Chundikuli Girls' College owes a deep debt of gratitude to her. We wish her and her family every happiness in her retired life.

Shamithra Kumaradas
A/L I Science

Miss D. A. Daniel

Miss Diana Arunthathy Daniel was and still is 'Arunthy acca' to most of us but we never dared to address her so. I remember the first day she strode into our class, she really did make us sit up with her 'no nonsense' manner. At first she wasn't very friendly or communicative, any attempts to break down that barrier of reserve was met with a cool stare, which would freeze us to the spot. But as days went by, we could see what was behind that jacade of reserve.

She set a very good example to Ulysses S. Grant's idea of duty, who said "No personal consideration should stand in the way of performing a public duty". She really was a martyr for duty. She made us do all those undone things, which we used to ignore or conveniently forget.

My class mates and I had an enjoyable but benefecial time when she was our class teacher. She would arrive before the bell rang, and sit at her table watching us, entering class and settling down for the day. Late comers would be questioned till they squirmed in their seats, and even absentees who arrived minus their excuse letters were the target of her sharp tongue. Amidst her cross-examination, she would suddenly start the lesson by questioning a student who least suspected that she was being observed. She had a sense of humour which would peep in at unexpected moments, and by the time we understood it and begin to laugh, she would have continued with the lesson. In short she was very unpredictable.

In moments of distress and trouble Miss. Daniel was a tower of strength. True to Mazzrni's words who said "Good

counsel has no price" she spent much of her leisure time with us, and advised us in many different ways. My classmates and I remember her with heart felt gratitude. Even though we spent very little time with her, we've benefited from it very much. And I thank God for giving us the opportunity to meet her and be under her guidance.

Miss Daniel who is a graduate and, a Diploma holder was a hard working and efficient teacher. She taught Mathematics, General science, Physics and Chemistry. She was always in very simple attire, with only a handbag and wrist watch as her accessories.

"True eloquence consists in saying all that is necessary and nothing, but what is necessary". True to the above words, Miss Daniel wasted no words when teaching. She won our attention by giving us the necessary fundamental facts.

Even though she has spent only five years with us beginning from 1978 to 1983, her somewhat outstanding personality has left a deep impression on us.

Miss Daniel was staff adviser for the S. C. M. too. She part took in the activities of the S. C. M. with great enthusiasm and took any kind of challenge in her stride.

In conclusion I thank her for all her untiring efforts in lending a hand to develop our education and character, and wish her a very happy wedded life.

May her voyage on the sea of matrimony be a long and prosperous one, always blessed with fair weather and much happiness.

Sherine Manuelpillai
G. C. E. A/L (Science)

Miss. S. Karunananthan

It is indeed a privilege and honour to pay a tribute to some one who practises what she preaches. Miss Suganthi Karunananthan true to her favourite Bible verse "Rejoice in the Lord always" is always with a smile, which brightens up her pretty face. Her pleasant endearing ways and lovable qualities have won her a place in the hearts of everyone of us. It would not be an exaggeration to say that she is the embodiment of modesty and patience for we have never witnessed her either losing her temper or hurting anyone.

Miss. Karunananthan has spent the major part of her life in this school. She was a student here till 1974 and after her graduation she joined the staff in 1979. When I was in the lower classes she was the captain of Page House. I can remember very well how with great patience and love she trained us for the singing competitions-Later as our Zoology teacher she created an interest in that subject. When-ever we made mistakes she corrected us with love.

Miss. Karunananthan is blessed with many gifts. Her skill in both Western and Eastern music is well known. She was involved in all school activities connected with music. Chundikuli Girls' College Choir is considered to be the best in Jaffna. We all know that Miss. Karunananthan too worked to raise it to the present standard. Be it a Carol service, Easter Contata or Bajanai, she gave her best for the school. All the functions in the school namely Prize Giving, Ballet etc. were not devoid of Miss Karunananthan's skillful touch. As a student she belonged to the Page House, but as a teacher she was house mistress of Carter House. Yet she did not go by "sentiment" but

instead as a conscientious teacher did her best for Carter House. The Carter House girls will be a witness to this fact.

However it is to her unearnable contribution to the S. C. M. of our school that needs special mention. She was one of the staff advisers of the S. C. M. and did more than her share in giving and encouraging the students. She is God fearing and leads a good Christian life. There was not a single function in which Miss Karunananthan did not participate. She has organised camps and Christmas parties very efficiently.

November second is a memorable day for the members of the S. C. M. They bade "Good bye" to Miss. Karunananthan. The sad faces with eyes filled with tears showed the love and respect the students had for her. None of us can forget that day and I am sure that Miss Karunananthan too would remember that day throughout her life. In her address she told the students "Whatever you attempt if you commit it in God's hands it will end well." The Christian girls are indebted to Miss Karunananthan for her selfless service.

Her teaching career was brief but the impact she had on us by her hard work is great. Her departure is certainly a big loss to the school. She is leaving us to enter into a new life in a new place. We wish a very her happy and meaningful wedded life. May God bless her.

Manjula Wijeyarajah
G. C. E. A/L (Science)

"Open Day" at Girls' College

The gates of Chundikuli Girls' College were kept "wide open" on the 4th day of June 1983. To an unsuspecting spectator, it would have appeared to be the Annual "Parent-Teachers" get-together. But it was not that traditional Parent-Teachers' meeting that drew such a vast crowd of parents into the precincts of this great Institution. Every class room of the Institution was a hive of activity where children of the various classes from Grade VI upwards, played their role marvellously well to the great amusement and excitement of their parents who thronged in such large numbers to have a look at their children's handwork, a demonstration of a surer way of learning—the Learning By Doing.

The map at the entrance gave the parents a clear indication of the location of the various classes and their exhibits. The exhibits were arranged so beautifully in accordance with their Departmental scheme and a hierarchy could be observed from one class to another. The girls had decorated their rooms, each in a different way and had clear guides at the entrance both in chart and human forms.

The models and the experiments had been done with so much of accuracy and care and a lot of pre-planning had gone into it. The children had a clear picture of what they were explaining and everyone of them enjoyed doing it. The happiness and pride in the children's faces cannot be explained in words when an experiment worked as they desired. If by chance something went wrong, they patiently tried and called us back to show that they had succeeded. Another welcome feature was that the majority of them tried to explain in English.

Not only the children and their proud and happy teachers, I am sure the parents and the grand parents would have been doubly satisfied firstly to realise that their children were well informed and given a complete education and secondly to learn from them many things they would have been ignorant of.

An educational exhibition of this type is a must to every institution to take the minds of the children from this continuous mundane teaching—learning routine. This creates an interest and curiosity in the minds of even the school children who otherwise may have found certain subjects and techniques difficult to understand. More than half the burden of the teacher is also relieved.

Usually these days students at the secondary education are fully embedded in dissatisfaction and incomplete knowledge. But this type of organised activity classwise ensures maximum participation of the pupils as well as even distribution of participation. This also makes children of different standards but of similar interest work together. They also develop and learn to maintain human relations, division of labour and also develop the ability to locate and solve problems. Also they develop the habit to experiment at home with the available resources and make them practical in their outlook. This encourages individual as well as group work and also provides a chance for the teacher to know her pupils intimately, so that she could evaluate their capabilities and guide them accordingly.

I congratulate the Principal and the teachers in charge to whom all the credits should go for helping their pupils

to set up such a beautiful show and helped them in making such skills such as competency to handle apparatus, collecting specimens, observation, reference and drawing charts to scale.

The Chundikuli Girls made learning a game and a game of learning by adding humour and glamour.

Mrs. G. Pararajasingam
Parent

Our English Day

Our English day was held on the 27th of November 1983. Every participant deserved congratulations in her surprisingly successful performance. All the students including the little ones of grade one displayed their talents in various ways.

Once the Principal 'Set the ball rolling' with her opening address, the babes of the school displayed their skill in Percussion Band, painstakingly obeying their conductor. I heartily agree with the compere Premini Chelliah who named them "James Last and his hungry musicians", for they did really sound hungry for a well deserved round of applause. The story of the 'Beauty and the Beast' was staged by the pupils of grade five. A Peacock dance, and a country dance also was performed by the Lower School.

Some of the students of the Middle School staged a scene from 'Oliver Twist' in which poor Oliver had to go through many hardships when he was accused of theft. A Choral recitation also was conducted and the students of grade nine, who were named 'The croaking Crows' by the compere, sang a few songs,

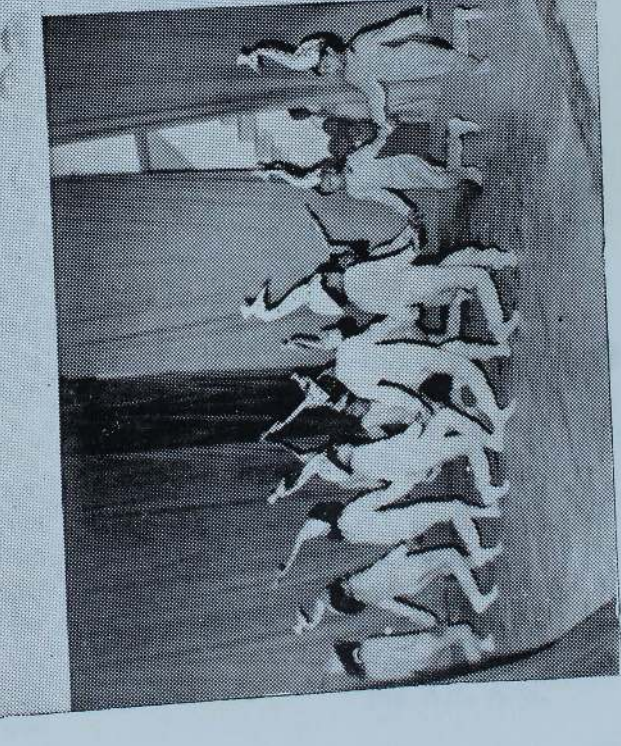
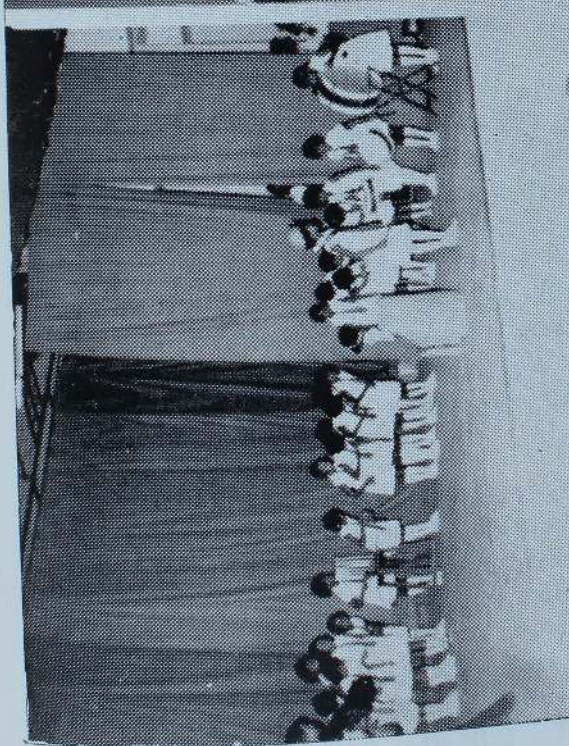
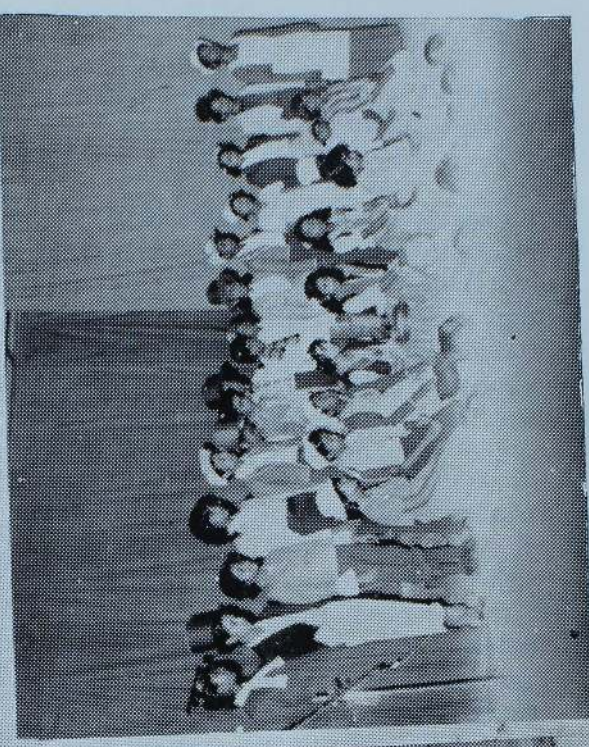
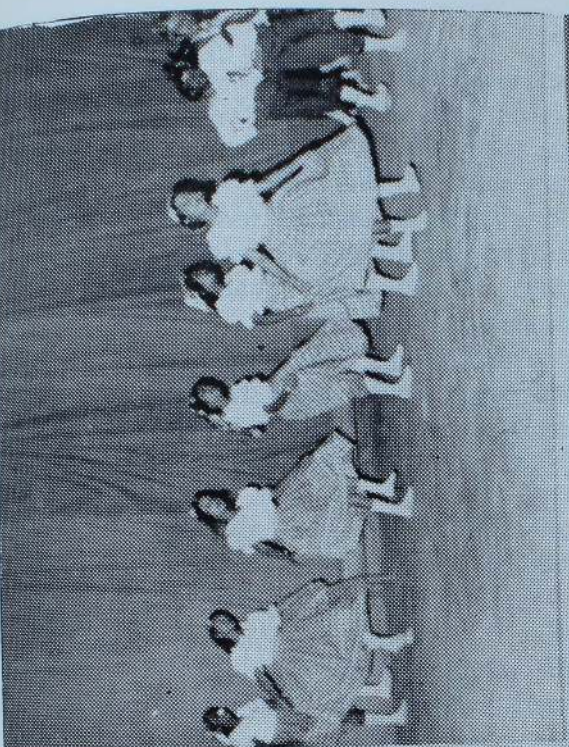
Some of the students of the Upper School who were introduced as the 'Greatest singers in Jaffna (only in Jaffna)' gave us a few songs. Soon after this Miss. Vasuki Rajasingham lifted us to poetic heights by her dexterous delivery of 'Ode to duty'

The distribution of Prizes by our former Principal Mrs. Chelliah, our principal Mrs. Jeyaweerasingham and three other senior teachers took place in between the items. In addition to this we were well entertained and rather tempted too by the commercial advertisements, which were mimicked by some of the students.

In short, it was very hilarious and entertaining programme, and I'm sure all of us benefited a lot from it.

This day was memorable and wonderful, and this could not have been achieved if not for the encouragement and support extended by our Principal, and teachers-in-charge. I hope this 'English Day' will spur us on to attempt greater things in this field.

Dhamayanthi Karunanathan
(On behalf of the student
organisers)

ENGLISH DAY 1983

Permanent international Peace is an impossibility

Today the world has been changed into a battle field where the nations are fighting out of greed for power and prestige. The "BIGGER" nations are trying to capture the smaller third world nations, which are struggling for freedom and permanence. The word called "FREEDOM" is a struggle. If a nation wants to get free from another there is always a war. If a war starts, there won't be any peace in both the nations. There will be a struggle on both sides.

If there's peace in a man's heart, there will be peace in a home. If there's peace in a home there will be peace in a nation. If there is peace in a nation there will be peace in the world. But, **THIS IS IMPOSSIBLE**. If man doesn't have peace within himself, there won't be any peace in the world. The world will be full of wars.

The strife torn MIDDLE-EAST has been a cauldron and simmering activity, bringing in its wake destruction and devastation. It appears that the people of the MIDDLE-EAST have learnt to live with mortar and shells flying around them. Even the United Nations, the greatest Arbitrator, has failed miserably in its efforts to bring about permanent peace in the MIDDLE-EAST.

Even the African states which attained their independence, recently are not covered by a general rule. Democracy there has taken a quick violent fall, and communist ideology has spread its vicious circle far and wide, sharking down their very democratic foundation, and paving way for disorder, confusion and instability. Their

economy has taken such a down-ward dip that hunger and poverty stalk them at every turn.

Soviet Union's forceful occupation of Afghanistan proves our point of the "BIG BROTHER" trampling the smaller one. Despite Soviet Union's mighty military power, the courageous Afghan Relices have kept the "BIG BROTHER" gussing with their tactical fight between the smaller parts of armies off and on.

Democracy appears to have taken a back seat in the South-East Asian Countries. Even in Sri Lanka, where the "De Gaulle" type of democracy is now leading towards a fascist dictatorship. The periodical ethnic conflicts, not to mention of recent upheavels, taking its full toll, bear ample testimony to it.

IS PERMANENT PEACE ALWAYS GOOD?

It will be good if there's permanent peace in the world. But from the time God created the world there has been no peace till today.

The world in general is torn with conflicts and conflagration. We are on the brink of a nuclear active Volcano. It might erupt at any moment, and then the nuclear activated conflagration might wipe off almost the entire world population. Permanent international peace is now an impossibility. It may be a possibility in the event of a global holocaust.

Premini Chelliah
Pre A/L Arts.

My Favourite Writer

My favourite writer is Dostoyevsky. He is a Russian writer. He lived in the 19th century. He was one of the fathers of Russian literature. He was a great writer.

Dostoyevsky's greatness is the love for the people. Though he criticized the people he really loved them. In "A funny man's dream" he states, "I have seen and known that people can be wonderful and happy without losing their ability to live on this earth. I do not want to and cannot believe that evil is the normal state of people". From this, one can see that he was a lover of man. In all his books he preached love. By his books one sees that man need not be bad after all. This is the word he had for the world.

"The insulted and the humiliated" is one of his earliest novels. It is somewhat an autobiography. It is about the downtrodden people of the world. It makes every person realize that he is also a cause for these people's situation. The little orphan girl urges every one who reads this book to do something drastic to make the world better. It shows that people even grudge the children's innocence. This book has a sentimental side also. But any way I like it very much.

Dostoyevsky was a philosopher. This is his speciality. He defines freedom as a great philosopher. "What is liberty? It means freedom. What kind of freedom? Equal freedom for all to do whatever they wish within the framework of the laws? When one may do whatever one wishes? when one possesses a million. Does freedom provide each man with a million? No. What is a man without a

million?. A man without a million is not one who does whatever he pleases, but one who is treated in any way it pleases others."

Here Dostoyevsky defines the world itself. He tells that all this freedom we talk about is nothing but emptiness. Freedom is something else. No one can have freedom as we define it. When we become unselfish, love others and care for others, we will get freedom. Every man must find his own freedom. Any way freedom is not an easy thing to achieve.

He then says in the "Dream of a ridiculous man", "one should love others as one loves oneself. That is the main thing, that is all, nothing else, absolutely nothing else is needed, and then one would instantly know how to go about it. It's nothing but an old truth, repeated and read billions of times, and yet it has not taken root".

"Consciousness of life is superior to happiness." "This is what we must fight against. And I shall. If only every one wanted it, it could be all done at once." Though it is a dream of a ridiculous man it has sense. It has more sense than what we hear from normal people. One does not need to explain what he said. It is clear as crystal. Every one can see that he was aware of the problems the people faced and he was in it. It is also clear that he wanted to make people realize the kind of life they were leading.

Then he says, "A strongly developed individual, confident of his right to be a person and without any personal fear for himself, can use his personal qualities for all others, so that they may become independent and happy individuals like

himself". I think that this is what he wanted every person to do. One can see that if we follow this idea the world will surely turn over. One who reads this paragraph will know at once that Dostoyevsky is a great writer. He not only shows our faults but shows how to amend them. These are the characteristics of a writer. He has them alright. He was a true writer.

He shows us the way. "If you sin yourself and grieve into death for your sin or for your sudden sin, then rejoice for others, rejoice for the righteous man, rejoice that if you have sinned, he is righteous and has not sinned. He shows us the unselfish way. The way to inner happiness.

In "Crime and Punishment" he makes us feel sorry for the murderer. We feel that we have no right to condemn him. It shows us that we have no right even to say that he is wrong. We are also a cause to what he does. The world's situation makes him do it. He makes us see the story from all sides. That is what is most special in this novel. Every one is a cause for what happens in the world. That is what Dostoyevsky has to say.

"Suppose I am a fool... but if I make a mistake I am sincere and honest in it". This is the actual picture of Dostoyevsky's most loved characters. This is the ideal Dostoyevsky character.

We find that Dostoyevsky stands separately in the world of writers. He idealised a world with strict characteristics. But not at all strict. A world which has no grievance-a heavenly world.

In "The Brothers Karamazove" he argues throughout the novel. Arguments between the people's policies. It is with confidence that he writes this novel. The novel itself makes a new world. He makes the world realize the truth. Every one is sure to notice this. It is a classical work. At one point Alyosha tells "It is indeed with one's inner self, with one's guts that one wants to love. I believe everyone must learn to love life. To love it more than logic. This is one of his greatest teachings.

Dostoyevsky's short stories are also very nice. They are as good as the novels. Sometimes they are even better. But the idea is always the same in different forms.

As a great writer he states "I am still a child of times, a child of unbelief and doubt, and I know that I shall remain so till my grave. What fearful torment this thirst to believe has cost me, and the more argument I find to the contrary, the stronger it becomes in me".

That is Dostoyevsky. He thirsted for the truth till the end of his life. Many followed this ideal. But many should follow his ideals.

Vasuki Rajasingham
Grade 10 A

Private Tuition

My mother repeatedly says that during her school days, only pupils who were backward in school or had excess money to waste, went for private tuition. But now we find that students of all levels, both educationally and socially, attending private tuition classes, and these are being run as parallel institutes to regular schools in our island.

Although many would say that this situation has arisen due to the frequent changes in the system of education in our country and the keen competition in examinations, the real cause is purely social and not educational.

Students prefer to attend private tutorials because these centres are run on good business lines. They show more concern in students and try to build confidence in them because of commercial and economic advantages. The parents too in turn feel that their children should attend private classes to pass examinations. Also they give intensive instruction and give more importance to portions that are likely to be included in question papers. By this method, the students go with confidence into examination halls.

Because a large number of children learn in these private tuition centres, the load and responsibility of the school teacher is reduced, and the teacher in turn tends to show indifference and drive more students to the tutorials. As a result the duty-minded and conscientious teacher too gets disappointed because she finds her lesson stale to her students. This goes on in a vicious circle, the teacher blaming the tutor, and the tutor blaming the teacher confusing the students and their parents.

The advantages and dis-advantages of private tuition are many and varied. But the four major disadvantage I would think are :-

1. Since the students are occupied all the time, attending extra classes, they don't find time even to think of God.

2. Our schools give more importance to discipline, but the main cause of indiscipline among our students could be attributed to the private classes.

3. The children are away from their homes most of the time and so the affection and love between parent and child is reduced and this leads them away to do wrong things. The parental control and love is fast diminishing.

4. The students do not study on their own because they feel satisfied that they have been taught again and again but no learning has taken place. And their parents, even if they are highly educated, do not supervise their work because they feel that they have handed over their responsibility to another person apart from the school teacher.

Now, attending private tuition classes have become necessary to many students. The only way to reduce this is for the schools to arrange remedial teaching and coaching classes supervised by the school head. In any case Private Tuition has become a "Necessary Evil" to all of us.

Joy Sudharshini Pararajasingam
Grade 10 'A'

Cancer is Preventable

The human body consists of organs and tissues which are made up of very small structures called cells. Cells of different body tissues have different functions. But they all reproduce by dividing. This process of dividing is well controlled. However, sometimes this division is uncontrollable and an abnormal growth occurs. This growth or cancer spreads without control invading the surrounding tissue and often travels through the blood to the other parts of the body.

Cancer arises in any organ or tissue of the body. It grows very slowly. People know the causes of some cancers and can prevent occurrence. However the patient with cancer cannot transmit the disease to a healthy person.

Before the cancer, many warning signals take place in the body. Such as unusual bleeding, change in bowel movement, difficulty in swallowing and a nagging cough. Many cancer causing factors have been identified. But the dominant factor is Tobacco. Cigarette smoking accounts for about 30% of all the cancer deaths in the world. The next main factor is alcohol. This causes cancer in mouth, oesophagus and liver. Chewing betel, lime and tobacco cause

cancer in the mouth. The other cancer causing factors are industrial products, diet, medicines and infection.

In viewing the world as a whole, the network effects of many known causes of cancers remain substantial. Though none is as prominent as the large net worldwide effect of tobacco. Though many cancer causing factors have been identified at least a few still await discovery.

In treatment the early detection is very important. The earlier the treatment starts the better the chances for a cure. Early discovery may permit cure or prevention of cancer. People can prevent this disease by many ways. Primary health workers can visit homes. Other preventions are self examination and avoiding cancer causing habits such as smoking, drinking, chewing betel, lime and tobacco.

The community need not wait for the scientists to prevent cancer. Effective action can be taken by every community to prevent the occurrence of cancer.

Dushyanthi Deivendran
Grade 9 A

Computer age has come

The computer is one of the most incredible inventions of the modern world. It was intended to do calculations more quickly than manually. But now it has spread its influence into many fields hitherto unexpected.

Computer was first invented in the United States of America. The original type consisted of a large machine. In order to house a computer a space like a large hall was needed. The data for running a programme was punched into cards. To work out big mathematical problems numerous cards had to be fed. Therefore the cost of the computer was also very high. So only very rich institutions normally handling large calculations were able to use the computer.

As the time went on, the data was recorded in discs and magnetic tapes. The size of the machine became smaller. Due to this, the cost was less, and more people and institutions started using the computer. In developed countries practically all the institutions, schools and colleges have started using the computer. Thus computer programming has become a compulsory subject in all teaching institutions. So much so, that persons who cannot run a computer programme are considered illiterate. Within a few years the computer is being used in many fields.

A few years back the micro computer was invented. This resulted in the cost and the size becoming very much less. The

use of the computer became more popular. It is used to store instructions and get work done through robots. A robot carries out all the main functions in factories and industries. A robot can do the work of several hundreds of men. Aero-planes are directed by the computer. Rockets and satellites are controlled by the computer. When these are drifted away, the computer automatically corrects the path.

Now there are pocket computers which are reasonably cheap. A business man can pre-record all his work, which he has to do the following day. It reminds him of each job at the right time. Even house-wives follow the same procedure with the aid of the computer.

There are certain disadvantages of using the computer. Most people will not use their own minds in solving problems. Some workers in the factories will go out of employment. Some computer banks, when it lacks one or two important information will give wrong answers. Some times the computer can misdirect even an aero-plane on a wrong path. This happened recently to the Korean plane which drifted over a Russian Island and was shot down.

It is now feared that a future Robot with a vast store of memories will one day rule the world!

Pamathy Nadarajah
Grade 9 'A'

A little knowledge is a dangerous thing

A little knowledge is often dangerous because it makes us proud and conceited. A really learned man is very humble of his knowledge because he feels that the more he knows the more he has got to know. I would like to cite two examples to illustrate the truth of this saying.

There was a little boy who lived near our house. He was very interested in electronics and he had read many books about them. One day there was an electricity short circuit in the house. So his mother called on the electrician but the electrician was not at home. So the boy's mother knowing that her son was interested in electronics warned him not to meddle with the leak. But the boy was so curious that he ignored his mother's warning and meddled with the leak without his mother's knowledge. Suddenly he had a terrible shock and if his mother

hadn't noticed it at the correct moment and put off the main switch he would have died of an electric shock.

A man I knew was very fond of reading books on medicine and he thought he knew everything about medicine. One day he had a severe abdominal pain and after that he used to have it very often. But he didn't go to the doctor but started treating himself with the little knowledge he had about medicine. When the doctor came and checked him it was found out that he had a stone in the kidney. After an operation he was alright but this bitter experience had taught him a good lesson and he realized the truth of the saying "A little knowledge is a dangerous thing."

Niruthika Selvanayagam

Grade 9 B

'Gandhi'-The best film I ever saw

When feature articles appeared in the newspapers about the film "Gandhi" my father advised me to read them. I read quite a lot of them. I was fascinated by the struggle of the Indian people for independence from colonialism. I learnt more from my parents. The words like non-violence, non-co-operation, civil disobedience and satyagraha made deep impression in my mind. I was so anxious to see this film 'Gandhi'.

One day I was very happy to hear that a Swamiji from Ramakrishna Mission who came to lecture us on Bahavathgeetha had brought this Gandhi film on video cassette. That night we saw it on our television.

It was a fantastic experience for me to have seen such a grand film. I was somewhat shocked to see that the film started with the assassination of Mahathma Gandhi and his funeral procession.

However many more scenes that followed made deep impressions on me. In South Africa, one day, as a young barrister, when Mahathma Gandhi was travelling in a first class railway compartment, he was pulled out and assaulted by the police. He was later there for having started civil disobedience and we all laughed when Gandhi demanded and got his taxi fare home from the same police when he was set free.

Later when he arrived in India he was made the leader of the Indian National Congress and he became the undisputed leader of the Indian struggle for independence. His word was supreme and everyone else obeyed. His wife Kasthuribai and many other Indian women also joined the struggle for independence.

I knew the exact meaning of non-violence and disobedience only when once Mahathma Gandhi said "They will torture me, they will break my bones and sometimes they will even kill me, but they won't have my obedience" I will never

forget this scene nor this film 'Gandhi'. It has definitely changed completely my outlook and my way of thinking.

I am happy that this film got five Oscar awards. This film was considered the best produced in 1982. Actor Ben Kingsley who acted as Gandhi was awarded the Oscar award for best acting and director David Attenborough was awarded the Oscar for best direction. This is a film that everyone should see.

Vasuki V.
Grade 8A.

'May Day'

The time was nine o'clock in the morning. Johnny and Felicity Gruen, and their parents boarded the four seater plane which was called "the flying Sue". They were travelling to Mrs. Gruens father's house, which was fifty miles away from Boston, the town where they lived. They were flying away happily, when, as they were flying over a forest, the airplane's engine stopped working. The Gruens not knowing what to do, were in a state of desperation, because there was no place to land, since the ground was covered by trees and bushes. Then in agony they began transmitting 'May Day' signals to the nearest rescue station. "Mayday Mayday" cabled Mr. Gruen his heart beating fast. The children were panic stricken and their mother was trying her level best to pacify them. "Mayday, Mayday, Mayday", the call was repeated over and over again. Then suddenly the rescue station seemed to have heard them, for they were transmitting receiving signals. Five minutes passed in silent agony, the Gruens all thought that their doom was

near. Then Mr. Gruen made up his mind, that the plane must land. The plane was running out of fuel now. The children were ordered to sit with their heads on their knees. They made a dash for it, praying that they may land safely.

* * *

Meanwhile the rescue station had got the message from the aeroplane, and the rescue teams were all on their search, looking for a plane among the dark jungles,

Felicity was the first one to come to her senses. When she woke up every thing was in semi-darkness and she could not hear anything except the howling of the jackals. She soon found out that her mother's leg was broken, Johnny's leg sprained and his right arm broken, and her father senseless and was losing blood. Seeing this desperate situation, Johnny decided to go with Felicity and find help for his parents. So taking leave of their mother they went to search for help.

The sun was setting, the children were tired and thirsty. Dragging their feet along they walked on and on, when they suddenly spotted the rescue plane. The children waved frantically and shouted for help. But alas! the plane didn't hear them, nor see them. So the children continued walking. Once they came across a pack of wolves so they started running. While running the children saw smoke rising in the distance. So filled with new hope they ran on. But soon Johnny declared he could not run any more. So leaving him seated on a tree Felicity ran on with the wolves following. Just when the wolves were gaining rapidly on her she reached the

cottage and flung herself beside the door. At that moment a man rushed out and started firing at the wolves. Frightened the wolves headed back to the thicket. The girl was soothed by the man's wife. While bandaging her wounds, they soon had her telling everything to them.

So very soon the kind couple, Johny and Felicity had reached their parents. Mr. Gruen was soon brought back to his senses, and they were hugging and crying over each other while the kind couple stood nearby, smiling as if content.

Jayanthi Sivasothy
Grade 8 A

Autobiography of a kettle

My body composed of metal was lying in the African mines. One day, when the sun was shining brightly, some miners came and took me out from the dark cave, where I was sleeping over the years. From here, I was transported to a factory, where I was melted and given a shape to form kettles with curved spout handle, a bulging body and I was coloured with a pale yellow paint.

Twenty four of us were put into a box and labelled for export to "Sri Lanka". We were brought in a van and loaded into a ship. For two months we were tossed about in an ocean and at last we reached Colombo. One bright morning we received a jolt as we were thrown into a van and brought to a hardware shop in Main Street. We were kept in the front part of the shop and were yearning for a bit of adventure.

Luckily for me, a nice old lady came to the shop where I was, and purchased me for forty rupees. Then I was wrapped in a piece of brown paper and was given a ride to her house in a big Benz car.

As I was meant for the kitchen, I was given a place there. Every morning water was boiled in my stomach and while boiling I give the kitchen maid a signal with a hissing sound. I puff steam out of my spout.

As the cooker on which I was placed was a gas cooker I found myself in a clean condition without losing my colour or taking on soot. In this state of bliss I remained until one night I was stolen. The thief's house was as miserable as hell and dingy as a den. When they lit fire, flames went over my head and handle and soot gathered thick all over my body. I feel miserable and am waiting for a chance to get out of this hell hole. Once, when the thief's wife was washing me in the river I tried to slip out, but did not do so, for fear of being drowned.

Shahila Thedchanamoorthy
Grade 8 B

An autobiography of a Horse

Here I am in this very same stable where I was nearly twenty years ago.

I was born in this very stable and I used to live with my mother and many other horses. My mother was a famous race horse. Many photographs were taken of her during her days.

Some times my master took my mother out. I would wonder where they went, now I know they went for races. My mother would come back looking happy and proud of her medals. In those days how I wished that I could be like her.

One day my master took me along with my mother to the races. I was surprised to see such a big world with lots and lots of people. I watched my mother going inside the grounds. Oh! What cheering she got. At first I was sad to see that my mother was running in the fifth place. But I wasn't unhappy for long. You should have seen her gaining speed and coming first. I was thrilled. And from that moment I decided to become a race horse.

When I was big enough for racing my master took me out to the race course for training. I had to work very hard every day before I was found fit to take part in races.

Days went by and one day my master came to my stable washed and groomed me till I was shining. He told me that

I was really going for a race. I could not believe my ears and I was thrilled. I was taken to the race. When the race started I ran with all my might and I was first. I was very happy.

I went to many more races. You would have guessed I was first in all. Then one day I was put into a box and was taken to a big ship. I stood on that ship for two days and then reached another country. There I was to race with many big horses. I was frightened at first, but when the race began I started running with all my energy put in, for I wanted to show the other horses who I was and I won. Many people came and took a thousand photos of me and would you believe I was in the front page of many papers. Many people came to see me those days.

Now I am old and I race no more but have a peaceful old time with my master and my master is kind to me even now. Oh! and I nearly forgot to tell you who I am. If you by any chance see a picture with my name "TERRY" on it I hope that you would know that it is me.

Gitika Ganeshanathan
Grade 6A.

Good Habits

Every one likes good habits. Children should learn good habits. Wise parents teach good habits to their children, Teachers also teach good habits to their pupils. Children with good habits obey their

parents and teachers. They are always healthy and clever. They are loved by their friends and elders. Good habits make them rise up in life. They are free from evil. God too will bless them.

Dushanthi Arulpiragasam
Grade 6B

My Favourite Book

Many books are to be read only once. Some are to be read a number of times, while a few others are useful at all times. My favourite book belongs to the last kind. Its name is Everyman's Encyclopaedia. It is published in twelve volumes.

A favourite friend is one in whose company we seek always to live. A favourite dish is one which we wish to taste again and again.

Similarly, a favourite book should be one which we should never tire of reading. My favourite book is never likely to be dull, because it cannot be read through quickly. As a matter of fact it is not a book to be read like most other books. It is for reference-for consultation. A friend who is full of knowledge.

Whenever I am free I sit down in front of the book-case where I keep the twelve volumes. Then I take out one of them at random. As I turn the pages in a carefree, manner what a treat of knowledge I get!

History and names of persons I have little read about, unroll themselves before me events, times and places I have often

heard of. Learning becomes a hobby and knowledge comes by way of amusement.

Sometimes I go to pictures or attend a lecture given by a scholar. I hear about many events and names for the very first time. I make enquiries from my friends or from my neighbours in the hall, but often I get no satisfactory answer. Then I remember my faithful friend and adviser, and decide to consult it on reaching home.

Often, after returning from school, I have rushed straight to my study and turned up this useful book, even before undressing or greeting anybody in the house.

My classmates think that I have a special tutor at home who teaches me a lot of things daily. In a way, they are right, but my special tutor is not a man or a woman, but a book, my favourite Encyclopaedia. But they were burnt in the recent riots. Oh, what a sorrowful incident it was! I hope to get my favourite Encyclopaedia soon when my daddy goes to England next. All these past days it was my favourite book.

Abiramee Thangaraja
Grade 6C

இருளினிலே ஒளியாய்
கலையினிலே மேன்மையாய்
மக்களிடையே அறிவாய்
விளங்குவதே கல்வியாய்

உலகத்திற்கே முதல்வனாய்
நாட்டிற்கே அரசனாய்
வீட்டிற்கே அறிவாளியாய்
விளங்குவதே கல்வியாய்

படிவு என்னும் மூன்றெழுத்தும்
அறிவு என்னும் மூன்றெழுத்தும்
அமைதி என்னும் மூன்றெழுத்தும்
கல்வி என்னும் மூன்றெழுத்தை
அடைகிறது.

கணக்காளன் என்னும் பட்டத்தையும்
விஞ்ஞானி என்னும் பெருமையையும்
சட்டத்தரணி என்னும் சிறப்பையும்
எய்தியவுடன் கலைஞன் அல்ல.

பட்டம், பெருமை, சிறப்பையும் எய்திய
- அவன்

உலகிற்கே முதல்வனாய்
நாட்டிற்கே அறிவாளியாய்
விளங்குவனே கலைஞனாய்

கல்வி என்னும் முதல்வனை
அடைந்தவன் தான் ஒருவனாய்
அவனிற்கு பின்தான் தோன்றியவரே
கலைஞராய்! அவனோ?... இறைவனாய்

O/L என்னும் படகில் ஏறிய மக்கள்
A/L என்னும் கரையை அடைந்து
கம்பஸ் என்னும் நாட்டுக்குள் புகுந்து
பரப்புவதே கல்வியாய்

கல்வி கல்வி கல்வியாய்
கடைசிவரை கல்வியாய்
ஈறுவரை கல்வியாய்
கல்வியோ !!!
'கல்வியாய்'

யோகலநாஜினி யோககோபாலகிருஷ்ணன்
தரம் 9 B

பெண்ணின் பெருமை

“ஒரு பெண்ணால் எதையும் செய்ய
முடியும்” என்பது இன்றைய சமுதாயம்
ஏற்றதொன்றாகும். அன்று தொடக்கம்
இன்று வரை பெண் இனம் தன் பெரு
மையில் கொடி கட்டிப் பறக்கிறது.
“ஆவதும் பெண்ணாலே அழிவதும் பெண்
னாலே” என்றும் “பெண் புத்தி பின்
புத்தி” என்றும் பெண்களைப் பற்றி பழ
மொழிகள் மொழிந்தார்கள் எம் முன்
னோர்கள்.

கவிஞர்களின் கற்பனையில் தோன்றும்
பெண்களை நாம் நோக்குவோமானால்,
“பிறை மதி போன்றவள்” எனவும்,
“மலரைப் போன்றவள்” எனவும், “இறை
வன் தந்த இயற்கைச் சீதனம்” எனவும்,

அவர்கள் பாடியதை நாம் காண்கிறோம்.
கவிஞர்கள் மாத்திரமன்றி கலைஞர்களும்
பெண்களை கற்பனைகளாக வடிக்கிறார்கள்.

அக்காலத்தில் தோன்றிய இலட்சிய
வீரப் பெண்களை நாம் எடுத்துக் கொண்
டால்; கற்பில் சிறந்த கண்ணகி, வீர
தாகம் மிக்க ஜான்சி ராணி, ஸ்ரீ மதி
காமா, ராணி சென்னம்மா, மங்கம்மா,
சுரேஜினி தேவி ஆகியோரும், மாதவியும்,
உலகக் குருவான மணிமேகலையும் சிறந்த
இலட்சியப் பெண்மணிகளாவார்.

இப்படியாக இருந்த காலத்தில் தமிழ்
நாட்டிலே பெண்களின் பெருமை குன்றி
யது. ஆண் வர்க்கம் பெண் வர்க்கத்தை

அடிமையாக்கிக் கொண்டது. அடுப்பது எதும், இனத்தைப் பெருக்குவதும் தான் பெண்கள் செய்யும் கடமையாக இருந்தது. கணவனை இழந்த பெண் கைம் பொம்மையாகி விட வேண்டும்; தீக் குளிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் தமிழ் நாட்டிலே நியதிகள் இருந்தன. அதைப் பெண்கள் செய்யவே வேண்டும் என்ற கட்டாயமும் இருந்தது. தமிழ்ப் பெண்கள் பண்பாட்டில் சிறந்தவர்கள். அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு ஆகிய நான்கு நற் குணங்களையும் ஆபரணமாக அணிந்தவர்கள். அவர்களின் நடை, உடை, பாவனையில் அழகு இருந்தது; அடக்கம் இருந்தது. ஆண்கள் முன் தலை நிமிர்ந்து நிற்காதவர்கள். இத்தகைய குண இயல்புகளைக் கண்ட ஆண்கள் பெண்களை அடிமைப் படுத்தினார்கள். இப்படி நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில்தான் தோன்றினான் புரட்சிக் கவிஞன் பாரதி. அம்மூட நம்பிக்கையில் ஓர் புரட்சியைக் கொண்டு வந்தான். நங்கை என்னும் நல்லாளை அடிமைப் படுத்தும் மடமைமிக்க மனிதரைப் பார்த்து பாரதி கலங்கினான்; பெண்ணுக்கு சுதந்திரம் அளிக்க துடியாகத் துடித்தான்.

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொழுத்துவோம்”, என்றும், “ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்றெண்ணியிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார், வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணை பூட்டி வைப்போமென்ற விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்.” எனவும் அம் மடமையைச் சுட்டிக் காட்டிக் கவி இயற்றினான். தனது கற்பனையில் ஒரு புதுமைப் பெண்ணைக் கண்டான். பெண்ணுக்குச் சம உரிமை வேண்டும் என வாதாடினான். வெற்றி காணத் துடித்தான். இவை ஒரு புறமிருக்க;

கற்புக் கரசிகளான கண்ணகியையும், மாதவியையும் எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களின் கற்பின் பெருமை விளங்குகின்றது. கண்ணகியின் பொறுமை ஒவ்வொரு பெண்ணிற்கும் இருக்க வேண்டிய தொன்றாகும். கண்ணகி வீட்டைவிட்டு வெளிவராத பெண். வெளி நாட்டில்

பாண்டியனை வெல்கிறாள், எனில் நாம் அவள் பெருமையைப் பேசவும் வேண்டுமா? தனது கற்பின் மகிமையால் பாண்டிய நாட்டையே எரிக்கிறாள். கண்ணகி சோழ நாட்டில் பிறக்கின்றாள். பாண்டிய நாட்டில் கணவனை இழக்கின்றாள். சேர நாட்டில் தெய்வமாகின்றாள். இலக்கியப் பெருமை மிக்கது அவள் பெருமையும் புகழுமாகும். மூவரசர்களின் பேரரசையால் வெட்டுண்டு கிடந்த தமிழ் அன்னை கண்ணகியின் வாழ்வால் புத்தியிர் பெற்று விளங்குகிறாள். இன்றும் கூட மதுரையில் கண்ணகி தெய்வமாக குடி கொண்டுள்ளாள். தீர்க்க சுமங்கலியான பெண்மணிகள் இன்றும் கண்ணகியை குல தெய்வமாக வணங்குகிறார்கள். கண்ணகிக்கு அடுத்ததாகக் கற்பில் பொற்குடமாக மிளிர்கின்றாள் மாதவி. எழில் நிறைந்தவள் மாதவி. அவள் பரத்தையர் குலத்தில் பிறந்தவள். பரத்தையரைப் பழிப்பதே இன்றும் அன்றும் வழக்கமாகும். மாதவியும் கோவலனும் ஒருயிரும் ஈருடலும் போல் வாழ்கின்றார்கள். கற்பின் நெறி தவறாது வாழ்கிறாள் மாதவி. கணவனைப் பிரிந்ததும் துயர்கொள்கிறாள். துயரின் காரணமாகப் அவ்வுரை விட்டே செல்கிறாள். இவ் விருவரினது பெருமையும் இவ்வுலகத்தை இன்று வியப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

இனி வீரத்தில் சிறந்த பெண்மணிகளான ஜான்சி ராணி, ராணிசென்னம்மா, ஸ்ரீமதி காமா, சரோஜினி தேவி ஆகியோர் பாரத சுதந்திரத்திற்குப் போராடியதில் பெருமை மிக்கவர்கள்.

ஜான்சி ராணி, ஜான்சி என்னும் நாட்டை அரசாண்ட அரசனின் மனைவி அவளின் இயற்கைப் பெயர் மகாலட்சுமிபாய் என்பதாகும். கணவன் இறந்ததாலும், தனக்குவாரிசு இல்லாதிருந்ததாலும் தானே வெள்ளையருடன் போர் புரியச் சென்றாள். போர்க் களத்தில் எரிமலையாக வெடித்தாள். புறமுதுகு காட்டாமல் போராடினாள், வெள்ளையர் அவளை எதிர்க்க முடியாமல் திண்டாடினர். கடைசியில் வெள்ளையரின் கையில் அகப்படா

மலே வீர மரணம் எய்தினான். அன்றிலிருந்து அவள் “ஜான்சி ராணி” என்னும் பெயருடன் உலக மக்களால் புகழப்பட்டாள்.

ராணி சென்னம்மா என்னும் பெண்மணி அந்நியனுக்கு பாரத மக்கள் வரி செலுத்தும் அநியாயத்தைக் கண்டு உள்ளம் கொதித்தாள். பாரத மக்கள் வரி செலுத்தக் கூடாதென வாதாடினாள்;

ஸ்ரீமதி காமா என்னும் பெண்மணி அந்நிய வெள்ளையனுக்கு நியாயத்தை எடுத்துக்காட்டும் பணியில் ஈடுபட்டாள், நியாயத்துக்காகப் போராடினாள்.

சரோஜினிதேவி என்னும் பெண்மணி வெள்ளையரின் கொள்கையை எதிர்த்து பாரத விடுதலைக்காக சத்தியாக் கிரகம் இருந்து சுதந்திரத்திற்காகப் போராடினாள் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிய பெருமை இப்பெண்களையே சார்ந்தது ஆகும்.

மணிமேகலை உலகக் குருவாக பக்தி கிரத்தையுள்ளவளாக விளங்குகிறாள். மணிமேகலை தன்னை உலகிற்கே அர்ப்பணித்து மதத்தை வளர்க்கும் சேவையில் தன்னைத் தியாகம் பண்ணுகிறாள். எமது முற்காலத்துப் பெண்களின் வீர தீர செயல்களைப் பார்க்கும்போது நான் பெருமிதம் அடைகிறேன்.

இன்று பாரதி கண்ட கனவுகள் பலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. பெண் இன்று சகல துறைகளிலும் முன்னேறி வருகிறாள். ஆணுக்குச் சமனாக முன்னேறுகிறாள். ஏன் இன்று தேசங்களைக் கூட ஆழ்கிறாள். இந்தியாவையாரும் இந்திரா காந்தியும், இங்கிலாந்தையாரும் மாக்கிரட் தட்சரும் இன்று நாம் பெண்ணின் பெருமையை அறிய, தக்க அத்தாட்சிகளாவார். எங்கள் பெண் குலத்தின் பெருமை கண்டு பெருமிதம் அடைகிறேன்.

ஜெஸ்மின் அருளானந்தம்
வகுப்பு 8 B

இழப்புகள் தொடர்கின்றன

அன்று விடியற்காலையில் சங்கரி கிணற்றடியை நோக்கிக் குடத்துடன் நடக்க ஆரம்பிக்கிறாள். நினைவுகள் கடந்த காலத்தைத் தொடர்கின்றன.

ஆம். அது ஒரு வெள்ளிக்கிழமை பிறக்கும்போதே தாயைப் பறிகொடுத்த அவள் ஒரு நாள் தன்ஓரே அண்ணன் சங்கரனுடனும் தந்தையுடனும் கோவிலுக்குச் சென்றபோது அவர்களின் மாட்டு வண்டியைக் குறுக்கே போன மோட்டார் வண்டி மோத தந்தையின் உயிரும் அவள் கண்முன்னே பறிபோனது...

திடீரென்று கிணற்றடிக்கு வந்த அண்ணன் தங்கையைப் பார்த்து

“ஏன் சங்கரி ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறாய். ஏதாவது தேவை எண்டாச் சொல்லு என்ற உயிரைக் கொடுத்தெண்டாலும் அதை நான் தருவன் என்ன என்று சொல்லு” என்றான்.

அவள் தனது தாவணியால் கண்களைத் துடைத்துவிட்டுப் பேச ஆரம்பித்தாள்.

அண்ணா நீ இவ்வளவு நாளும் எனக்காகப் பட்ட கஷ்டம் போதும் இனி நானும் வேலைக்குப் போகப் போறன் நீ மறுக்காமல் ஒமெண்டு சொல்லுவாயா? என்றாள். “சங்கரி நீ என்னம்மா சொல்லுறாய். என்ற ஆசை நீ நல்லாப் படிக்க வேணும் என்டதுதான் அதுக்காகநான்”... என்று இழுத்தான் சங்கரன்.

அண்ணா நீ விளக்கமாகச் சொன்னாதானே எனக்கு விளங்கும்.

“ஆனா அதை எப்படி உன்னட்டைச் சொல்லுறது ...” என்று தடுமாறினாள் சங்கரன்.

அண்ணா ... நீ கல்யாணம் முடிக்கப் போகிறாயோ. அப்பாடா எனக்கு விடுதலை சமையலிலிருந்து’ என்று துள்ளினாள். சீ கல்யாணமும் கச்சேரியும் நான் வெளி நாட்டுக்குப் போய் உனக்காக உழைக்க போறன். ‘அண்ணா என்று கத்தியவளை அவன் அனைத்து நீ இதுக்குச் சம்மதிக்க இல்லை என்டா நான் என்ற உயிரையே விட்டுவிடுவேன் என்றான். அவள் தெளிந்து “அண்ணா

நீ போறதெண்டால் எவ்வளவு செலவா
கும்” என்று தயங்கியபடியே கேட்டாள்.
“அதை என் சினேகிதன் தருவான்” நீ
இதுக்கு யோசிக்காதே. ஆனா நீ செய்ய
வேண்டியதெல்லாம்... நீ ஒரு வைத்தியரா
வாற அளவுக்குப் படிக்க வேண்டியதுதான்...

வாரங்கள் மாதங்களாகி மாதங்கள்
வருஷங்களாகி ஐந்து ஆண்டுகள் கழிகின்
றன. சங்கரி தன் படிப்பை முடித்து
பட்டம் பெறும் நாளுக்காக அண்ணனை
எதிர் பார்க்கிறாள் தான் வருவதாக எழு
திய அண்ணனின் கடிதமும் கிடைக்கிறது...

பட்டமளிப்பு விழாவுக்கு முதல் நாள்
அண்ணன் வருவான் அண்ணன் வருவான்
என்று வழிமேல் விழிவைத்துக் காத்திருந்
தாள் சங்கரி...

திடீரென்று காரின் சத்தம்கேட்கிறது.
அண்ணனை எதிர்பார்த்தவள் துள்ளிக்
கொண்டே வருகிறாள். காரில் இருந்து
இறங்குவது யார்?

உலகமே சுழன்றது ஒருமுறை
ஒரு பொலிஸ் அலுவலர்... கொண்டு
வாங்கோ.

எனக் காரில் இருந்தவர்களிடம்
கட்டளை இட்டார்.

அவன்... அண்ணனின் உடல்... அவ
ருக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தது.

தாயாகவும் தந்தையாகவும் இருந்த
அண்ணனையும் அவன் இழந்து விட்டான்.

கலாநந்தி. அ.
8 C

நான் ஒரு தனித்தீவில் அகப்பட்டால்

அன்று ஒரு நாள் என் நினைவை விட்
லாத் திசிலுட்டும் நிகழ்ச்சி ஒன்று ஏற்
பட்டது. நான் பிரயாணஞ் செய்துகொண்
டிருந்த விமானத்தில் இயந்திரக் கோளாறு
ஏற்பட்டது. அப்பொழுது விமானப்பணிப்
பெண் பிரயாணிகள் ஒவ்வொருவருக்கும்
ஒரு “பரகூட்” கொடுத்து “விமானம்
நிலத்தை நோக்கி விழுவதற்கு முன் தப்
பித்துக் கொள்ளுங்கள்” என எச்சரிக்கை
கொடுத்தாள். பரகூட்டைப் பிடித்த வண்
ணம் நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் விமானத்
தின் கதவு திறக்கப்பட்டவுடன் வெளியே
குதித்தோம். பரகூட் விரிந்து, மெதுவாக
நான் நிலம் நோக்கி வந்துகொண்டிருந்
தேன். இறுதியில் ஒரு வெளியான நிலப்
பரப்பில் வந்து இறங்கினேன். அப்
பொழுதுதான் நான் ஒரு தனி இடத்தில்
அகப்பட்டுக் கொண்டதை உணர்ந்தேன்.

நான் அகப்பட்டுக் கொண்டிருந்த
இடத்தைச் சூழ மரஞ் செடி, கொடிகள்
பச்சைப் பசேலென காட்சியளித்தன. இந்
நிலப்பரப்பின் விஸ்தீரணம் மிகக் குறுகிய
தாய் இருந்தது. நான் நாலா பக்கம்
நடந்து பார்க்கும் போது, அது நீரினால்
சூழப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். அப்
பொழுதுதான் நான், ஒரு தனித்தீவில்
அகப்பட்டு விட்டேன் என்பதை உணர்ந்
தேன்.

என் கண்கள் கலங்கின. எனக்கு பசியும்
களைப்பும் உண்டாகியது. பாலை மரங்களில்
கொத்துக் கொத்தாக காய்த்து தொங்
கும் கனிகளைக் கண்டேன். நடுங்கும் என்
கரங்களால் அவற்றினைப் பிடுங்கி பசியா
றச் சாப்பிட்டேன். சற்றுத் தென்பும்
தெளிவும் பிறந்தது. இடையிடையே
பலத்த காற்று வீசியது. மரக்கிளைகள்
ஒன்றுடன் ஒன்று மோதுவதாலும் சருகு
கள் பறந்து ஓரிடம் சேர்வதாலும் ஏற்
படும் ஒலி ஒருபக்கம். பறவைகள் கிச்சுடு
தல், நரிகள் ஊழையிடுதல், கரடிகள் உறு
முதல் போன்ற ஒலிகள் மறுபக்கம், இவை
யெல்லாம் என்னைக் கிவி கொள்ளச் செய்
தன. இத் தீவு சனசஞ்சாரமற்ற குட்டித்
தீவாய் இருந்தது. தீவின் ஓரத்திற்கு வந்
தேன் மரக்கட்டைகள் சிலவற்றைக் கண்
டேன். அவற்றினை காட்டுக் கொடிகளால்
ஒன்று சேர்த்து கட்டுமரம் ஒன்றினை
அமைத்தேன் அதிலேறி அக்கரை சேர்ந்
தேன். காட்டு வாசிகள் சிலரைச் சந்தித்
தேன். இத்தீவில் ஏற்பட்ட அனுபவத்
தைக் கூறினேன். அவர்கள் என்னை சேம
மாக என் தாய் நாட்டிற்கு அனுப்பி
வைத்தார்கள் இத்தீவிற்கு மீண்டும் ஒரு
முறை வரநேர்ந்தால் அங்குள்ள உயிரி
னங்கள் பலவற்றை ஆராய்ந்து அவற்றின்
வாழ்க்கைமுறைகளை அறிந்து கொள்வதில்
எனக்கு ஆவலுண்டு.

பிரியாழிணி அருளன்னராஜா
7 A

எனக்குச் செட்டை முனைத்தால்

என் ஆசைக் கனவுகளெல்லாம் நனவாகும். இன்று வரை அங்கும் இங்கும் பறந்து திரியும் உள்ளத்துடன் சேர்ந்து, என் உடலும் பறக்கும். ஓர் இடத்தில் இருப்புக் கொள்ளாது என் உடல், கட்டவிழ்ந்த காலி மாடுகள் போல் எங்கெல்லாம் செல்ல வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் யானும் வட்டமிட்டுப் பறப்பேன்.

தேமதுரத் தமிழோசையை திசைகள் எட்டும் அல்ல, வானவெளியிலே வானவர் காதுகளிலே, ஏனைய அண்ட கோளங்களெல்லாம் இசைந்து நிற்பேன். வையமும் வானமுமெல்லாம் ஒரேமொழி இராச்சியமாகும்படி, கண்ணித் தமிழ்க் கவிதையாலே இசைபாடிச் சிந்தனைப் புரட்சியை உண்டாக்குவேன்.

வானம் பாடிகளுடன் சேர்ந்து இசையழுதுபொழிவேன். காக்கையுடன் சேர்ந்து “கரவாது பகுத்துண்ணும்” அடிப்படை நீதியை மனித குலத்திற்கு உபதேசிப்பேன். கொக்குகளுடன் சேர்ந்து “குந்திப் பறந்தும் செவ்வியறிந்து கருமமாற்றும் உள்பண்பையும்” உபதேசிப்பேன். குருவிகட்கும், பறவையினத்திற்கும் தமிழ் கற்றுக் கொடுப்பேன்.

சிறுவர் விடும் பட்டங்களுடன் சேர்ந்து வான வெளியில் நானும் தமிழ் நாதஞ் செய்வேன். ஊர்திகளுடன் மோதி மனித

வேகத்தைக் காட்டுவேன். ஓர் இனத்தின் சுதந்திரத்தைப் பறித்து, மொழியை அழிக்கும் புலவர்மீது கவசக் குண்டுகளைப் பொழிவேன். சுதந்திரத்திற்காகப் போராடும் மக்களை வானவருடன் சேர்ந்து ஆசுகூறுவேன்,

பகுத்தறிவற்ற பறவை இனத்தை ஒன்றுபடுத்தி, பகைவர்மீது படைதொடுப்பேன். வானரக் கூட்டங்களால் ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாத இரவண அரசாங்கம் மண்கவ்வியது யாருக்குத்தான் தெரியாது? அது போலப் பறவைக் கூட்டங்களால் பகைவரை அழித்துப் பரணி பாடுவேன். அல்லது நவீன இராமாயணத்துக்கு அத்தி வாரக்கல் நாட்டுவேன்.

வான முகட்டிலே, ¹ இமாலயச் சிகரத்திலே குந்தி இருந்து இயற்கை இரகசியங்களை அனுபவிப்பேன். விண்மீன்களுடன் சேர்ந்து, பொல்லாத பூவுலகை நல்லாகக் கேலி செய்வேன். கைலாயஞ் சென்று நெற்றிக் கண்ணனை நேரிலே கண்டு எங்கள் குறைகளை முறையிடுவேன்.

இன்னும் என்னைன்னவோ எல்லாம் செய்வேன். ஆனால் எனக்குத்தான் சிறகு முளைக்காதே!

சாயிலக்குமி. சிவசுப்பிரமணயம்
வகுப்பு. 7 B.

நான் விரும்பும் நூல்

சாதிமத பேதமின்றி உலகிலுள்ள எல்லா மக்களும் விரும்பும் நூல் திருக்குறளாகும். இது உலகப் பொதுமறை என்பதனால் எல்லா மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதனை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர். திருக்குறளை மேற்கோள்காட்டாத அறிஞர்களும், நூலாசிரியர்களும் இல்லை. தேவாரம், திருவாசகம், பெரியபுராணம், திவ்வியபிரபந்தம், கம்பராமாயணம் முதலிய உயர்ந்த நூல்களிலே திருக்குறள் கையாளப்பட்டிருத்தலைக்காணலாம். இது படிப்பதற்கு இலசானது, மனஞ் செய்வதற்கும் இலேசானது. இரண்டு வரிகளைக் கொண்ட வெண்பாவாக அமைகிறது. உருவிற் சிறி

தாயினும் மிகவும் கருத்தான பொருளைக் கொண்டுள்ளது. இதனாலேயே “அனுவைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டி குறுகைத் தறித்த குழம்” என்று ஔவையார் இதன் பெருமையைப் பாடியுள்ளார். திருக்குறளில் 133 அதிகாரங்கள் உண்டு. ஒவ்வோர் அதிகாரத்திலும் 10 குறள்கள் உண்டு. ஆகவே குறள்களின் மொத்தத் தொகை 1330 ஆகும். இவ்வளவு கருத்தைக் கொண்ட இந் நூலை வள்ளுவர் அருளிச் செய்ததால் நாம் அவருக்கு எவ்வளவு நன்றி கூற வேண்டும்.

கிருஷ்ணாந்தினி அ.
வகுப்பு:- 6 A

ஷியாமினி துரைராஜா

வகுப்பு 10 'A'

தோற்றம் : 19-2-1966

மறைவு : 13-8-1983

எமது கல்லூரிமாணவியாக : 13-3-73—18-1-83

“வேண்டுதல் வேண்டாமை இலானடி
சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும் இடும்பை இல்”

ஷியாமினியின் தாயாருக்கும் சகோதரர்களுக்கும்

எமது அனுதாபச் செய்திகள்

எம்மிடை வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த ஷியாமினி

சிரிப்புச் சிந்தும் முகம். கலகலப்பு அலைமோதும் உரையாடல். கள்ளங்கபட மற்ற வெள்ளை மனம். நட்புக்காக எதையும் செய்யத் தவறாத உயர்ந்த குணம். இன்னும் அரிய பண்புகள் கொண்ட ஷியாமினி நம்மிடையே இல்லை.

அவரின் பிரிவுத்துயர் தாழாது அன்புத்தாய், ஆசை அண்ணன்மார், அருமைச் சகோதரிகள், உறவினர்கள் அன்பு கொண்ட அனைவரும் ஆறுத்துயருள் முழ்கி நிற்கின்றனர்.

பொருமி வெடிக்கும் அன்பு மனங்களின் நினைவில் கண்ணீர் வெள்ளத்தில் மிதக்கும் விழிகளின் நினைவுப் படலத்தில் இளந்தளிர் ஒன்று கருகி மடிந்து போன்ற கொடிய காட்சியை நிலவவிட்டு ஷியாமினி போய்விட்டாள்.

எம்முடன் கூடிக்கற்ற நினைவினிலே தேடியுனை ஏங்குகின்றோம். இறைவன் வகுத்த வழியினிலே நாடி அவன் பாதம் சேர்ந்திட்டாய். துன்பக் கடலில் நீந்தும்

உன் பெற்றோர் துயர் துடைக்க நாம் வழியறியோம்.

ஓரிடத்தில் நிற்காமல் எந்நேரமும் சுறுசுறுப்பாய் இருப்பாயே பந்தை எடுத்துக் கொண்டு விளையாட வருகிறீர்களா? வருகிறீர்களா? என உன் கீச்சுக் குரலால் அழைப்பாயே. இனிமேல் எம்மையார் அழைப்பார்கள்? உன் குரல் தான் என்று கேட்கப் போகின்றோம்.

சொற்ப காலத்திற்கு முன் நீ எமது பாடசாலையை விட்டு நீங்கியது எம்மையெல்லாம் விட்டு நிரந்தரமாய் பிரிவதற்குத் தானோ? நீ பிரிந்தாலும் உன் நினைவுகளை என்றும் எம்மிடமிருந்து பிரித்து விடமுடியாது?

அன்று நீ உன் துயர் சொல்லி அழுதாய். நாம் கேட்ப்டோம் இன்று நாம் எம் துயர் சொல்லி அழுகின்றோம். கேட்பதற்கு நீ இல்லை. விதி ஆ எம்மிடம் விளையாடி விட்டது. ஷியாமினி என்னும் அன்புச் கடரின் ஆத்ம அமைதிக்காக ஆண்டவன் தாழ் பணிகின்றோம்,

க. பொ. த சாதாரணதரம் (10'A'1982)

O. G. A. Jaffna Branch

Report for the Year July 1982 — June 1983

The executive committee has been meeting quite regularly during the past year. When it met for the first time in July 1982, a programme for the year was discussed. The present committee acclaimed that the old committee achieved a great deal by forming various groups in charge of different activities, so that as a group our old girls could render some useful service to the community, and also have opportunities to get out of our normal routine house work to mix with others and enrich our outlook. The present committee decided to continue the good work started by the previous committee and the following convenors were appointed:

1. Social Service project : Mrs. L. Brodie
2. Library : Miss. M. Jesudhasan
3. Cookery : Mrs. Nirmala Joseph
4. Drama : Mrs. Gnanaselvathy-Jeevaratnam

Mrs. Nirmala Joseph was enthusiastic enough to arrange two useful cookery demonstrations. Under the Cookery project in July last year Mrs. P. Kathiravelupillai was invited to demonstrate some Malaysian dishes, and in November last year Mrs. D. Sivakumaran from Chunnakam was invited to demonstrate the making of some Indian sweets. The members who were present at the two demonstrations found them very useful and our thanks are due to Mrs. Kathiravelupillai and Mrs. S. Sivakumaran for helping us so willingly.

Members of the Social Service Project were also equally active under the leadership of Mrs. L. Brodie. As it is the 'Year

of the Aged', they chose to visit the 'Home for the Aged'. During their visits they took eatables and old magazines for distribution. The two guitarists who accompanied them led the Sing Song and you will be amused to know that one very old lady brought out her own violin and started playing, while others gaily joined in the Sing Song.

While stating these achievements with pride I regret to mention that these projects were confined only to the committee members. We want more participation from the members of the O. G. A. At occasions like the Annual General Meeting, if those interested can give your names to the convenors concerned you will be definitely informed, when such programmes are organised. Although we would like to develop the Library Project, due to the lack of patrons we are unable to do so.

The Drama Society under the leadership of Mrs. Jeevaratnam promised to present a play for the Annual reunion. As we have combined the farewell and welcome functions with the reunion this time we have put it off for another occasion.

In October last year the committee received a letter from Mrs. Lily Jesudasan Chairman of the Dr. Miss. Thilliampalam Memorial Institution. The letter was an appeal to our Jaffna branch of the O. G. A. committee for funds to equip the place, which had been already completed. The matter was discussed and it was unanimously decided that we donate the full amount Rs. 11,525/- lying in the fixed deposit scheme as soon as it matured

because this amount was collected by the previous committee for this purpose. You will be happy to know that the Home Science Department of the Dr. Miss Thillampalam Memorial Institute is now well equipped with a Belling cooker etc. because of our help.

Some new additions to the committee were made after the Annual General Meeting, as some members elected at that meeting left for foreign countries. Mrs. Nadarajah in place of Mrs. Daisy Chelliah, and Miss Shanthini Ganesa-sunderam in place of Miss. N. Kanagasabavathy were nominated by the committee and we are thankful to these members for accepting the request. Miss. Jayanthi Navaratnam our Assistant Secretary got married last December and left us. Therefore Miss. Malathy Canagarajah was appointed in her place. During her short period of office, she has proved to be a very willing helper.

Due to the great effort of our committee members this time, our membership has risen from 140 to 400 paying members. Because of the Farewel function the Committee went out of the way to bring round as many members as possible. I hope the younger set of the O. G. A. will take a greater interest in the O. G. A. Most of the members in the committee are working people. You must understand their difficulty in doing this work besides their profession and house work. When you hear of a Programme or Function you must contact your area members. The association is yours. The committee alone is not the association. Only when you look at it in that spirit, the association

can thrive! This time some old Girls mainly from the older generation sent their subscription and contribution on their own. We greatly appreciated the gesture! I must thank the committee members this time for taking a special interest in going to every nook and corner to gather these members. My special word of thanks are due to Mrs. P. Snell and Mrs. Ganesh Balasingham for doing their part even though they are not in the committee. I really admire their spirit! and I wish to thank each one of you for your willing lavish contributions.

I wish to take this opportunity to thank Mrs. Chelliah and Mrs. Jayaveerasingham for their presence, support and valuable advice at the committee meetings. I must thank the School for providing us free tea at every committee meetings. My thanks are due to Yaso for making it so willingly.

I must thank the President and all the members of the committee for their regular attendance and co-operation. I enjoyed doing this work. When I accepted this post I had more free time, but now that I have joined the Staff of Chundikuli I feel that the work is a little too much for me and feel that a non-working person and one outside the school will be able to devote more time and perform this duty better but I shall always be loyal to the association and render my help in what ever other form it demands.

Naveena Dev Anandhan
(Hony. Secy.)

Report of the School Development Society for the year 1983

The last annual general meeting of the School Development Society was held on 17-7-82. A good number of parents and teachers were present. The following were elected as office-bearers

President-Ex-officio Mrs. G. E. S. Chelliah

Vice Presidents Mr. M. Pararajasingham
Mrs. N. Ponniah

Joint Secretaries Mrs. R. K. Joganathan
Mrs. A. Aloysius

Treasurer Mrs. P. Balendra

Committee Dr. J. Pasupathy

Members Mr. P. Sivaloganathan
Mr. S. Palendra
Mr. K. Sivapathasunderam
Mr. A. Puvanesan
Mrs. P. Jeyaveerasingham
Mrs. M. Ariyanayagam
Mrs. C. Vijayadharma

Auditor Mr. S. Sothinathan

Due to the disturbances in the peninsula the members couldn't meet very often. However the parents have been meeting on various occasions in connection with the following functions organised by the school

1. The middle school parents day took place on June 4th. The middle school students displayed exhibits on science and social studies. Many parents came to see the exhibition and appreciated the talents shown and the efforts put in by the students.
2. The lower school parents day was held on Nov. 11th. A good number of parents came to see the class work of their children and met the class teachers regarding their children.

The managing committee organised a farewell and welcoming function to Mrs. Chelliah and Mrs. Jeyaveerasingham on July 9th. This was well attended by a good gathering of parents and well wishers.

We are grateful to the parents and well wishers who take a keen interest in the welfare of the school.

We hope the S. D. S. will assist the school in its various projects in the years to come too.

Mrs. R. K. Joganathan
and
Mrs. A. Aloysius
(Joint Secretaries)

Student Christian Movement

Report for the year 1983

Staff Advisers : Mrs. P. Anandarajan
Miss. S. Karunanathan
Miss. V. Coomarasamy

President : Rajini Rajasingham

Vice President : Nanthini Samuel

Secretary : Nirmala Samuel

Treasurer : Damayanthi Karunanathan

The year 1983 has been very profitable with an active group of Christian Students full of enthusiasm, and a set of advisers on the staff to counsel us spiritually.

We have a strength of nearly 225 girls who are mostly from Grade 6 upwards. We have different programmes each week. The prayer-cell meets on Tuesdays. On Wednesdays we have combined worship with St. John's College. We have our weekly meetings on Fridays which include Bible studies, group discussions, Bible Quiz, sing-song and games based on the Bible.

When Rev. George Karunakaran, Convenor of Madras, Vepery-Choolai Ministers' Fellowship, visited Jaffna, we invited him to give us a talk. In spite of his heavy programme he spared the time to visit us and gave us an instructive talk. Our grateful thanks to him. Mrs. J. Ariarajah also responded to our invitation and addressed the students. Our thanks to her too.

We had a camp from the 20th to the 23rd of October. We enjoyed the camp both spiritually and physically. Our

programme consisted of talks, discussions, sing song, drama and games. We invited four guest speakers. They were Dr. Arul Ankettel, Mr. Suri Williams, Mr. Jothy Hoole and Mr. Suresh Canagaraja. Rev. Horshington conducted the opening service and Rev. Sarvananthan conducted the closing service. We stayed in the college hall. By living together we learned to share and help others in many ways. We were happy to have with us a few of our old girls, who helped us by guiding us and being our group advisers. Finally we extend our thanks to our Principal and our S. C. M. teachers for giving us this opportunity of experiencing a new life.

I shall be failing in my duty if I do not thank our staff advisers for their ready advice and continuous encouragement at all times.

In conclusion, I extend my sincere thanks to the committee and other members of the S. C. M. for their keen interest and willing co-operation. We together with our staff advisers say a big thank you to our Principal who has always encouraged and guided us in our activities.

Above all I thank God for all the blessings showered upon us all these days and pray for his guidance and help to enable us to grow in his favour and become lights in these dark-days.

Jesus is The Answer to all our problems. Let us love Him and serve Him faithfully.

Nirmala Samuel
(Secretary)

இந்து மன்ற அறிக்கை 1983

பொறுப்பாசிரியர்கள்:-

செல்வி. அ. கைலாயநாதன்
க. சுப்பிரமணியம்

தலைவி:-

செல்வி. பிரமளா சுந்தரலிங்கம்

உப தலைவி:-

செல்வி மைதிலி கோபாலர்

செயலாளர்:-

செல்வி செந்தில்மதி காசிநாதர்

பொருளாளர்:-

செல்வி ஆனந்தி ராஜரட்டினம்

1977 ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இம் மன்றம் கடந்த ஏழாண்டுகளாகச் சிறப்புடன் செயல்பட்டு வருகின்றதென்பதைத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்வடைகிறோம்.

ஒவ்வொரு புதன்கிழமைகளிலும் கூட்டுப்பிரார்த்தனை செய்வதுடன் எமது ஆசிரியர்களின் சமய சொற்பொழிவுகளையும் நடத்தி வருகின்றோம். கடந்த கலவரங்களினால் சில காலமாக இந்து மன்றம் செயற்பட முடியாமற் போனது எமது துரதிஷ்டமே. ஆயினும் கிடைக்கும் நாட்களிலெல்லாம் எமது மன்றம் செவ்வனே செயற்பட்டு வந்துள்ளது.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியும், திரு. க. சொக்கலிங்கம்

அவர்களும் எமது சமய நிகழ்ச்சியின் போது நல்லதொரு பேருரையை அளித்து எமக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்தனர். அவர்களுக்கு இச்சமயத்தில் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

சென்ற 13-10-83 அன்று எமது மன்றம் வாணி விழாவினைத் திவ்விய ஜீவன சங்க மண்டபத்தில் நடாத்திற்று. அந்த விழாவின்போது எமது கல்லூரி மாணவிகளின் இசை, நடன நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. இவ்விழா சிறப்பாக நடந்தேறியமைக்கு எமது மன்றம் உதவி புரிந்த யாவருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

இம் மன்றம் சிறந்த முறையில் இயங்க உதவிய அதிபரவர்களுக்கும் ஆலோசனை கூறிய ஆசிரியர்கள் செல்வி. கைலாசநாதன், செல்வி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். மேலும் இம் மன்றத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு ஒத்துழைப்பு தந்த மன்றத்தின் தலைவிக்கும், ஏனைய ஆசிரியர்களுக்கும் சகமாணவிகளுக்கும் இம் மன்றத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

செயலாளர்:-

செந்தில்மதி காசிநாதர்

Athletics and Games Report — 1983

We have to thank our former Principal, Mrs. G. E. S. Chelliah for having encouraged us and brought us to a very high standard in Sports and Games. We wish her many happy years during her retirement. We welcome Mrs. L. P. Jayawerasingham, as our New Principal. She has been with us and encouraged us

in the years past. We are glad that she is able to continue the good work started by our former Principal.

The Inter-house Badminton Competition took place during the First term. Hophen Gartner House won respectively in the under 14, 17, and 19 groups.

We had the Inter House Sports Meet, during the second term. There prevailed keen competition and rivalry. We congratulate the Carter House for having won the Championship with a big majority of points. Hophen Gartner House became the runners up. The following won the individual championships :-

Under 13—Baskery Mahesan

Under 15—Jeyanthi Kanagalingam

Under 17—Subathini Rajagopal and Mahila Mahalingam

Under 19—Sri Janani Nadarajah and Nishkala Pasupathi

The Net ball as well as the Throw Ball matches took place during the third term. The following Houses won in the Net ball matches.

Under 15—Hophen Gartner House

Under 17—Carter House

Under 19—Hophen Gartner House

The following Houses won in the Throw ball matches,

Under 15—Page House

Under 17—Carter House

Under 19—Page House

Due to the unsettled conditions in the Country, we were unable to have the Inter-school Sports Meet,

Our special thanks are due to Mrs. H. J. Champion our Games Mistress for her untiring efforts in promoting Sports and Games.

We as a school have to congratulate all the athletes who took part in all the activities. We wish Chundikuli a very bright and successful future in Sports and Games.

Athletics Captain

Nanthini Samuel

Girl Guide Report 1983

At the beginning of the 1st Term we elected our new Patrol Leaders and divided the guides into four groups. We have our guide meetings during lunch intervals on Thursdays. We do the badge work on Mondays at lunch intervals. Some are preparing for the 2nd class tests.

On February 22nd for our thinking day celebrations we had a rally at Vembadi Girls High School with sing songs and skits. Due to the disturbances in Jaffna we couldn't hold our meetings regularly during the 2nd term. Our guides formed a guard of honour for our former Principal Mrs. G. E. S. Chelliah on her farewell function. Our guides planted trees in our school compound on June 9th as it was the tree planting day in Sri Lanka.

We had our guide enrolment ceremony at 8-30 a.m. on the 2nd of November after twenty new girls had passed their tender foot tests. Mrs. Rajanayagam our district commissioner enrolled the guides and the meeting ended with taps.

We are planning to have a get-together with our little friends. We are looking forward to another year of more work and enjoyment and wish the same for all the other companies.

In conclusion I wish to thank our principal for her encouragement and the patrol leaders who helped and made my task easy and enjoyable. I owe a very big thank you to my lieutenants Miss. M. Canagarajah and Mrs. A. Mahinda who have been pillars of strength to me.

Miss. E. R. Tambyrajah
Guide Captain.

Little Friends Report - 1983

We have thirty six little Friends in our Pack, of whom Thirty are enrolled and they are working for the 2nd class badge. We hope to enroll the others soon.

We meet on Fridays during the lunch interval. We have quizzes, games.

skits, singing and dancing and the children enjoy, themselves thoroughly.

Since we were unable to hold regular meetings this year, we have not been able to do much work. We hope to fulfil our plans next year.

Sylvana

1st Jaffna Pack

G. C. E. A/L Union Report - 1983

Staff Advisers :

Mrs. M. E. Balendra &
Mrs. P. Sithamparanathan

President :

Rajanthini Rajendram

Vice President :

Nanthini Samuel

Secretary :

Dhamayanthi Karunanathan

Assist. Secretary :

Rajini Rajasingham

Treasurer :

Yasotha Tharmalingham

We had our meetings regularly once in two weeks every Friday.

Although we were busy during the first two terms of the year, the meetings were held regularly. We had quiz programmes, speeches and debates.

During the 2nd term our union took part in a debate on 'சமாணவருக்கு தனியார் கல்வி அவசியமா, இல்லையா!' with Central College.

We wish to thank the schools which invited us to their annual dinners and other occasions.

We are greatly indebted to Mrs. M. E. M. Balendra and Mrs. P. Sithamparanathan our advisers, for their keen interest in our union and their valuable advice.

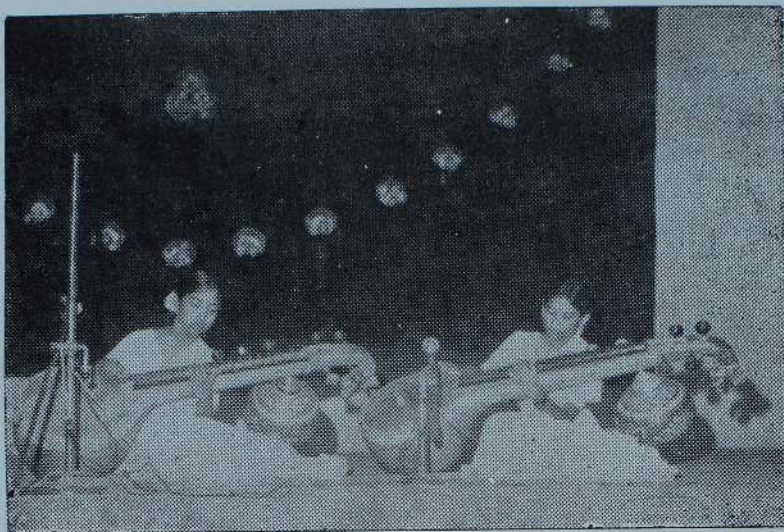
In conclusion I thank the committee members for their ready advice and support in all the union's activities.

I wish the Union all success in the years to come.

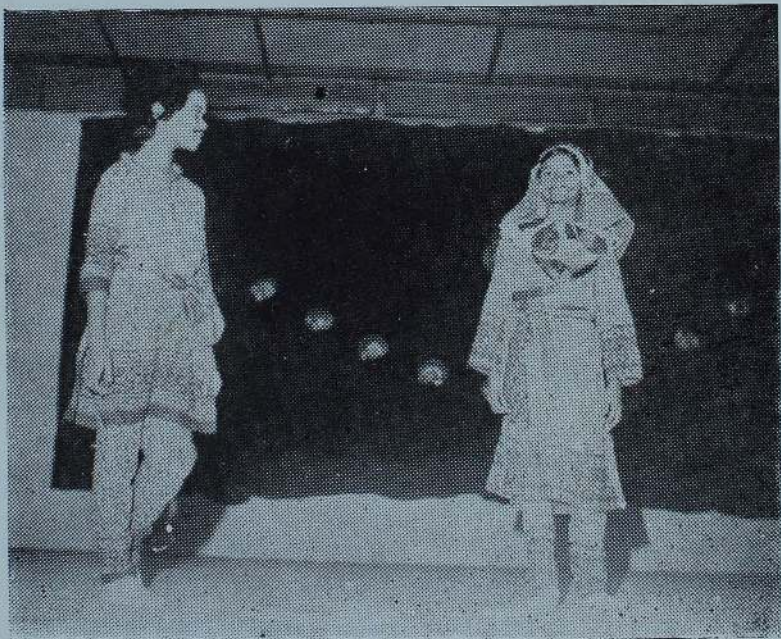
Dhamayanthi Karunanathan

Secretary

தமிழ் விழா — 1983

வீணை இசை

இராஜா தேசிங்குவில் ஒரு காட்சி

தமிழ் மாணவர் மன்ற அறிக்கை

பொறுப்பாசிரியர்கள்:-

திருமதி. நா. பொன்னையா
செல்வி. அ. கைலாயநாதன்

தலைவி:-

உதயனி முத்துலிங்கம்

உப தலைவி:-

பிரமீளா சுந்தரலிங்கம்

செயலாளர்:-

அனுஷா சபாநாதன்

உப செயலாளர்:-

செந்தில்மதி காசிநாதர்

தனாதிக்காரி:-

ஷமித்திரா குமாரதாஸ்

எமது தமிழ் மன்றம் 1982ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இம் மன்றம் சொற்ப காலத்திற்கு முன் தான் ஆரம்பிக்கப் பட்டதெனினும் குறிப்பிடத் தக்கதும் விரைவானதுமான வளர்ச்சியை அடைந்து வருகிறது. எமது தமிழ் மன்ற மாணவர்கள் வாரம் தோறும் கூடி பயனுள்ளதும் சுவாரசிய முள்ளதுமான நிகழ்ச்சிகளை சிறப்பாக நடத்தி வருகின்றது. சிறந்த தமிழ் கட்டுரைகளை வாசித்தல் விவாதித் தல் பேச்சுப் போட்டியில் பங்கு பற்றல் போன்ற பல் சுவையான நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடலாம்:

இவ் வாண்டு 11ம் திகதி ஆடி மாதம் 1983ம் ஆண்டு எமது பாடசாலை மண்டபத்தில் தமிழ் விழா மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பட்டது. பிரதம விருந்தின ராக எமது அதிபர் திருமதி. ஜெயவீரசிங் கம் அவர்கள் கலந்து கொண்டார். அத் தருணம் திருமதி ஜெயவீரசிங்கம் அவர்கள் மங்கள விளக்கேற்றி விழாவை ஆரம்பித்து வைத்தார். அவ்வைபவத்தில் பலதரப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றன, பேச்சு பாட்டு, நாடகம், நடனம் போன்றன கலை நிகழ்ச்சிகளுள் முக்கிய இடத்தை வகித் தன. தமிழ் விழாவின் இறுதி நிகழ்சியாக எமது பிரதம விருந்தினர் திருமதி ஜெய வீரசிங்கம் அவர்கள் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரைப் போட்டிகளில் வெற்றிபெற்ற மாணவர்களுக்கு சான்றிதழ்களை வழங்கி னார். இவ் விழா மிகச் சிறப்பாக நடை பெற நல்லுதவிகள் வழங்கிய யாவர்க்கும் எமது தமிழ் மன்றம் என்றென்றும் கட மைப் பட்டுள்ளது. எமது மன்றம் தொடர்ந்தும் சிறப்பாகவும் திறமையாக வும் நடைபெற தமிழ் மாணவராகிய யாவ ரும் உதவி நல்குவார்கள் என்று நம்பிக் கையுடன் இனிய வாழ்த்துக்கள் கூறி விடை பெறுகிறோம்.

தொல்லை விளைதரு தொல்லை அகன்று
சுடர்க தமிழ் நாடே.

தமிழ் மாணவர் மன்ற
செயற் குழு

Carter House - report for 1983

House Mistress: Mrs. C.N. Dev Anandhan

House Captain : Yasotha Tharmalingham

Vice Captain : Vasukie Rajasingam

One more glowing chapter in the annals of Crater House has just been completed. As a captain, it is my pride and privilege to place on record our achievements, in extra-curricular activities.

I am proud to say that we have had a successful year due to the loyal co-operation of all the members. There is much talent in the House, both in studies and sports. The keen interest and enthusiasm, shown by our girls at the annual Inter-House sports meet, resulted in a victory for the second successive year. Special mention may be made of Jeyanthi Kanagalingam, who became the under 15 champion. Subothini Rajagopal and Mahila Mahalingam are the under 17 champions. In games we were the champions in the under 17 throwball. We hope that our house will keep it up in the years to come.

This year we did not fare well in the singing competition, but I hope we will do well next year. Several places were secured by our girls in elocution. In the Senior Tamil elocution contest

Yasotha Tharmalingam got the first place and Mythili Gopalar was second. Among Juniors, Kalpana Sivarajah was first and Vasukie Rajasingam was third. In the English elocution contest for Seniors Vasuki Rajasingam got the first place.

In the field of Studies, Packshmalah Arulrajah obtained best results in the G. C. E. (A/L) and she has entered the medical faculty. She was the Head Girl of our school. Shivani Balasupramaniam, obtained the best results in Arts. Our House member Senthilmathy Kasinathar is the games captain for this year.

I would like to thank our house mistress for her valuable advice and encouragement and also Mrs. J. Champion for helping us with the various activities.

Before I conclude I wish to thank the vice-captain Vasukie Rajasingam, game captains Suganthi Sothinathan, and Jeyasiri Chellappa, Athletic captains Thanja Sothiraja and Subothini Rajagopal, and all the Carterites for their loyal co-operation. Good luck Carterites. Keep your blue flag flying high.

Yasotha Tharmalingam
(House Captain)

Hophen Gartner House

House Mistress : Miss. I. Arumugam

House Captain : Nirmala Samuel

Vice Captain : Yogeswary Palany

Co-Vice Captain : Chithra Kanapathippillai

This year has been a very encouraging one for us.

Our performance in the extra-curricular activities this year has been creditable. In the Upper - School, Inter-House Athletic-Meet, we gave a close fight to Carter House and we came second. Our congratulations to the Carterites who were the champions.

In the Lower - School, Inter - House Athletic - Meet, our girls did very well and became the champions. We are proud of Vasumathy Velauthapillai, Anandagowri Arumugam and Baskari Maheswaran who won the under 10, under 12 and under 13 championships respectively. Our congratulations to Yamini Yoganathan. for breaking the under 13 High Jump record by clearing 4' 2". I am very proud that the under 10, 12, 15 and 19 relay teams of our house ranked first.

In the Inter House Tennequoit competition, our under 14 girls Vasuki Velauthapillai and Pradeepa Jeyabalan won the championship. In the Inter House Badminton Tournaments our girls carried away all the championships. In the Home Garden competition Vithegi Kathirkamathamby of our house came first.

In the Tamil Singing competition our seniors and the Intermediates won the first place. Our sincere thanks to Mrs.

P. Casinader and Sivagnadevi Sivagnaratnam who trained these groups. Subatra Gunaratnam of our house came first in the English elocution and Nalayini Gunaseelan in the Tamil elocution this year. In the Senior group English elocution Premini Chelliah came second. Also Subatra Gunaratnam came first in the English solo singing competition and Nirmalini Casinader came second. Our congratulations to all the winners on their splendid achievements.

We are proud of Dushyanthy Pararajasingam who has gained admission to the medical faculty.

Nirmalini Casinader, Premini Chelliah and Rajanthini Rajendram are in the prefect body.

We extend our most sincere thanks to Miss. I. Arumugam our house mistress, for her immense help, advice and encouragement to us at all times. She takes a keen interest in all our house activities.

I wish to thank Mrs. H. J. Champion for her advice and encouragement to us always.

My sincere thanks to our vice-captain Yogeswary Palany and the others who assisted me in carrying out my responsibility as captain of the house.

Finally, I wish the Hophen Gartner every success in the future and hope they will keep their flag flying high during the coming years.

Nirmala Samuel
House Captain.

Good Child House Report

House Mistress :

Miss K. Nadarajah

House Captain :

Piramila Sundaralingam

House Vice Captain ;

Maithili Ramanathan

Athletic Captain :

Praba Thevarajah

Games Captain :

Uthayani Muthulingam

As house captain it is my pride and privilege to place on record our achievements in extra curricular activities.

We offer our heartiest congratulation to Carter House on their victory in the Athletic meet. Though we were not the winners, our girls did their best. I congratulate Niskala Pasupathy and Sri Janani Nadarajah for winning the under 19 Championship.

Our Junior girls and Senior girls obtained first places in the Tamil and English Singing Competition respectively. Our house obtained the 2nd place in the P. T. Competition and many places at the Net Ball, Throw Ball, Badminton-Tennequoit and Elocution competitions. We are proud to record the fact that Sansutha Kumaradas, and S. Merlinvergin

of our house won the 1st and 2nd places respectively in the Tamil individual Singing competition. We are also proud to record that the Athletic Captain of the College, Nanthini Samuel is from our House.

Nanthini Samuel, Niskala Pasupathy, Sri Janani Nadarajah, Mangula Thidaveerasingham and Kalayarasi Ponniah of our house, are in the Prefect Body.

I take this opportunity to thank Miss K. Nadarajah our Staff Adviser for all the encouragement and valuable help she rendered to us. We thank the members of the Staff who have taken a keen interest in the activities of our house and helped in various ways.

In conclusion I wish to thank our Vice-Captain Maithili Ramanathan, Athletic Captain Piraba Thevarajah and all the committee members of the house for their whole hearted co-operation. I express a big thank you to our Prefects and Athletes for their enthusiasm and willing co-operation in maintaining the standard of sportsmanship.

Good Luck Good Children !

Keep up the spirit of sportsmanship.

Piramila Sundaralingam
House Captain

Page House Report

House Mistress : Miss. L. Arumainayagam

Captain : Komala Tharmalingam

Vice - Captain : Manjulawathy
Pasupathypillai

Athletic-Captain : Jeevatharshini
Ariyaratnam
Sugirtha Panchalingam

Games - Captain : Rathy Mahendran
Gayathiri
Ganasasuntharam

The Pageans have done well in all the activities of our College.

In athletics the under 13 years group Loga Tharmalingam and Ramani Balasubramaniam deserve special mention on their performance.

In the under 15 years group Shamala Sockalingam obtained the 1st place in High - Jump and did well in other events. Thatpara Suppiah and Rosmine Raheem have done notably well in their events and they deserve special mention on their performance.

In the under 17 years group Priyatharshini Gunanayagam obtained the 2nd place in Long Jump and did well in other events. Uma Kanagaratnam and Damayanthi Karunanathan have done notably well in their events.

In the under 19 years group Thevakumari Kanagaratnam did extremely well in securing 1st place in 100 metres and

Long Jump and my congratulation to Manjulawathy Pasupathypillai and Mathymala Amirthanayagam on their performance.

Besides sports our girls have shown much enthusiasm in other activities too. In the singing competitions we came 2nd in both the Junior Tamil and English singing and 1st in Senior English singing. In the cookery - competition Priyatharshini Gunanayagam and Geetha Deva obtained first places in the Senior and Junior Competition respectively.

The Page House once again got the first place in the Physical training competition. In Net-ball, Throw ball, Badminton and Tenniquoit we again did very well.

I wish to congratulate Rajini Rajasingam for obtaining the best results in the O/L exam 1982.

My heartiest congratulations to Manjula-Vijayarajah on her appointment as senior prefect.

We are proud that Priyatharshini Gunanayagam, Rajini Rajasingam and Damayanthi Karunanathan are in the college prefect body.

In conclusion I wish to thank our house mistresses Miss. L. Arumainayagam and Mrs. J. Champion for their guidance and support. I wish to thank the Vice Captain and committee for their kind co-operation and help.

I wish the Pageans good Luck and a bright future.

Komala Tharmalingam
House Captain

Vocational Training Institute for Girls

A post school institute for girl school leavers was a long felt need for the Jaffna Peninsula. This was met when the Vocational Training Institute of the Chundikuli Girls' College was founded in 1965 by the Old Girls' Welfare Association.

From the year 1965, the institute has improved by leaps & bounds & it was necessary to build a permanent block. A new construction, at great expense came up along Beach Rd, and was named the "Thilliyampalam Institute" in memory of a Past Principal Dr. Miss. Thilliyampalam.

There is much demand for admission to this institute & classes are conducted in Short-hand, Type-writing, Book-keeping & English. The students are also prepared for the examination conducted by

the Polytechnic, G. C. E. Ord. Level & London Pitman's Examinations.

Girls on completion of their G. C. E. examination who cannot proceed with higher education due to various reasons have in this institute an opportunity to further their career prospects either in the public or private sector.

The Institute has a set of four dedicated teachers who devote their entire time to the educational needs of the students. There are at present 45 students on the roll.

It is my fervent hope that the institute will grow from strength to strength and in due course additional subjects will be included, suitable for young girls. I wish this institute all success in the future.

Romanie M. St. George
(Student)

நங்கையர் கல்லூரியில்

விலைவாசியெல்லாம் நன்கு கூடி விட்ட இந்நாளில் வீட்டெங்காரம் தையல் சமையல் எல்லாவற்றிற்கும் பிறரை எதிர் பார்த்துக் கூலி சொடுத்துச் செய்வித்தோ அல்லது தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கு விலைகொடுத்து வாங்கியோ பாவிப்பது என்றிருந்தால் கட்டுபடியாகாது. ஒவ்வொரு பெண்ணும் தனக்கும் தன் வீட்டிற்கும் தேவையான தையல் சமையல் அலங்கார வேலைகளைக் கற்றுக் கொண்டால் செலவு மீதமாவதோடு தங்களுக்கேற்றவாறு தரமாகவும் செய்து கொள்ளலாம். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது இப்படியான விஷயங்களை திறம்படக் கற்பிக்கும் எங்கள் தில்லையம்பலம் தொழில் நுட்பக் கல்வி மனைப் பொருளியல் பிரிவு வகுப்புகளை நடத்துவோருக்கும் அங்கு பொறுப்போடு கற்றுத் தரும் ஆசிரியைகளுக்கும் நாங்கள் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஒரு நலம்புரி இயக்கம்

ஆள்பாதி ஆடைபாதி என்பார்கள். யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கேற்ற மாதிரி ஆடை அணிந்து கொள்வதில் தான் அழகே இருக்கிறது. ஆடைகளைக் கொண்டு அந்தஸ்து மதிக்கப்படும் காலம் இது. அப்படிப்பட்ட தையற்கலையை, நுணுக்கமாக, விளக்கமாக இங்கு மாணவிகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது.

நாவுக்கு ருசியான உணவு வகைகளைத் தயாரித்து மேசையில் அழகாக அலங்கரித்து வீட்டினரையும் விருந்தினரையும் கவரும் கலையில் இங்கு வரும் மாணவிகள் தேர்ந்துவிடுகிறார்கள்.

கேக் அலங்காரம், விதம் விதமான அழகிய பின்னல் வேலைகள், இயற்கை மலர்களைப் போன்று அழகுடன் விளங்கும் செயற்கைப் பூக்கள், நிறக்கலவைகளைக்

**STUDENTS & STAFF of the Dr. E. M. THILLAIYAMPALAM
INSTITUTE for VOCATIONAL STUDIES**

Home Economics Section.

Short-hand & Typing Section.

கொண்டு கண்ணாடிகளிலும், பழைய இசைத் தட்டுகளிலும் உருவாக்கும் சித்திரங்கள், கயிற்றில் பின்னும் கால்மிதிகள் போன்ற எத்தனையோ விடயங்கள் பழக்கப்படுகிறது. அவை அத்தனையும் ஒவ்வொரு மாணவியையும் திறமைமிக்க குடும்பப்பெண்ணாக உருவாக்கும் விஷயங்களாகும்.

இவை மட்டுமல்லாது தேவைப்பட்ட பொழுது எங்களுக்கு உபயோகமான வேறு பாடங்களும் சொல்லித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஒட்டுச்சித்திரம் பன்னவேலை என்பவற்றை வேறு வேறு ஆசிரியர்கள் வந்து சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்.

1970ம் ஆண்டு சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி நலம்புரி இயக்கத்தினரால் இவ்வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் ஆசிரியை திருமதி. நடேஸ்வரனால் பொறுப்பேற்று நடத்தப்பட்ட இவ்வகுப்புகள் 1981ம் ஆண்டில் திருமதி. சந்திரா செல்லையாவால் பொறுப்பேற்கப்பட்டு திறமையாக முன்னேற்றப் பாதையில் நடத்திச் செல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்குத் துணைசெய்வது போல கைப்பணி ஆசிரியை செல்வி. வனஜா அருமைநாயகமும் தனது பங்கை மிகவும் சிறப்பாகச் செலுத்தி வருகிறார்.

இங்கு கல்விகற்கும் மாணவிகள் க. பொ. த உயர்தரம் அல்லது க. பொ. த சாதாரண தரம் கற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் வகுப்பில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு இவை எதிர்பார்க்கப் படுவதில்லை. தூர இருக்கும் மாணவிகளின் வசதிக்காக விடுதியிலும் இடவசதி வழங்கப்படுகிறது.

இங்கு கல்விகற்கும் மாணவிகள் க. பொ. த உயர்தரம் அல்லது க. பொ. த சாதாரண தரம் கற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் வகுப்பில் மாணவிகளைச் சேர்ப்பதற்கு இவை எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை. தூர இருக்கும் மாணவிகளின் வசதிக்காக விடுதியிலும் இடவசதி வழங்கப்படுகிறது.

இவ்வகுப்புகளில் இரண்டு வருடம் பாடத்திட்டத்தின் படி படித்து முடிப்போருக்குப் பரீட்சை வைத்துச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும். அதேசமயம் இரண்டு வருடம் படிக்க விரும்பாதவர்கள் தங்கள் வசதிக்கேற்ப 3மாதமோ ஆறுமாதமோ கற்றுக் கொண்டுபோவதும் உண்டு. பரீட்சைக்குப் பிறகு முடிவுறும்வரை நேரத்தை வீணாக்காமல் இப்பயனுள்ள வகுப்பில் சேர்பாரும் இருக்கிறார்கள்.

82ம் வருட ஆரம்பத்தில் நான் இங்கு சேர்ந்த பிறகு நடந்தவைகளைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அப்போது 5 மாணவிகள் மட்டுமே இருந்தனர். கல்லூரியின் பழைய கட்டிடம் ஒன்றில் வகுப்பு நடந்து கொண்டிருந்தது. மிகவும் வசதி குறைவான நிலை, அதேசமயம் எங்களுக்காக ஒரு புதிய கட்டிடம் கட்டப்படுகிறது என்பதை அறிந்தோம் ஒரு வருட காலத்தைச் சிரமத்துடன் கழித்தபோது 83ம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் புதிய கட்டிடம் திறக்கப்பட்டு எங்கள் வகுப்பு அவ்விடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது.

அதன் பிறகு மின் அடுப்பு, காஸ் அடுப்பு, குளிர் சாதனப் பெட்டி, புதிய புதிய பாத்திரங்கள் எல்லாம்எங்கள் சமயலறைக்கு வாங்கிப் போடப்பட்டு நவீன சமயலறையாக்கப்பட்டது. எமக்கான வசதிகள் அதிகரிக்கத் தொடங்கிய அதே சமயத்தில் மாணவிகளின் எண்ணிக்கையும். அதிகரித்தது. இப்போது மாணவிகளின் எண்ணிக்கை முப்பத்து ஐந்து.

எங்கள் வகுப்பின் வளர்ச்சியை எண்ணிப்பார்த்து மகிழும் நேரத்தில் இவற்றிற்கெல்லாம் காரண கர்த்தாவான எமது பழைய தலைமையாசிரியை திருமதி செல்வையாவையும் அவரது முயற்சிகளையும் நன்றியோடு எண்ணுகிறோம். எமது புதிய தலைமையாசிரியை திருமதி ஜெயவீரசிங்கமும் எம்மை அதே வழியில் நடத்திச் செல்வார் என்ற நம்பிக்கையும் எங்களுக்கு நிறைய உண்டு.

சந்திரா ஞானகுரு

தில்லையம்பலம் தொழில் நுட்பக் கல்வி மனைப்பொருளியல் பிரிவு

News of Old Girls— Our Girls at the Universities

University of Jaffna : Faculty of Medicine -

Final Year

Giritha Sivanayagamoorthy

4th Year

Yarlina Kulasekeram

3rd Year

Sumathy Francis

1st Year

Pahshkala Arulrajah
Dushyanthi Pararajasingham
Sahunthala Rajaratnam

Faculty of Science

Final Year

Sharmini Thambirajah
Selvaranee Thirunavukarasu

3rd Year

Rajeetha
Vinotha Thurairajah

2nd Year

Sivakami Ponniah

1st Year

Arunthathy Paramapathy
Nalini Alalasunderam
Chandrika Arulnayagam
Pathmini Rasaratnam

Faculty of Arts -

Final Year

Patricia Rajasooriar

3rd Year

Jeyanayaki Thillainathan

2nd Year

Yarlina Kanagendran
Dhayalini Ganesalingham
Vasanthi Kandasamy
Sureshini Thamotharam

1st Year

Shivanthi Sivasooria

Faculty of Commerce

3rd Year

Amirthavally Pararajasekeram
Shanthini Panchalingam

1st Year

Shivani Balasubaramaniam

University of Pedeniya : Faculty of Medicine and Dental -

Final Year

Ramini Thuraismy
Bhanumathy

3rd Year

Sumathy Visuvalingam
Shanthini Ratnasingham

Faculty of Engineering -

Final Year

Nirmala Nadarajah

2nd Year

Dayanthi Maniekarajah

1st Year

Padmini Navaratnam

Faculty of Science -

3rd Year

Dushyanthi Jeevaraj

Faculty of Arts -

2nd Year

Rusheera Gunanayagam

University of Colombo - Faculty of Medicine -

Final Year

Vasanthi Devarajah

Faculty of Law -

3rd Year

Chandramalar Benjamin

North Colombo Medical College -

Lilamani Benjamin

Roshini Scott

Foreign Universities -

Madras :- Arts Faculty-

3rd Year

Roshani Rajaratnam

Rosita Rajaratnam

1st Year

Jeyanthi Anandarajan

Science Faculty -

3rd Year

Sharmini Parasivam

Vel ore - Nursing

3rd Year

Vasanthi Anandarajan

Trichy - Arts Faculty

2nd Year

Niranjala Rajasingham

Shohana Sathiyananthan

1st Year

Dharshiha Allagaratnam

Science Faculty

2nd Year

Vanitha Tharmalingam

Subashini Kumaraperumal

1st Year

Prishanthi Jogaratnam

Logini

Moscow

Faculty of Medicine -

4th Year

Vasuki Ponniah

Norway -

Medicine -

2nd Year

Selvamahal Christopher

**Those awaiting results of the final
Examinations**

Gowrimanokari Subramaniam

Vasuki Balasubramaniam

Kamalini Rasiah

Thangaluxmy Manickam

Mallika Vellupillai

**Our Heartiest Congratulations and Best wishes to the following:-
Examination Success**

Vaseetha Balakrishnan
Shyamala Sivapragasam
Gayathri Thavagnanam
Sarojini Kandiah
Gayathirinayaki Nadarajah
Kalyani Loganathan
Yarlina Gopalaratnam
Vasanthadevi Velumylum
Gunasundari Gunanayagam
Nithiya Iddaikadar
Vanathajothy Coomarasamy

Maithreyi Sabaratnam
Shanthila Chelliah
Yasothara Vijeyaratnam
Rohini Muthiah
Selvamalar Thirunavukkarsu
Priyanthi Jeyaveerasingham
Shiranee Vijeyarajah
Ranjithamalar Alagaratnam
Priyadharshini Mather
Vaidhehi Thambiah

Marriages

Jeyanthi Navaratnam	to	Mr. Rajan David
Nalayini Canagasingham	to	Mr. Sundarakumar
Dr. Sugendrini Francis	to	Mr. P. Illangovan
Chandramathy Balasunderam	to	Mr. S. Thambiah
Sornavathany Anandarajan	to	Mr. L. C. Mills
Kalyani Nadarajah	to	Mr. Parresh Pattani
Ananthi Ponniah	to	Mr. Ishwaran
Nalini Chelliah	to	Mr. Vipulananthamoorthy
Chitrangani Alagaratnam	to	Mr. Anton Rajahselvan
Usha Joshua	to	Mr. J. C. Muthuappapillai
Yasochara Ganesharatnam	to	Mr. M. Thayaparan
Sharmuni Winslow	to	Mr. A. Eliezer
Arunthathy Daniel	to	Mr. S. Blanchard
Anita Navaratnam	to	Mr. J. Blanchard
Jeyamalini Joseph	to	Mr. Anandaratnam Chellatamby
Rubini Navaratnarajah	to	Mr. S. K- Selvanayagam
Suganthi Karunanathan	to	Dr. N. Arulampalam
Carmini Chelliah	to	Mr. Yohesh Ratnasabapathy
Mallika Vellupillai	to	Mr. T. Manoharan

Engagements

Rubini Thambyrajah	to	Mr. S. J. Jebaratnam
Jeyanthi Anandarajan	to	Rev. Kingsly Swendran Ponniah

We regret any inadvertent omissions.

Prefects 1983

Manjula Wijayarajah (Head Girl)	Nishkala Pasupathi
Nanthini Samuel (Athletic prefect)	Nirmalini Casinader
Senthilmathy Kasinathar (Games prefect)	Rajanthini Rajendran
Anushya Snell	Rajini Rajasingham
Pushparatha Kulasegarampillai	Dhamayanthi Karunanathan
Niranjani Rajesekaram	Kalayarasi Ponniah
Jannani Nadarajah	Priyadarshini Gunanayagam
Meenalagini Gnaneshalingam	Manjula Thidaweerasingam
Sherine Manuelpillai	Premini Chelliah

THE PREFECT BODY — 1983

Standing 1st Row Left to Right :

Kalaiarasi Ponniah, Meenalagini Ganeshalingham, Sherine Manuelpillai, Rajanthini Rajendran, Nandini Samuel, Rathini Murugesu.

2nd Row :

Nirmalini Casinader, Priyadarshini Gunanayagam, Damayanthi Karunanathan, Nishkala Pasupati, Rajini Rajasingham, Senthilmathy Kasinathan, Manjula Thidaveerasingham, Piremini Chelliah.

Seated :

Niranjanie Rajasegaram, Janani Nadarajah, Manjula Wijayarajah (Head Girl), Mrs. G. E. S. Chelliah (Retired Principal), Mrs. L. P. Jayaweerasingham (Principal), Anushya Snell, Pushparatha Kulasegarampillai.

Prize List 1981 & 1982

Wijayanthi Wijayaratham	— Gr. 6 — 1982 —	Class Prize, Gen. Sc. & Health Sc.
Suraby Navaratnam	— Gr. 6 — „ —	Soc. St & Tamil Singing
Christine Jeyarajah	— Gr. 6 — „ —	Class Prize & English
Preeni Solomons	— Gr. 6 — „ —	Class Prize & Tamil
Sagarika Sabapathipillai	— Gr. 6 — „ —	Class Prize & Tamil
Ramani Balasubramaniam	— Gr. 6 — „ —	Class Prize & Hinduism
Niranjana Xavier	— Gr. 6 — „ —	Class Prize & Home. Science
Marina Sharmini Rajaratnam	— Gr. 6 — „ —	Class Prize
Swendrini Mylvaganam	— Gr. 6 — „ —	„
Kavitha Ponniah	— Gr. 6 — „ —	„
Luckshitha Thiagarajah	— Gr. 6 — „ —	„
Johaniya Yoosuf	— Gr. 6 — „ —	„
Gnanasakthy Selvaratnam	— Gr. 6 — „ —	„
Rohini Puvanendrarajah	— Gr. 6 — „ —	„
Katpagam Kandasamy	— Gr. 6 — „ —	„
Loga Tharmalingam	— Gr. 6 — „ —	„
Ahila Paramsothy	— Gr. 6 — „ —	„
Pancy Sashikala Samuel	— Gr. 6 — „ —	„
Damayanthi Dharmaratnam	— Gr. 6 — „ —	„
Ahalya Param	— Gr. 6 — „ —	„
Suganthi Visuvalingam	— Gr. 6 — „ —	„
Priyarlini Arulnadarajah	— Gr. 6 — „ —	„
Poongothai Arumaithurai	— Gr. 6 — „ —	„
Niranjana Yogeswaran	— Gr. 6 — „ —	„
Gowri Gunarajan	— Gr. 6 — „ —	„
Sutharmini Sundralingam	— Gr. 6 — „ —	„
Vanathy Tharmalingam	— Gr. 6 — „ —	„
Arani Parameswaran	— Gr. 6 — „ —	„
Kirija Somasundaram	— Gr. 6 — „ —	Maths
Mithirarubini Eswaramoorthy	— Gr. 6 — „ —	Maths
Merhala Mahinda	— Gr. 6 — „ —	English
Nirusha Kothulingam	— Gr. 6 — „ —	English
Amutha Somasunderam	— Gr. 6 — 1981 —	Class Prize, Tamil Singing
	— Gr. 7 — 1982 —	Class Prize, & Maths
Vasuki Velayuthampillai	— Gr. 6 — 1981 —	Class Prize, English & Soc. St
	— Gr. 7 — 1982 —	Class Prize, English & Soc. St

Thenaka Krishnapillai	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize, Tamil & Home. Sc — Gr. 7 — 1982 — Class Prize, Tamil, Science & Art
Ranjini Nithiasundaresparar	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize, Tamil & Maths
Vithegi Kathirgamathamby	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize & Science — Gr. 7 — 1982 — Class Prize & Tamil Singing
Niranja Sothirajah	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize & Hygiene — Gr. 7 — 1982 — Class Prize
Urmila Puvanesan	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize & Art — Gr. 7 — 1982 — Class Prize & Hinduism
SriRanjini Sundaralingam	— Gr. 6 — 1981 — Hinduism — Gr. 7 — 1982 — Class Prize
Malini Gunaratnam	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize — Gr. 7 — 1982 — „
Janaki Sriskandarajah	— Gr. 6 — 1981 — „ — Gr. 7 — 1982 — „
Vasutha Kathirgamanathan	— Gr. 6 — 1981 — „ — Gr. 7 — 1982 — „
Anushia Nallarajah	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize & Soc. Studies — Gr. 7 — 1982 — Class Prize
Sujitha Ratnasingam	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize — Gr. 7 — 1981 — Health Science
Nalayini Gunaseelan	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize
Padmini Subramaniam	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize
Manchula Senathirajah	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize
Vijitha Sivasubramaniam	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize
Meenalojini Rajasingam	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize & English
Thevatharani Thurairajah	— Gr. 6 — 1981 — Class Prize
Ketheeswary Kathirgamanathan	— Gr. 6 — 1981 — Maths
Thayalini Sabaratnam	— Gr. 6 — 1981 — English
Jeyanthi Sivasothy	— Gr. 7 — 1982 — Class Prize, Maths & English
Robini Nagarajah	— Gr. 7 — 1982 — Class Prize
Valarmathy Alagendrarajah	— Gr. 7 — 1982 — Class Prize
Roshini Arumainayagam	— Gr. 7 — 1982 — Scripture
Arunchula Candappu	— Gr. 7 — 1982 — English
Varathalajini Kanagalingam	— Gr. 7 — 1982 — Tamil
Pamathy Nadarajah	— Gr. 7 — 1981 — Class Prize, Maths, Science, Soc. St & Health Sc — Gr. 8 — 1982 — Class Prize, Science, Soc. St & Health Sc
Shanjutha Kumaradas	— Gr. 7 — 1981 — Class prize, Tamil, English, Hinduism & Tamil Singing — Gr. 8 — 1982 — Class Prize, Hinduism & Tamil Singing

Gitanjali Deva	— Gr. 7 — 1981 — Class Prize & Scripture
	— Gr. 8 — 1982 — Class Prize & Art
Dushyanthy Deivendran	— Gr. 7 — 1981 — Class Prize
	— Gr. 8 — 1982 — Class Prize
Shivajini Yoganathan	— Gr. 7 — 1981 — Class Prize
	— Gr. 8 — 1982 — Class Prize
Indramathy Deivendran	— Gr. 7 — 1981 — Class Prize
	— Gr. 8 — 1982 — Class Prize
Meena Sivarajah	— Gr. 7 — 1981 — Class Prize
	— Gr. 8 — 1982 — Class Prize
Kalpana Sivarajah	— Gr. 7 — 1981 — Class Prize
	— Gr. 8 — 1982 — Class Prize
Geethanjali Ganeshamoorthy	— Gr. 7 — 1981 — Class Prize
	— Gr. 8 — 1982 — Class Prize
Sivagouri Manikavasagar	— Gr. 7 — 1981 — Class Prize
	— Gr. 8 — 1982 — Class Prize
Dilani Thevathasan	— Gr. 7 — 1981 — English
Jeyaranece Worthington	— Gr. 8 — 1982 — English
Mathumathy Sivasundaram	— Gr. 8 — 1982 — Class Prize
Aparna Kathirgamanathan	— Gr. 8 — 1982 — Class Prize
Malathy Francis	— Gr. 8 — 1981 — Class Prize, Science, Soc. St & Health Sc
	— Gr. 9 — 1982 — Class Prize, Science, Soc. St & Tamil Singing
Sivagini Ganesh	— Gr. 8 — 1981 — Class Prize, Hinduism & Art
	— Gr. 9 — 1982 — Class Prize, Hinduism & Art
Gayathri Ganeshanathan	— Gr. 8 — 1981 — Class Prize
	— Gr. 9 — 1982 — Class Prize
Suganthi Sothinathan	— Gr. 8 — 1981 — Class Prize
	— Gr. 9 — 1982 — Class Prize
Sasikala Shanmugarajah	— Gr. 8 — 1981 — Tamil Singing
Vasuki Rajasingham	— Gr. 9 — 1982 — Class Prize & English
Joy Sudharshini Pararajasingham	Gr. 9 — 1982 — Class Prize & Scripture
Janakidevi Sivapathasunderam	— Gr. 9 — 1982 — Class Prize
Rathy Priya Mahendran	— Gr. 9 — 1982 — Class Prize
Christine Sudharshini Rasanayagam	— Gr. 9 — 1982 — English
Jeyagowry Thuraiamy	— Gr. 9 — 1982 — English
Grace Rajini Rajasingham	— Gr. 9 — 1981 — Class Prize, Scripture, Science & Health Sc
	— Gr. 10 — 1982 — Class Prize

Manjula Thidaveerasingam	— Gr. 9 — 1981 — Class Prize & Art
	— Gr. 10 — 1982 — Class Prize & Health Science
Tharani Jeyaratnam	— Gr. 9 — 1981 — Class Prize & Health Science
Thayalini Rasiah	— Gr. 9 — 1981 — Tamil
Parvathi Velmurugu	Gr. 9 — 1981 — English
Premini Chelliah	— Gr. 9 — 1981 — English
Komala Tharmalingar	— Gr. 9 — 1981 — Tamil Singing
Mythili Ramanathan	— Gr. 9 — 1981 — Health Sc
Sivasakthy Paramasivam	— Gr. 9 — 1981 — Hinduism
Priyadharshini Gunanayagam	— Gr. 10 — 1982 — Class Prize
Shamitra Kumaradas	— Gr. 10 — 1982 — Tamil Singing
Premilla Sundralingam	— Gr. 12 — 1982 — Class Prize, Economics, Accountancy
Thevaki Rasiah	— Gr. 11 — 1981 — Class Prize, Chemistry, Physics & Botany
	— Gr. 12 — 1982 — Class Prize & Physics
Shanthini Ganesh	— Gr. 11 — 1981 — Class Prize & Zoology
	— Gr. 12 — 1982 — Zoology
Niranjani Rajasegaram	— Gr. 11 — 1981 — Class Prize
	— Gr. 12 — 1982 — Class Prize
Yasotha Shivanandan	— Gr. 11 — 1981 — Accountancy
	— Gr. 12 — 1982 — Accountancy
Sri Janani Nadarajah	— Gr. 11 — 1981 — Class Prize
Sivagnanadevi Sivagnanaratnam	Gr. 11 — 1981 — Commerce
Sakunthala Rajalingam	— Gr. 11 — 1981 — Class Prize, Physics, Chemistry & P. Maths
Yasotha Gnanasampanthan	— Gr. 12 — 1982 — Commerce
Gowrimanohari Rajaratnam	— Gr. 12 — 1982 — Economics
Malathi Shanmugalingam	— Gr. 12 — 1982 — Hindu Civilization
Subothini Sabanathan	— Gr. 12 — 1982 — Botany
Deborrah Paksmala Arulrajah	— Gr. 11 — 1981 — Class Prize, Botany & Zoology
	— Gr. 12 — 1982 — Class Prize, Botany & Zoology
Pathmini Navaratnam	— Gr. 11 — 1981 — App. Maths
	— Gr. 12 — 1982 — App. Maths
Catherine Dushyanthy Pararajasingam	— Gr. 11 — 1981 — Class Prize
	— Gr. 12 — 1982 — Class Prize, P. Maths, Chemistry & Physics
Edna Yokini Champion	— Gr. 12 — 1982 — Accountancy & Commerce
Dayanthini Manikkarajah	— Gr. 12 — 1981 — Class Prize, Physics, P. Maths & App. Maths

G. C. E. (A/L) — Distinction — April 1981

Sumathy Francis	— Physics & Botany
Shanthini Ratnasingham	— Physics & Botany
Dushyanthy Jeevaraj	— Physics
Rajeetha Shanmugaratnam	— Pure Maths
Chandramalar Benjamin	— Pure Maths, Commerce & Accountancy

G. C. E. (A/L) — Distinction — August 1981

Dayanthini Manikarajah	— App. Maths
Vasanthi Kandasamy	— Logic

G. C. E. (A/L) — Distinction — August 1982

Deborrah Paksmala Arulrajah	— Chemistry, Botany & Zoology
Catherine Dushyanthy Pararajasingam	— Chemistry
Sakunthala Rajalingam	— Pure Maths
Pathmini Navaratnam	— App. Maths
Shivani Balasubramaniam	— Economics & Hindu Civilization
Edna Yogini Champion	— Economics
Sanosiya Mohideen	— Economics

University Entrance — August 1980

Sumathy Francis	— Medicine
Shanthini Ratnasingam	— Dental
Sumathy Visuvalingam	— Dental
Lilamani Benjamin	— Bio. Sc
Dushyanthy Jeevaraj	— Bio. Sc
Vinotha Thuraiarajah	— Phy. Sc
Chandramalar Benjamin	— Law
Shanthini Panchalingam	— Commerce
Amirthavalli Pararajasegaram	— Commerce
Sundaravarahini Anatharethakan	— Arts
Jeyanayaki Thillainathan	— Arts

University Entrance — April 1981

Rajeetha Shanmugaratnam	— Phy. Sc
-------------------------	-----------

University Entrance — August 1981

Dayanthini Manikarajah	— Engineering
Thayalini Ganesalingam	— Arts
Yarlani Kanagendran	— Arts
Vasanthi Kandasamy	— Arts
Sureshini Thamotheram	— Arts

Special Prizes 1981 & 1982

English Elocution 1981

Grade 3	— Vatsala Rajasuriyar
„ 4	— Sumanthini Jeyaratnam
„ 5	— Kowshalya Joseph
„ 6	— Pretheeva Jeyapalan
„ 7	— Shanjutha Kumaradas
„ 8	— Joy Sudharshini Pararajasingham
Post Seniors	— Pakshmala Arulrajah

English Essay 1981

Seniors	— Parvathi Velmurugu
Post Seniors	— Sherine Manuelpillai

Tamil Elocution 1981

Grade 3	— Vatsala Rajasuriar
„ 4	— Subani Kumarasamy
„ 5	— Kavitha Ponniah
„ 6	— Subathra Gunaratnam
„ 7	— Kalpana Sivarajah
„ 8	— Gayatri Ganeshasundaram
Seniors	— Tharani Jayaratnam
Post Seniors	— Dushyanthy Pararajasingham Hon Mention prize goes to Pakshmala Arulrajah

Tamil Essay 1981

Grade 6	— Shyamala Sockalingam
„ 7	— Meena Sivarajah
„ 8	— Ganeswary Pathmanathan
Post Seniors	— Thayalini Ganeshalingam

English Elocution 1982

Grade 3	— Nishanthi Karunarajah
„ 4	— Anjali Arulanantham
„ 5	— Sumanthini Jayaratnam
„ 6	— Marina Sharmini Rajaratnam
„ 7	— Subathra Gunaratnam
„ 8	— Vithegi Rajapillai
Post Seniors	— Dushyanthy Pararajasingham

English Essay 1982

Inters	— Christine Jeyarajah
Seniors	— Parvathy Velmurugu
Post Seniors	— Sherine Manuelpillai

Tamil Elocution 1982

Grade	3	— Reshini Kumarasamy
„	4	— Shama Balasundaram
„	5	— Sumanthini Jayaratnam
„	6	— Nishani Kumarasamy
„	7	— Subathra Gunaratnam
„	8	— Nivethini Sivananthan
Seniors		— Vasuki Rajasingham
Post Seniors		— Pakshmala Arulrajah

Tamil Essay 1982

Grade	6	— Arani Parameswaran
„	7	— Manjula Senathirajah
„	8	— Suganthini Sabalingam
„	9	— Geneshwary Pathmanathan
Post Seniors		— Sarathamani Muthiahpillai

English Singing 1981

Seniors	— Nirmalini Casinader
Post Seniors	— Dharshika Alagaratnam

Tamil Singing 1981

Inters (Veena)	— Joy Sudharshini Pararajasingham
Seniors (Veena)	— Meera Shivanandan
Post Seniors (Violin)	— Rita Nesamalar Selliah

English Singing 1982

Juniors	— Anjali Arulananthan
Seniors	— Tharani Jayaratnam
Post Seniors	— Manjula Wijeyarajah

Tamil Singing 1982

Inters (Veena)	— Shanjutha Kumaradas
----------------	-----------------------

MEMORIAL PRIZES

Grace Drahim Memorial Prize presented by Jaffna O. G. A for General knowledge
Lower School — 1981 — Luckshitha Thiagarajah
1982 — Sawmarika Sabapathipillai & Shamala Jegasothy

Lalitha Nalliah Memorial Prize presented by her parents Mr. & Mrs. Ariaratnam
for Scripture Grade 6 — 1981 — Nalayini Gunaseelan
1982 — Marina Sharmini Rajaratnam

- Mudaliar C. Muthuthamby and his wife Sivakolunthu Memorial Prize presented by their children for Tamil Gr. 8 — 1981 Sivajini Ganesh
— 1982 Pamathy Nadarajah
- Rev. Raju Coomarasamy Memorial Prize presented by his wife Mrs. P. R. Coomarasamy for Scripture Gr. 8 — 1981 — Malathy Francis
— 1982 — Sutharshini Atputharajah
- Daisy Retnanandan Memorial Prize presented by her daughter Mrs. S. Vethanayagam for Gen. Knowledge Middle School — 1981 — Malathy Francis
— 1982 — Dushyanthy Deivendran
- Eliza Rasammah Memorial Prize presented by Mrs. S. T. Ayadurai for Cookery Juniors — 1981 — Shanjutha Kumaradas
— 1982 — Gitanjali Deva
- Kamala Stephen (nee' Rajakulendran) Memorial Prize presented by Rajakulendrangs' for English Gr. 8 — 1981 — Cayathri Ganeshanathan
1982 — Shanjutha Kumaradas
- Regina Thangamalar Antonipillai (nee' Duraiappah) Memorial Prize Presented by her husband and Children for Home Science Gr. 8 —
1981 — Sivajini Ganesh
1982 — Shanjutha Kumaradas
- Ravichandran Yogarajah Memorial Prize Presented by his parents, sisters & brother for Maths Gr. 6 — '81 — Amutha Somasundaram
'82 — Wijenty Wijeyaratnam
- Yoges Rajendam Memorial Prize presented by her mother Mrs. E. M. Sebaratnam for Gen. knowledge Upper School '81 — Shanthini Balasubramaniam
'82 — Sivajini Ganesh
- Sellammah Muthuthamby Memorial Prize Presented by her son Mr. M. Veerasingham for Home Science Gr 7 — '81 — Dushyanthy Deivendran
'82 — Vithegi Kathirgamathamby
- Malar Thurairajah (Nee' Duraiappah) Memorial Prize presented by her husband Mr. A. C. St. V. Thurairajah for Home. Science Gr. 9 — '81 — Ruby Niles
'82 — Jeyagowri
Thuraisamy
- S. C. Ramalingam Memorial Prize presented by Mr. & Mrs. Sivapragasam for English G. C. E (O. L) '81 — Nirubini Navaratnam
'82 — Damayanthi Karunanathan & Parvathy
Velmurugu
- Kumuthini Sathasivam Memorial Prize presetned by her parents Mr. & Mrs. Satha Sivam for Hinduism G. C. E (O. L) '81 — Senthilmathy Casinader
'82 — Manjula Thidaveerasingham

- Arulampalam Russel Virasinghe & Sophia Muthammah Niles Memorial Prize
presented by Mr. & Mrs. L. M. Virasingha Chinnappah for Scripture
G.C. E (O.L) '81 — Nirubini Navaratnam
'82 — Tharani Jayaratnam
- Chittampalam Veerasingham Memorial Prize presented by his wife Mrs. L. P. A
Veerasingham for Home Science G. C. E (O. L) '81 — Senthilmathy Casinader
'82 — Grace Rajini Rajasingham
- Mr. & Mrs. J. M. Deva Memorial Prize presented by their children for Science
G. C. E (O. L) — '81 — Senthilmathy Casinader
'82 — Grace Rajini Rajasingham
- Mr. & Mrs. J. A. Thambyayah Memorial Prize presented by daughter Mrs. S. Jaya
ratnam for Tamil G. C. E (O. L) '81 — Suganthi Tharmalingam
'82 — Sivasakthy Paramasivam
- Lalitha Nalliah Memorial Prize presented by Mr. M. Nalliah for English Essay
Middle School — '82 — Shanjutha Kumaradas
- Dr. S. Subramaniam Memorial Prize presented by Mr. V. Supramaniam for Tamil
Essay Seniors — '81 — Sivasakthy Paramasivam
'82 — Tharani Jayaratnam
- Yogam Muthiah Memorial Prize presented by her niece Mrs. Rajes Perera for
English Elocution Seniors '82 — Premini Chelliah
- Annal Lawrence Memorial Prize presented by her sister Mrs. G. Balasundaram for
Gen. knowledge G. C. E. (A. L) — '81 — Dushyanthy Pararajasingam
'82 — Mythily Gopalar
- Indra Thanarajah (nee' Thambipillai) Memorial Prize presented by her sister
Mrs. J. Vinayagalingam for Chemistry G. C. E. (A.L) '81 — Sakunthala Rajalingam
'82 — Thevaki Rasiah
- Hulda Thamotheram Memorial Prize presented by Mrs. E. C. Perinpanayagam
for Soc. Studies G. C. E. (O.L) — '81 — Suganthi Tharmalingam
— '82 — Grace Rajini Rajasingam
- Lalitha Nalliah Memorial Prize presented by her grandmother Mrs. R. K. Richards
for Music — '82 — Dwaraka Dev Anandhan
- Annal Lawrence Memorial Prize presented by Miss. S. T. Mathai for Cookery
Seniors — '81 — Kalyani Balasingham
— '82 — Priyadharshini Gunanayagam
- Anne Rose Thangammah Newton Memorial Prize presented by her son Mr. V. J. J.
Newton for the Best Attendance G. C. E. (A. L) '81 — Dushyanthy Pararaja-
singam
'82 — Mythily Gopalar

Florence Packiaratnam Mather Memorial Prize presented by Mr. & Mrs. Rahini Mather for the Best Natural Science Student '81 — Janaki Balasingham
'82 — Pakshmala Arulrajah

Rev. J. T. Arulanantham Memorial Prize presented by his wife Mrs. J. T. Arulanantham for the Best Phy. Science Student '81 — Dayanthini Manickarajah
'82 — Pathmini Navaratnam

Miss. F. K. Muthiah Memorial Prize presented by Mrs. Rajes Perera for the Best Arts Student '81 — Vasanthy Kandasamy
'82 — Shivani Balasubramaniam

Grace Hensman Memorial Prize presented by Miss. E. T. Doss for the Best Guide — '81 — Anushia Snell
— '82 — Anushia Rajasingham

Page Memorial Prize presented by the Jaffna O. G. A. for the Best All Round Student — '81 — Janaki Balasingham
— '82 — Dushyanthy Pararajasingham

Mathematics Prize presented by Mrs. G. Nalliah for Gr. 8
— '81 — Malathy Francis & Sivagini Ganesh
— '82 — Pamathy Nadarajah

Mathematics Prize presented by Mrs. G. Nalliah for Gr. 9
— '81 — Priyadharshini Gunanayagam
— '82 — Malathy Francis

Mathematics Prize presented by Mrs. G. Nalliah for G. C. E. (O.L.)
— '81 — Nirubini Navaratnam
— '82 — Manjula Thidaveerasingham

Mrs. G. Ariaratnam Memorial Prize presented by her daughter Mrs. S. Joseph for Tamil Gr. 9 — '82 — Malathy Francis & Sivajini Ganesh

The Best Attendance Prize for Middle & Upper School presented by the Colombo O. G. A. — '82 — Komathy Ganesh Gr. 6 Chitra Kanapathipillai
Gr. 10 — Nageswary Nadarajah Gr. 9

Mrs. Margaret Rasammah Hitchcock Memorial Prize presented by her Granddaughter Miss. Tharmini Champion for Home Science G. C. E. (A. L.)
— '82 Rita Nesamalar Chelliah

MEDALS & CUPS

Badminton Individual Championship '82 — Nirmala Samuel

Tennikoit Individual Championship '82 — Sri Janani Nadarajah

Athletics 1981

Janaki Balasingham
 Manjula Mahalingam
 Suganya Navaratnam
 Subathini Rajagopal
 Grace Yogamalar Sebaratnam
 Ranjini Nithiyasundaresparar

Athletics 1982

Jayanthi Kanagartnam
 Subothini Rajagopal
 Sri Janani Nadarajah
 Priyadharshini Gunanayagam
 Manjula Mahalingam
 Suganya Navaratnam

Athletic Captain '81 — Dushyanthy Jeyaweerasingham

'82 — Anushia Snell

Games Captain '81 — Manjula Mahalingam

'82 — Pushparatha Kulasegarampillai

Head Girl '81 — Jebashanthini Jebaratnam

'82 — Pakshmala Arulrajah

Best Attendace in Lower School Cup presented by Late Dr. S. T. Ayadurai and
 Mrs. S. T. Ayadurai — '81 — 3B — Sivajini Mahendran & Tannia Abraham
 '82 — 5A — Indhisrika Sabapathipillai

Badminton Inter House Champions — '81 — Under 12 — Hopphen

„ 14 — Hopphen

„ 17 — Hopphen

„ 19 — Hopphen

'82 — Under 12 — Hopphen

„ 14 — Hopphen

„ 17 — Hopphen

„ 19 — Hopphen

Tennikoit Inter House Champions — '81 — Under 15 — Carter

„ 17 — Carter

„ 19 — Goodchild

'82 — Under 15 — Hopphen

„ 17 — Goodchild

„ 19 — Carter

Throw—ball Inter House Champions — '81 — Under 15 — Carter

„ 17 — Page

„ 19 — Goodchild

'82 — Under 15 — Hephpen

„ 17 — Carter

„ 19 — Page

Net — ball Inter House Champions '81 — Under 15 — Carter

„ 17 — Page

„ 19 — Page

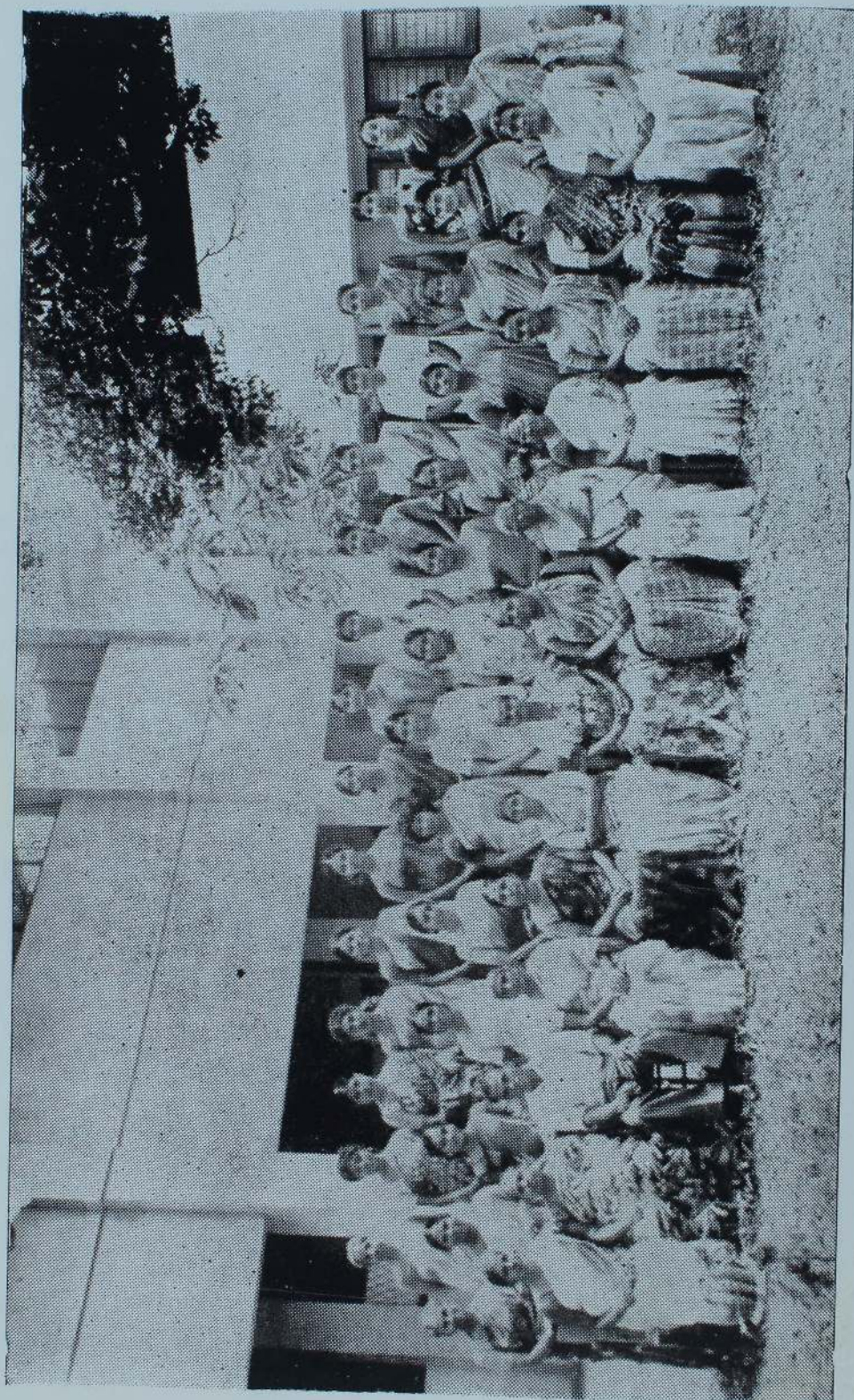
Cup presented by C. M. S Ladies College for P. T. — '81 — Page
— '82 — Page

Fanny Archimuthu Bartlett Challenge Shield for English Group Singing donated
by Late Sir Velupillai and Late Lady Coomarasamy

Gup presented by Late S. S. Stephen in Memory of his wife Mrs. Kamala
Stephen for Art 1981 — Yogeswary Palaniandy

Challenge Cup presented by Mrs. Leela Ayadurai in Memory of his parents
Mr. & Mrs. Tambiah Bartlett for Singing Individual House Competition

Challenge Shield presented by Mr. & Mrs. P. Canagaratnam for Overall Badminton
 Champion — '81 — Hopfen
 '82 — Hopfen

MEMBERS OF THE STAFF 1983

Members of the Staff — 1983

Principal

Mrs. L. P. Jayaweerasingham, B. Sc. (Madras) Dip. in Education.

Co-Vice Principal

Mrs. N. Ponniah, B. A. (Ceylon) Teachers' Dip.

Lower School Supervisor

Mrs. C. Vijeyadharma, B. A. (Ceylon) Teachers' Dip.

Teaching Staff Upper School

Mrs. M. Paramananthan, B. Sc. (Madras)

Mrs. P. Balendra, G. C. E. (A/L) Lond.

Mrs. H. J. Champion, Physical Education (Madras)

Mrs. S. Jayasingham, S. S. C. (English)

Mrs. P. Anandarajan, B. A. (Madras)

Mrs. T. Rajaratnam, B. Sc. (Madras) Dip. in Education

Miss. G. Anandanayagam, B. A. (Ceylon) Dip. in Education.

Miss. L. P. Deva, B. Sc. (Andhra), Home Science

Mrs. M. S. Devanayagam, B. Sc. (Ceylon) Dip. in Edu.

Mrs. A. Aloysius, B. Com. (Ceylon)

Mrs. P. J. Casinader, Music Teachers' Certificate (N. C. O. M. S.)

Mrs. D. A. Blanchard, B. Sc. (Ceylon)

Mrs. J. Deivendran, B. Com. (Ceylon)

Mrs. B. Pasupathy, B. Sc. Honours (Ceylon)

Miss. S. Karunanathan, B. Sc. (Madras)

Miss. L. Arumainayagam, B. Sc. (Ceylon)

Miss I. Arumugam, Palaly Trained - Home Science (Special).

Miss. R. Kandiah, B. Sc. (Ceylon)

Mrs. A. Murugathas, B. A. Honours (Ceylon)

Miss. K. Subramaniam, B. Sc. Honours (Ceylon)

Mrs. R. Balendra, B. Com. (Madras)

Miss. N. Somasundram, B. Sc. (Ceylon)

Mrs. C. N. Dev Anandhan, B. A. (Ceylon)
 Miss. R. Selvarajah, B. Sc. (Ceylon)
 Miss. K. Rajadurai, B. Sc. (Ceylon)
 Mr. Mahalingam, B. Sc. (Ceylon)
 Mrs. P. Sithamparanathan, B. A. Honours (Ceylon)
 Miss. V. Coomarasamy, B. A. Honours (Ceylon)
 Mrs. V. Wimalanatham, B. Sc. Honours (Ceylon)

Teaching Staff - Lower School

Mrs. S. Rasiyah, 1st Class Vern Trained
 Mrs. N. Jogaratnam, 1st Class Vern. Trained
 Mrs. P. Rajaratnam, 1st Class Vern. Trained
 Miss E. Jeevaratnam, 1st Class Vern. Trained
 Mrs. J. Amirthalingam, G. C. E. (A/L)
 Miss. L. S. Sabaratnam, G. C. E. (A/L)
 Miss E. R. Thambirajah, G. C. E. (A/L)
 Mrs. R. Rajaratnam, English Trained
 Miss C. Navaratnam, G. C. E. (A/L)
 Mrs. A. Mahinda, S. S. C. (English) Pre. School Trained.
 Miss A. M. Canagarajah, G. C. E. (A/L)
 Miss N. Navaratnarajah, G. C. E. (A/L)
 Miss R. Rasiyah, G. C. E. (A/L)

Music Staff

Mrs. D. Saverimuthu — Licentiate of the Trinity College, London
 Mrs. R. Jeyabalan

Librarian

Miss C. Elanganayagam

Office Staff

Mrs. S. Ethirveerasingham
 Miss S. Vallipuram
 Mrs. Vyравipillai

Miss S. Thurairajah
 Miss A. Sinnathamby
 Miss T. Sinnathamby

CALENDER FOR 1984

FIRST TERM

23rd JANUARY — 7th APRIL.

January	21st	Admission of New Pupils.
	23rd	School Reopens — Staff Service 8-30 a. m.
	30th	Record Books to Office.
February	2nd	17th Badminton Matches.
	15th	Exeat Week-end.
	16th	Navam Full Moon Poya Day.
	17th	First—Class Test Marks.
	21st	Throw Ball Matches.
	24th	Tamil Singing Competition.
March	28th	Garden Competition Finals.
	5th	Second—Class Test Marks.
	7th	Terminal Communion Service.
		A/L Union Dinner.
	14th	Tennequoit Matches.
	15th	English Singing Competition.
	16th	Medin Full Moon Poya Day.
	19th	Third Class Test Marks.
	20th	Athletic Group Events.
	25th	Easter Cantata.
	8th	Term Examination begins.
April	7th	Term Ends.

SECOND TERM

7th MAY — 3rd AUGUST.

May	7th	Term Reopens — Staff Service 8-30 a. m.
	14th	Wesak Full Moon Poya Day.
	15th	The Day Following Wesak Holiday.
	18th	English Elocution.
	22nd	National Heroes Day.
	24th	Tamil Day.
	25th	First—Class Test Marks.
June	28th	Tamil Essay Competition.
	1st	Tamil Elocution.
	8th	Exeat Week-end.
	14th	English Essay.
	15th	Second—Class Test Marks.
	9th	Sports Meet.
	14th	Sports Meet - Primary School.
	13th	Poson Full Moon Poya Day.
	20th	Terminal Communion Service.
	27th	Net-Ball Match.

July	6th	Third—Class Test Marks.
	11th	Prize Giving.
	12th	Poya Day Exeat Week - end.
	18th	Term Test.

August 3rd End of Term.

THIRD TERM 27th AUGUST — 5th DECEMBER.

August	27th	Term Reopens — Staff Service 8-00 a. m.
September	6th	Idul Atha Holiday.
	12th	Terminal Communion Service.
	14th	First—Class Test Marks Exeat Week-end.
October	9th	Vap Full Moon Poya Day.
	4th	Second—Class Test Marks.
	5th	English Day.
	13th	Admission Test for 1985.
	19th	Exeat Week-end.
	26th	Lower School Parents Day.
	23rd	Deepavali Festival Day.
November	8th	Ill Full Moon Poya Day.
	2nd	Third—Class Test marks.
	17th	Festival of Carols.
	25th	Carol Service.
	27th	Promotion Examination.
December	5th	Term Ends.

Acknowledgement

We acknowledge with thanks the receipt of Magazines from the following institutions and apologise for any omissions in our list.

St. John's College, Jaffna.
 St. Patrick's College, Jaffna.
 Canagaratnam Madya Maha Vidalayam.
 Norway Tamil Sangam.
 Moratuwa University—Tamil Society.

Printed at
Aseervatham Press, Jaffna.—5233-83